

הבט ושמע

יהודית קאיס, פאול אנוך

גסטליס - הוצאה לאור גסטליט

АБЕТ У-ШМА

Юдит Кейс, Пауль Энох

АБЕТ У-ШМА

Юдит Кейс, Пауль Энох

הבט

הבט ושמע

שיטה אורקולית להוראת עברית

A GIFT FROM
THE UNITED SYNAGOGUE
SOVIET JEWRY OFFICE
WOBURN HOUSE
TAVISTOCK SQUARE
LONDON WC1H 0EZ

יהודית קאיס
פאול אנוך

גסטליט – הוצאה לאור
1989

מהדורה שלישית

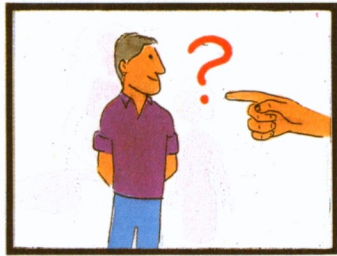
מהדורה זו
מוקדשת
לזכרו של פאול אנוך ז"ל

יעוץ בלשני: חיים ב. רוזן
איורים: שלמה בן שמואל
עיצוב שער: גסטליט – הוצאה לאור
צילום שער: שי גינות – רשות שמורות הטבע

© כל הזכויות למהדורות 1966, 1971 שמורות
ליהודית קאיס, פאול אנוך.

© כל הזכויות למהדורה השלישית שמורות
ליהודית קאיס.

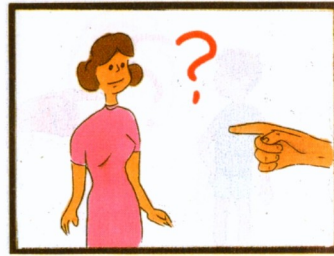
שעור 1: משפחת דורון

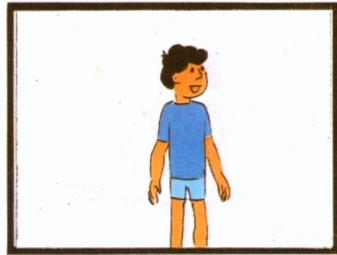
3. קרין: אתה אדון דורון?

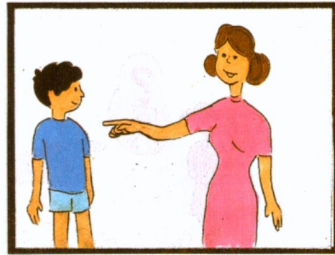
2. רבקה: כן, אני רבקה דורון.

1. קרין: את גברת דורון?

6. דן: שלום.

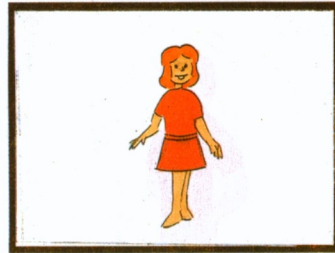
5. רבקה: הנה דן דורון.

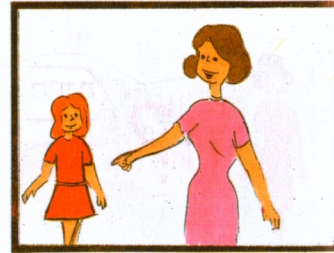
4. דוד: כן, אני דוד דורון.

9. קרין: הנה משפחת דורון.

8. רות: שלום.

7. רבקה: הנה רות דורון.

פתח דבר

"הבט ושמע" – שיטה אורקולית להוראת עברית למתחילים, יצאה לאור לראשונה ב-1965, ומהדורה נוספת ב-1971. הערכה אזלה, ולאור הביקוש, הוחלט להוציא לאור מהדורה מעודכנת.

ערכת "הבט ושמע" כוללת:

סרטונים,

קלטות,

ספר תמונות – ספר עזר לתלמיד

"קרא וכתוב" – קטעי קריאה ותרגילים לתלמיד,

מדריך למורה.

ערכת **"הבט ושמע"** מיועדת ללומדים המעוניינים לרכוש את השפה העברית בת זמננו. מטרתנו להנחיל ללומדים את יסודות השיחה החופשית בעברית קלה, כמו גם לקרוא ולכתוב את אשר הם יודעים.

שיחה חופשית וקולחת בלשון שנייה משמעה: הן היכולת להבין את דברי הדובר היליד, בקצב דיבור רגיל, והן היכולת להשיב כך, שהדובר היליד יבין את המדבר. כדי לעזור ללומדים המתחילים, להגיע לרמה סבירה בניהול שיחה חופשית, כללנו בערכה קלטות, שבהן נשמעים הדיאלוגים בשטף ובמבטא של דוברים ילידים.

מטרת הסרטונים לעזור להבין את הנאמר בקלטות ולסייע בשיחות בעת הלימוד בכיתה ("מדרש תמונה").

בספר העזר לתלמיד הדיאלוגים כתובים מתחת לתמונות. ספר זה נועד לחזרות על החומר שנלמד בכיתה או במסגרת הקבוצה. הלומדים, היודעים כבר לקרוא עברית, יוכלו להעזר בספר התמונות ובקלטות למטרת לימוד עצמי או לשיפור הידע שלהם בשפה.

"קרא וכתוב" יסייע בידי הלומדים לקרוא ולכתוב עברית בלא ניקוד – כמנהג הדוברים הילידים.

המדריך למורה – כשמו כן הוא, ספר עזר למורה או למנחה הקבוצה. אנו מאחלים לך הנאה והצלחה בלימודי העברית.

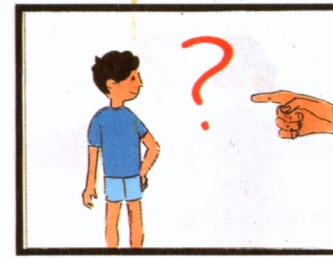
ד"ר יהודית קאיס

ראש המדור לתכניות לימודים

ביה"ס לחינוך

אוניברסיטת חיפה

שעור 1: המִשָּׁד

3. קרין: ואתה?

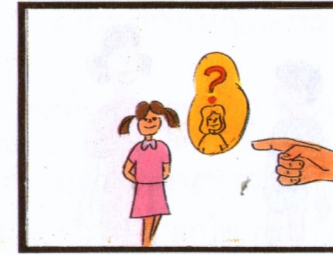
2. רחל: לא, אני רחל כהן.

1. קרין: את רבקה דורון?

6. דן: לא, היא לא רות דורון.

5. קרין: היא רות דורון?

4. דן: אני דן דורון.

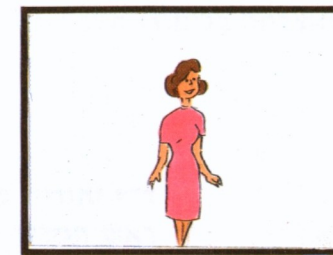
9. קרין: גברת דורון, את גרה בחיפה?

8. דוד: כן.

7. קרין: אדון דורון, אתה גר בחיפה?

10. רבקה: כן.

שעור 2: בְּרֻחוֹב

1. אשה: סליחה, איפה רחוב מסדה?

2. ילדה: זה רחוב מסדה.

3. אשה: איפה מספר תשע?

4. ילדה: פה מספר שלש.

5. שם מספר תשע.

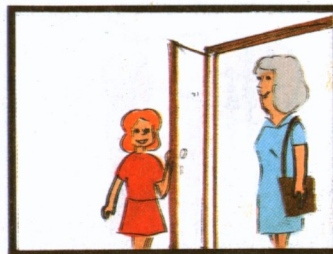
6. אשה: משפחת דורון גרה בקומה ב'?

7. ילדה: כן.

8. אשה: תודה רבה.

9. רות: שלום.

10. אשה: שלום, אמא בבית?

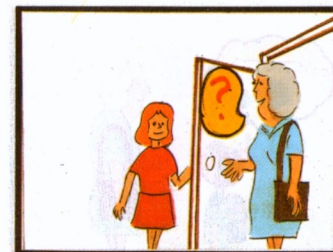
11. רות: לא.

12. אשה: אבא בבית?

13. רות: לא, גם אבא לא בבית.

14. אשה: מי בבית?

15. רות: אני בבית.

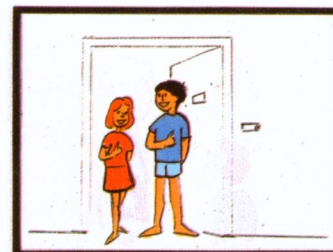
שעור 2: המשך

1. אשה: מי בבית?

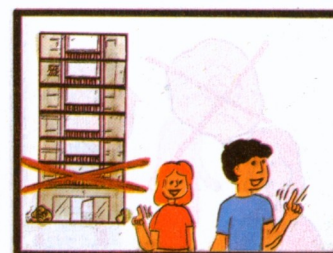
2. קרין א': דן בבית וגם רות בבית.

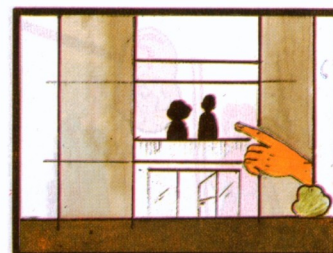
3. דן ורות: אנחנו בבית.

4. אשה: אתם גרים בקומה א'?

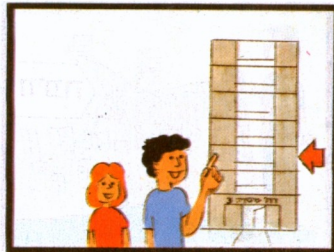
5. דן ורות: לא, אנחנו לא גרים בקומה א'.

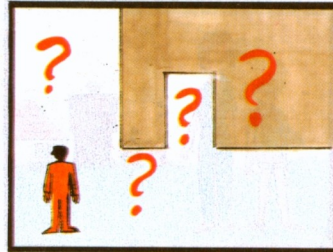
6. קרין א': הם גרים בקומה א'.

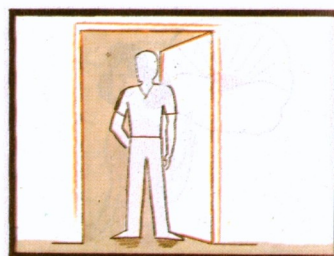
7. אשה: איפה אתם גרים?

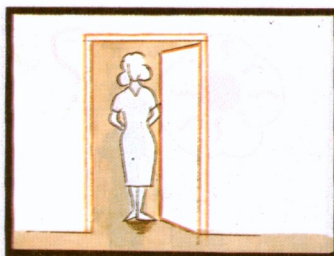
8. דן ורות: אנחנו גרים ברחוב מסדה מספר שלש, קומה ב'.

9. קרין ב': איפה הוא?

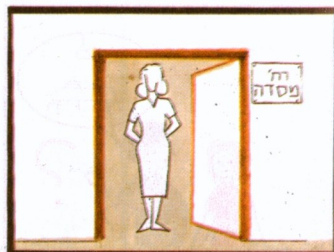
10. קרין א': הוא בבית.

11. גם היא בבית.

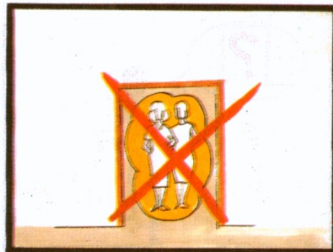
12. קרין ב': היא גרה ברחוב מסדה?

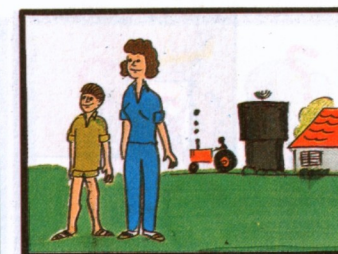
13. קרין א': כן, היא גרה ברחוב מסדה.

14. קרין ב': הן בבית?

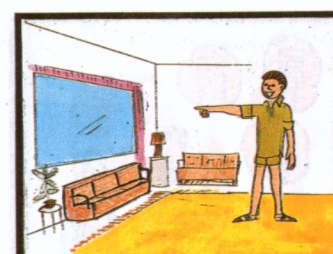
15. קרין א': לא, הן לא בבית.

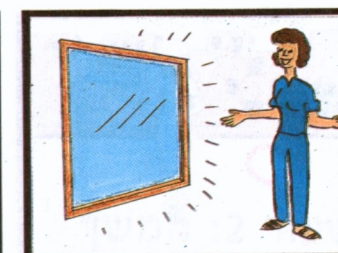
1. מרינו: שרה ויצחק גרים בקבוץ.

2. היום הם בחיפה.

3. יצחק: זה חדר יפה מאד.

4. שרה: יש פה חלון גדול, ויש הרבה אור.

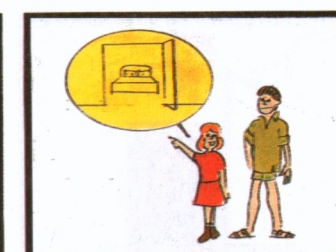
5. האם חם פה?

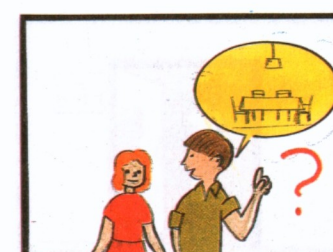
6. רבקה: לא, יש פה שמש רק בבקר.

7. יצחק: מה יש שם?

8. רות: שם יש חדרשנה.

9. יצחק: יש פה חדראכל?

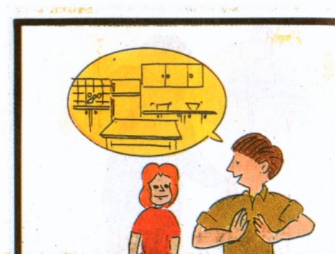
10. רות: לא, אין פה חדראכל.

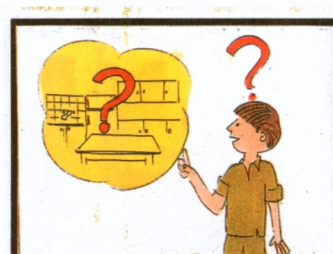
11. יצחק: אם כן, איפה אתם אוכלים?

12. רות: אנחנו אוכלים במטבח.

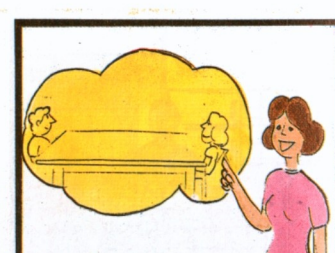
13. יצחק: זה מטבח קטן.

14. יש מספיק מקום?

15. רבקה: כן, אני יושבת פה.

16. רותי ודני יושבים שם.

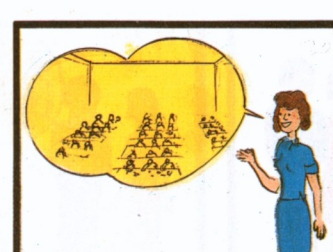
17. יצחק: איפה אתה יושב, דוד?

18. דוד: אני יושב על־יד רבקה.

19. יצחק: בקבוץ יש חדר אכל גדול.

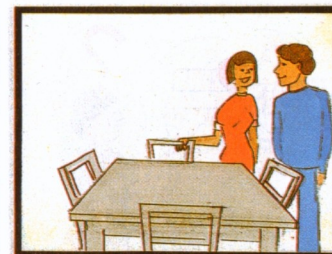

20. שרה: בקבוץ יש הרבה חברים.

שעור 3: המַשֵּׁד

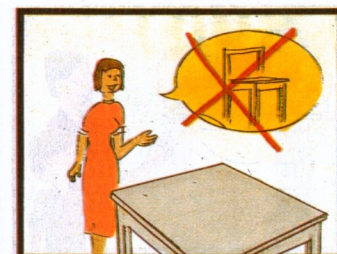
1. משה: איפה את יושבת?

2. לאה: אני יושבת פה.

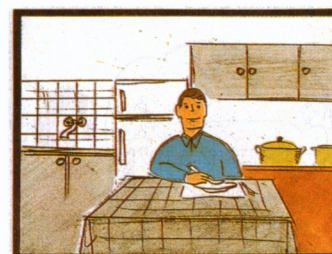
3. משה יש פה כסא?

4. לאה: אין פה כסא.

5. קרין: איפה הוא אוכל?

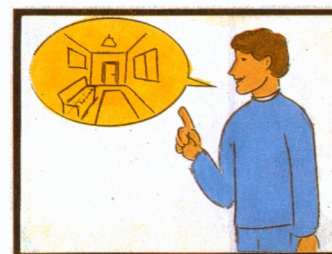
6. קרין: הוא אוכל במטבח.

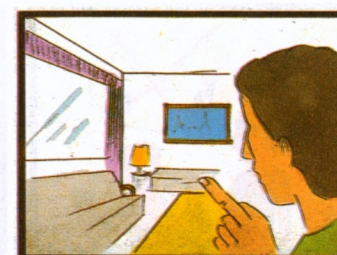
7. יעקב: איפה אתם אוכלים?

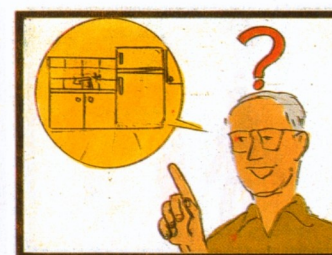
8. משה ולאה: אנחנו אוכלים שם.

9. משה: זה חדר קטן.

10. יעקב: זה חדר גדול.

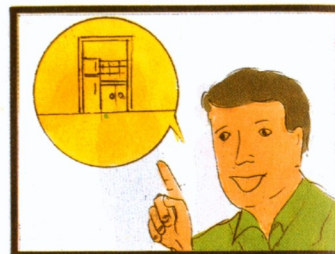

11. עוזי: יש פה מטבח גדול?

12. יעקב לא, אין פה מטבח גדול.

שעור 4

13. — יש פה מטבח קטן.

14. עוזי: איפה אוכלים?

15. קרין: אוכלים בחדראכל.

16. יעקב: איפה היא אוכלת?

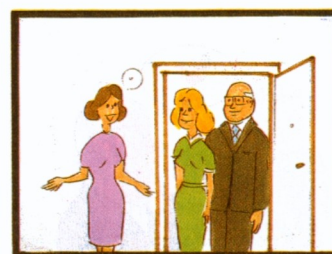

17. קרין: היא אוכלת במטבח.

שעור 4: בקור

1. רות: אמא, מצלצלים.

2. רבקה: שלום! בואו בבקשה.

3. רחל: רבקה, בבקשה להכיר: אדון ויס, דוד מאמריקה.

4. רבקה: נעים מאד.

5. אדון ויס: נעים מאד.

6. רבקה: נא לשבת.

7. – אדון ויס, אתה מדבר עברית?

8. אדון ויס: אני מדבר קצת עברית.

9. דוד: שלום רבקה! שלום ילדים! איפה אתם?

10. רבקה: דוד, אנחנו יושבים כאן עם אדון ויס.

11. – נא להכיר: בעלי; אדון ויס.

12. דוד: נעים מאד.

13. רבקה: מה להגיש? קפה, תה אולי כוס יין?

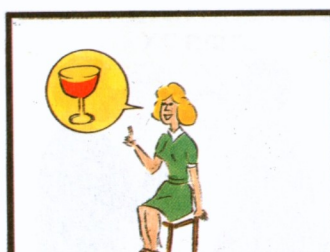
14. אדון ויס: אני מבקש כוס יין.

15. רבקה: בבקשה, הנה כוס יין.

16. אדון ויס: תודה.

17. רחל: גם אני מבקשת כוס יין.

18. רבקה: בבקשה.

19. רחל: לחיים!

שעור 4: המשך

1. ייעב: אתה מדבר עברית, אדוני?

2. דוד: כן, אני מדבר עברית.

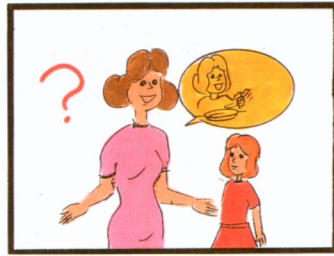

3. ייעב: את מאמריקה?

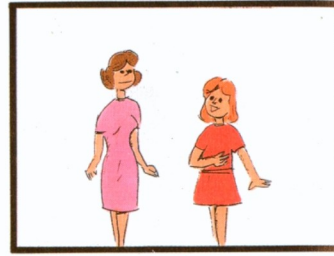
שעור 5: קניות

3. רות: לחם בחמאה.

2. רבקה: מה את רוצה לאלל?

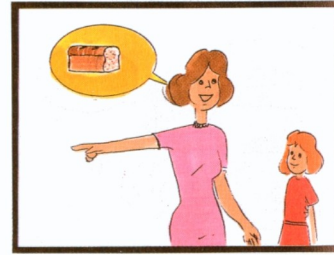
1. רות: אמא, אני רעבה.

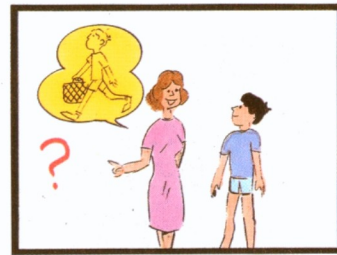
6. דן: אמא, אני צמא.

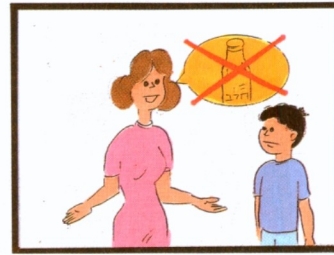
5. רות: אבל אמא, אין לחם.

4. רבקה: לך, קחי לחם.

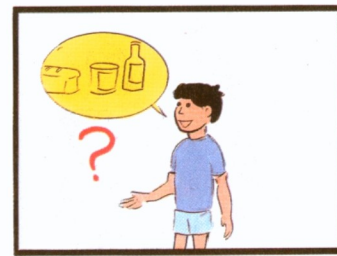
9. — אתה רוצה ללכת לקנות?

8. רבקה: לא דני, אין חלב.

7. — יש חלב?

12. דן: אמא, מה לקנות?

11. רות: אני רוצה ללכת עם דני.

10. — אני צריכה לכבס וגם לבשל ואין לי זמן.

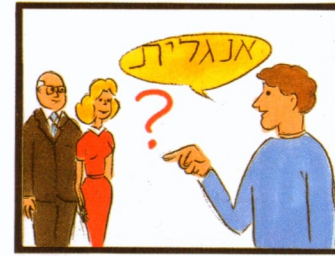
6. שרה: לא, אני לא מדברת צרפתית.

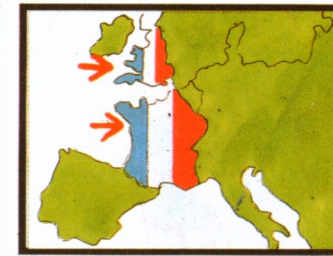
5. יעקב: את מדברת צרפתית?

4. שרה: לא אני ממרוקו.

9. יעקב: אתם מדברים אנגלית?

8. קריינית: בצרפת, בבלגיה.

7. יעקב: איפה מדברים צרפתית?

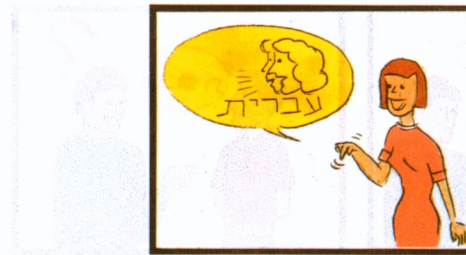
12. שרה: כן, בישראל מדברים עברית.

11. יעקב: בישראל מדברים עברית.

10. שמעון ולאה: כן אנחנו מאמריקה.

14. שרה: כן, הן מדברות עכשיו עברית.

13. יעקב: הן מדברות עברית?

15. דן: אמא, הנה עט. מה לרשם?

14. — קח גיר ועט.

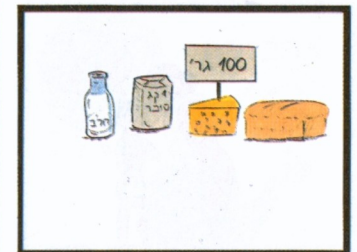
13. רבקה: אתה צריך לרשם מה לקנות.

18. רבקה: אולי לבן? לא, קחי היום לחם שחור!

17. רות: איזה לחם? לחם לבן או לחם שחור?

16. רבקה: בקבוק חלב, 100 גרם גבינה, קילו סוכר, לחם.

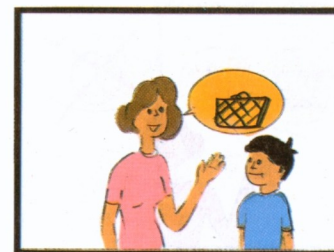
21. דן: אני רוצה זיתים שחורים.

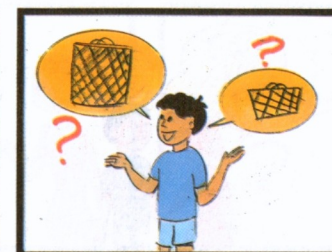
20. רבקה: קחו זיתים, אבל רק זיתים טובים.

19. רות: אמא, אולי לקנות גם זיתים?

24. רבקה: קח סל קטן!

23. דן: איזה סל? סל גדול או סל קטן?

22. רבקה: דני קח סל!

26. רבקה: רגע, רגע, קחו כסף!

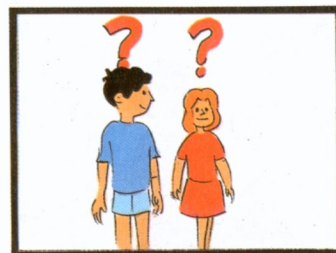

25. דן ורות: שלום אמא.

שעור 5: המשך

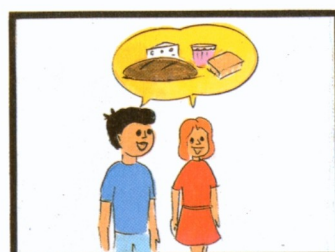
3. רות: אני צמאה.

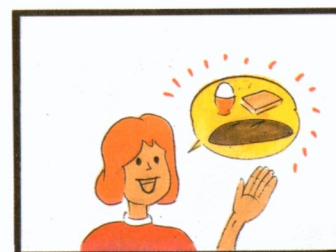
2. — את, רותי או אתה, דני?

1. רבקה: אולי מישהו צמא?

6. רות ודן: אנחנו רעבים.

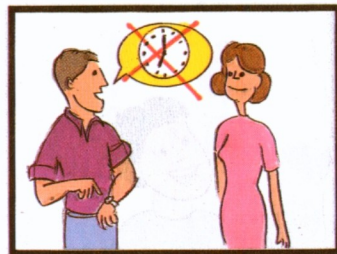
5. רות: גם אני רעבה.

4. דן: אני לא צמא, אני רעב.

3. — אני רוצה רק קפה.

2. דוד: רבקה, הבקר אין לי זמן.

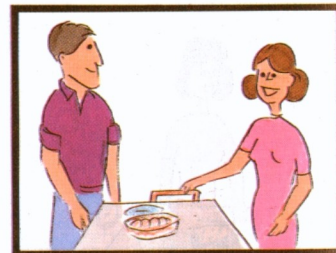
1. רבקה: דוד, ילדים, בואו לאכל ארוחת-בקר!

6. דוד: תני לי סכר בבקשה.

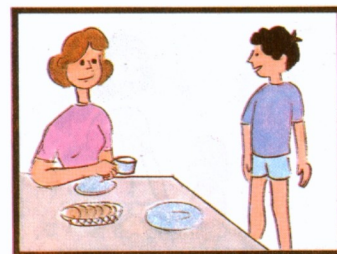
5. — הנה לחם, רבה.

4. רבקה: שב, קח משהו;

9. — היום אני רוצה רק כוס חלב.

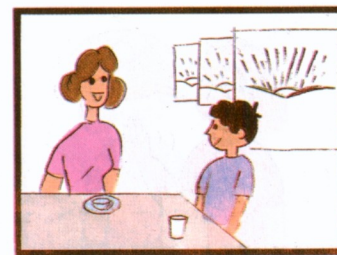
8. דן: בקר טוב אמא,

7. רבקה: הנה הסכר.

12. — הנה עגבניה קטנה.

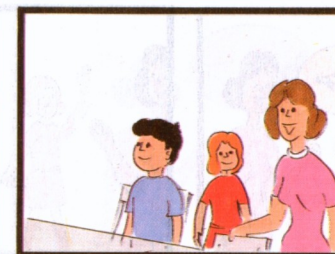
11. רבקה: בכל בקר אתה אומר שאתה לא רעב,

10. — אני לא רעב.

9. — הנה לחם שחור וגם גבינה לבנה.

8. — רותי, שבי עלייך דני!

7. רבקה: דני, שב פה!

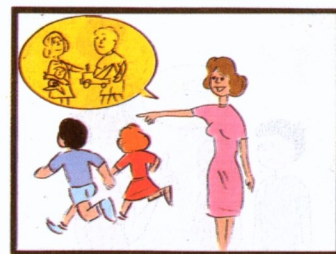
12. רות: דני, אני רוצה זיתים גדולים!

11. רבקה: דני, תן לרותי זיתים!

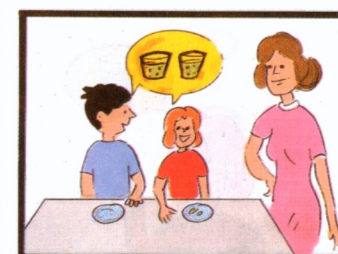
10. רות: אמא, אני רוצה גם זיתים.

15. — עכשיו לכו לשחק!

14. רבקה: הנה חלב, קחו ילדים!

13. דן ורות: אמא, אנחנו צמאים.

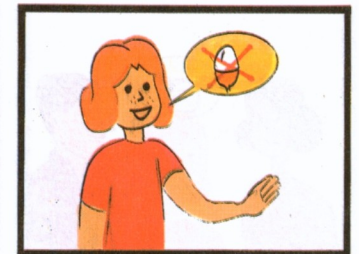
13. — אתה רוצה חביתה?

14. דן: טוב אמא.

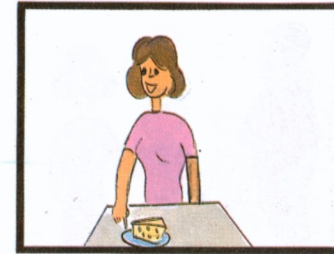
15. רבקה: רותי, דני רוצה חביתה, מה את רוצה?

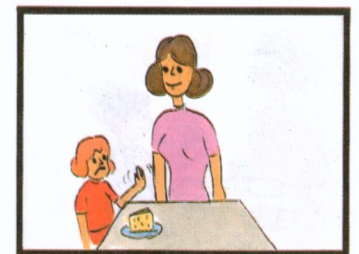
16. רות: אני לא רוצה ביצה.

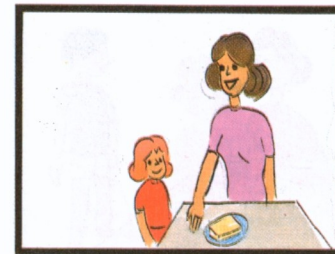
17. — יש גבינה?

18. רבקה: הגבינה על השלחן.

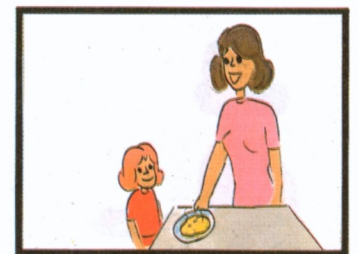
19. רות: אמא, הגבינה לא טובה.

20. רבקה: אם כן, קחי חמאה.

21. — החמאה טרחה וטובה.

22. — קחי גם חביתה!

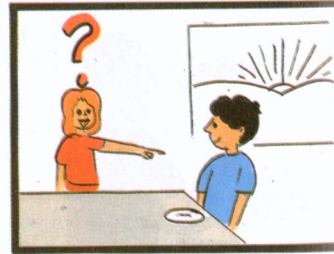

23. רות: אמא, אבל אני לא רוצה ביצה.

24. רבקה: אין דבר. קחי, קחי זה בריא.

שעור 6: המשך

1. רות: למה דני לא אוכל ארוחת-בקר?

2. רבקה: כי אין לדני זמן.

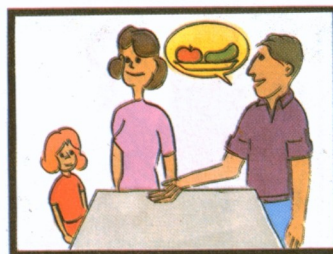
3. רות: למה אין לו זמן?

4. רבקה: למה את לא אוכלת? את רק מדברת.

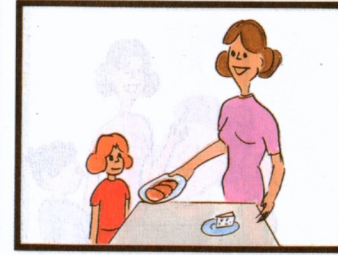
5. רות: אני לא אוכלת, כי אין לי אכל.

6. דוד: רבקה, תני לרתי אכל.

7. - תני לה לחם!

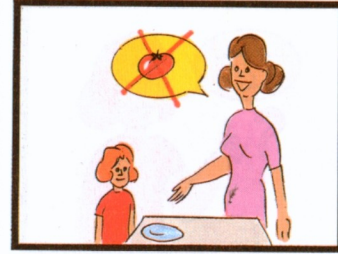
8. רבקה: רותי, קחי לחם, הנה יש לך גבינה.

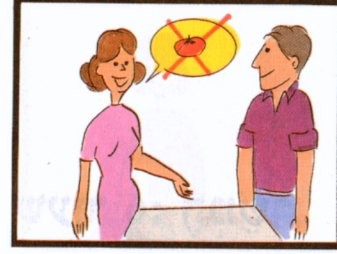
9. רות: הגבינה טובה.

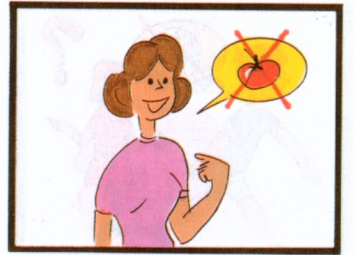
10. דוד: אכל אין לרותי עגבניה.

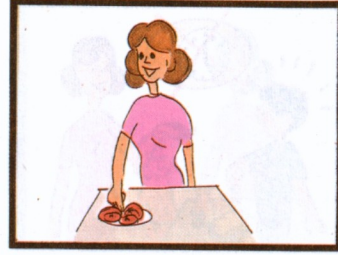
11. רבקה: נכון, אין לה עגבניה.

12. - לך אין עגבניה,

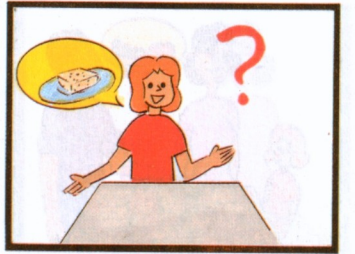
13. - וגם לי אין עגבניה.

14. - הנה עגבניות.

15. דוד: העגבניות טובות מאד.

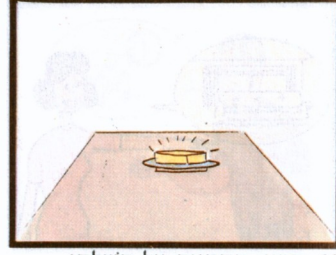
16. רות: איפה הגבינה הלבנה?

17. רבקה: הגבינה הלבנה על השלחן הקטן.

18. דן: איפה החמאה?

19. קרין: החמאה על השלחן הגדול.

20. דן: אמא, החמאה טריה?

21. רבקה: כן, היא טריה.

22. רות: אמא, הלחם הלבן לא טרי.

23. רבקה: אכל הלחם השחור טרי.

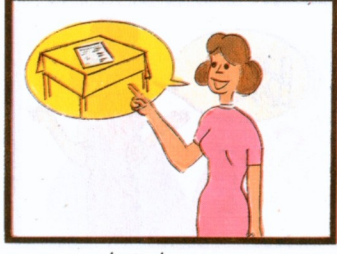

24. רות: אמא, האכל טוב היום.

שעור 7: בבית

1. דוד: רבקה, איפה העיתון?

2. רבקה: העיתון על השלחן.

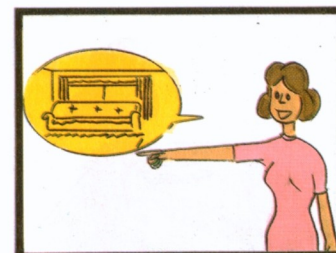
3. דוד: לא, הוא לא על השלחן.

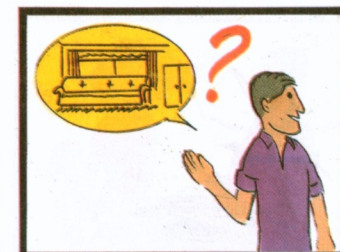
4. רבקה: אולי על הארון הקטן?

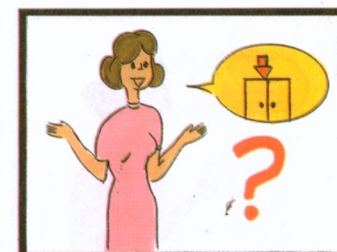
5. דוד: הוא לא על הארון הקטן.

6. רבקה: לך אל החדר הגדול!

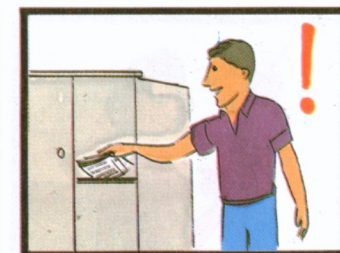
7. דוד: למה ללכת לחדר הגדול?

8. רבקה: אולי העתון על הארון בחדר הגדול.

9. דוד: הוא לא על הארון.

10. או! הנה העתון, בארון.

11. — בָּכָל בָּקָר אֲנִי מְחַפֵּשׂ אֶת הָעֵתוֹן.

12. רבקה: בְּכָל עֶרֶב אֲנִי מְחַפֵּשֶׁת אֶת הָעֵתוֹן.

13. דוד: רבקה, אֲנִי מְמַהֵר, אֵין לִי זְמַן, שְׁלוֹם.

14. רבקה: רָגַע! מְתִי אֶתְּהָ בֹא הַבִּיטָה?

15. דוד: יֵשׁ לִי הֶרְבֵּה עֲבוּדָה הַיּוֹם;

16. — אֲנִי בֹא בְּשֵׁשׁ.

17. רבקה: גַּם אֲנִי בָּאָה מֵאוּחֶר.

18. דוד: אַתָּה? לֹאֵן אַתָּה הוֹלֶכֶת הַיּוֹם?

19. רבקה: אֲנִי פּוֹגֶשֶׁת חֲבֵרָה.

20. דוד: אֵיפֹה?

21. רבקה: בְּקָפָה.

22. דוד: אֵיזוֹ חֲבֵרָה? בְּאֵיזָה קָפָה?

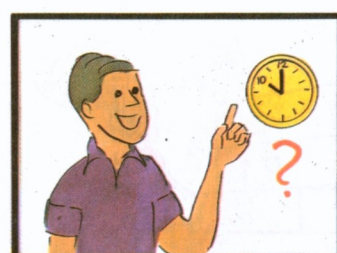
23. רבקה: אֲנִי פּוֹגֶשֶׁת אֶת רִנָּה בְּקָפָה הַקָּטָן עַל־יַד הַכְרָמָלִית.

24. דוד: מְתִי?

25. רבקה: בְּעֶשֶׂר.

26. דוד: בְּדִיּוֹק בְּעֶשֶׂר?

27. רבקה: אֲוֹלִי בְּעֶשֶׂר וְחָצִי.

28. – אין דבר, לרנה יש זמן.

29. דוד: רבקה, מה השעה?

30. רבקה: שמונה ורבע.

31. דוד: אוי ואבוי, כבר מאוחר, שלום.

32. רבקה: שלום, שלום. להתראות בשש.

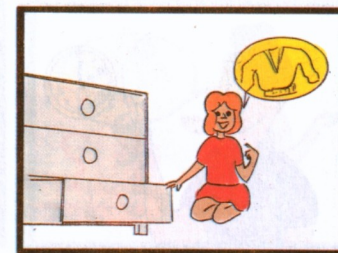

33. – דוד, הנה העתון.

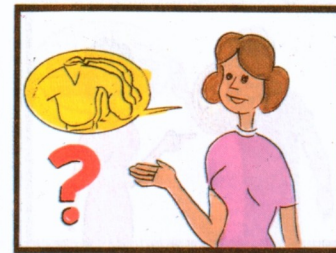
שעור 7: המשך

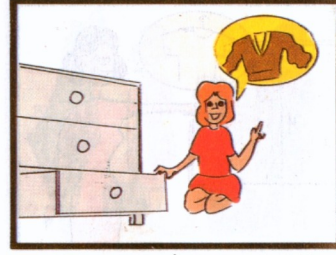
1. רבקה: רותי, מה את מחפשת?

2. רות: אני מחפשת סודר.

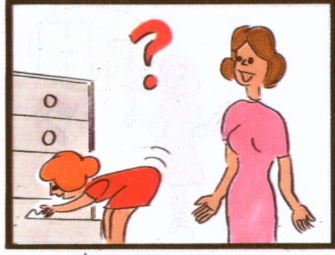
3. רבקה: איזה סודר?

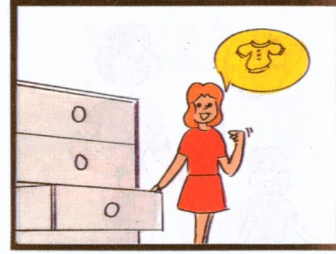
4. רות: אני מחפשת את הסודר החום.

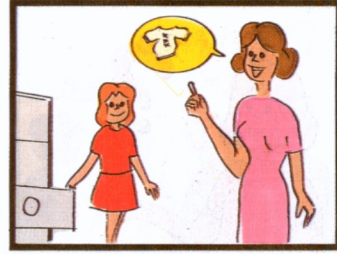
5. רבקה: לכי לחדר הקטן. הסודר החום בארון.

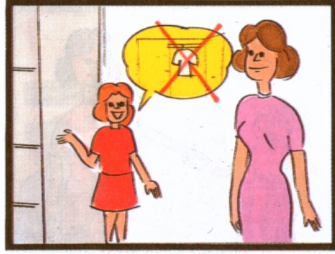
6. – רותי, מה את מחפשת עכשיו?

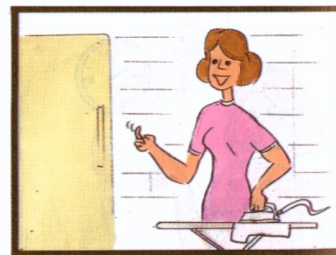
7. רות: עכשיו אני מחפשת חולצה.

8. רבקה: את מחפשת את החולצה הלבנה?

9. רות: כן אמא, והיא לא בארון.

10. רבקה: בואי למטבח, אני מנהצת חולצות.

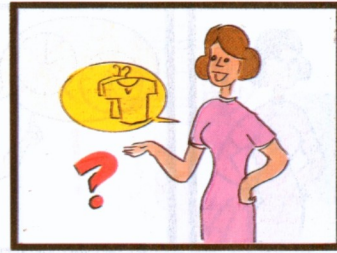
11. רות: תודה אמא.

12. רבקה: רותי קחי גם את החולצה החומה!

13. רות: איפה לשים את החולצה החומה?

14. רבקה: איפה שמים חולצות?

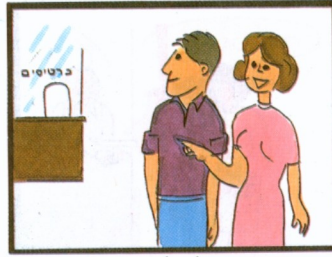

15. רות: חולצות שמים בארון.

שעור 8: תחנת הרכבת

3. — אני שומרת על המזודות.

2. רבקה: דוד, לך לקנות כרטיסים!

1. קרין: משפחת דורון נוסעת לירושלים.

6. אדון: כן, הרבה זמן, הנה אתה רואה!

5. — אתה מחכה פה הרבה זמן, אדוני?

4. דוד: בסדר נהריה, תל אביב, ירושלים.

9. איש: גברת, אולי בינתיים אני יכול לקנות כרטיס?

8. גברת: כן, כן, אני כבר נותנת לך, רק רגע.

7. קפאי: גברת, צריך להכין את הכסף.

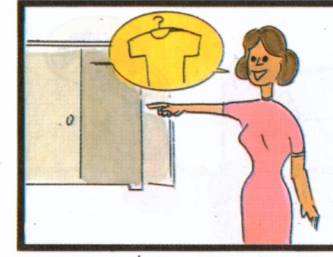
12. — הנה הארנק!

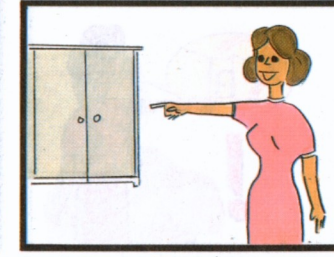
11. — הרכבת עוד לא נוסעת.

10. גברת: מה יש, אין לך זמן?

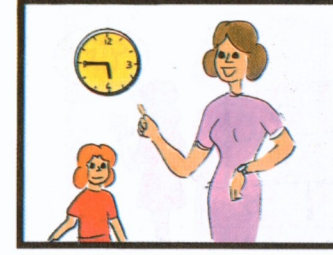
18. — שימי את החולצה החומה בארון הגדול!

17. רבקה: חולצות שמים בארון גדול.

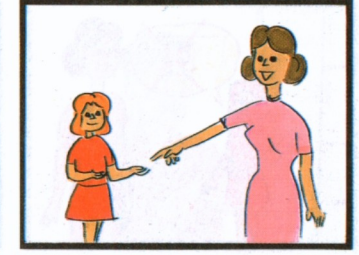
16. — אבל באיזה ארון? בארון הגדול, או בארון הקטן?

21. רבקה: עכשיו רבע לשש.

20. רות: אמא, מה השעה?

19. — עכשיו קחי...

24. רות: אני באה בעשר.

23. רבקה: רותי, מתי את באה הביתה?

22. רות: שלום אמא, אני ממהרת.

26. רות: ברבע לעשר. בסדר אמא? להתראות!

25. רבקה: לא רותי, עשר זה מאוחר, בואי בתשע. וחצי!

27. קפאי: אדוני, התור לתל-אביב שם!

26. — תן לי בבקשה כרטיס לתל-אביב.

25. אדון: אבל אני מחכה פה כבר הרבה זמן.

30. קפאי: שלושים ואחד וארבעים.

29. — מקומות שמורים.

28. דוד: ארבעה כרטיסים לירושלים.

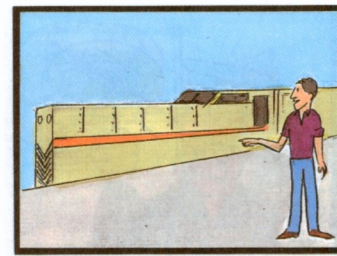
33. דוד: בואו מהר,

32. קפאי: קח את הכרטיסים ואת העודף.

31. הנה שלושים ושנים שקל.

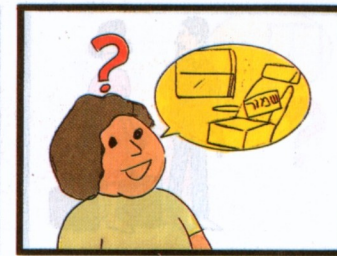
34. — הרכבת כבר בתחנה!

15. גברת: כמה זה?

14. קפאי: בבקשה, מקום שמור.

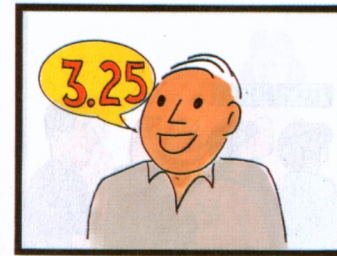
13. — יש לך מקום שמור?

18. קפאי: גברת, גברת, הנה הכרטיס!

17. גברת: הנה הכסף.

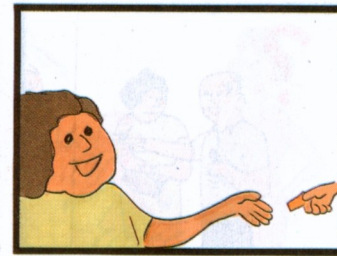
16. קפאי: שלשה שקלים עשרים וחמש אגורות.

21. דוד: אתה רואה דני,

20. דן: אבא, עוד אין לך כרטיסים?

19. גברת: תודה, תודה.

24. קפאי: אדוני, אני מוכר כרטיסים רק לירושלים.

23. אדון: כרטיס לתל-אביב, בבקשה.

22. — יש תור ארוך.

1. אשה: סליחה, האוטובוס הזה נוסע לאילת?

2. נהג: כן, אנחנו נוסעים בעוד חצי שעה.

3. — יש לך כבר כרטיס גברת?

4. אשה: לא, אין לי כרטיס.

5. — איפה קונים כרטיסים?

6. נהג: צריך לקנות כרטיסים בקפה.

7. אשה: באיזו קפה?

8. נהג: שם. מעל הקפה כתוב: "אילת".

9. אשה: אני יכולה ללכת לקנות כרטיס עכשיו?

10. נהג: בודאי, הקפה פתוחה,

11. — אני לא מוכר כרטיסים.

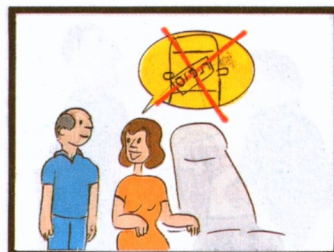
12. אשה: אני יכולה לשבת פה?

13. איש: המקום הזה תפוס.

14. נוסע אחר: אני יכול לשבת פה?

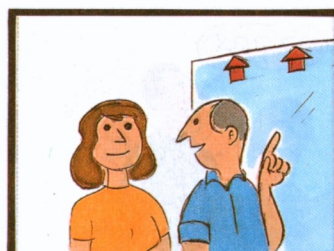
15. אשה: כן, המקום הזה לא תפוס.

16. — בבקשה, אדוני, סגר את החלון, קר לי!

17. נוסע: באמת קר, צריך לסגר את החלון,

18. — הנה הוא כבר סגור.

19. אשה: תודה, עכשיו, כבר לא קר.

20. נוסע: אנחנו יכולים לקנות עתון? אתה עוד מחכה פה?

21. נהג: לא, אדוני, אנחנו כבר נוסעים,

22. — לעלות בבקשה!

1. פקיד: שב בבקשה, אדוני!

2. מר לוי: תודה.

3. פקיד: מה שמך?

4. מר לוי: שמי יצחק לוי. אני מחפש...

5. מר לוי: כן, בבקשה.

6. פקיד: יש לך תעודת זהות?

7. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

8. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

9. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

10. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

11. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

12. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

13. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

14. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

15. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

16. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

17. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

18. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

19. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

20. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

21. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

22. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

23. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

24. פקיד: קדם אני רוצה לרשם.

25. מר לוי: אני תלמיד באלפן.
אני מדבר, קורא וגם כותב קצת.

26. אני מחפש עבודה.

27. אם אין עבודה בפקידות,
תן לי בבקשה עבודה אחרת.

28. צריך לעבוד. יש לי משפחה
גדולה, בלי עין הרע.

29. פקיד: כרגע יש לנו עבודה
בכביש.

30. מר לוי: אבל בכביש קשה
לעבוד.

31. אני לא פועל. אני לא
יכול לעבוד קשה. אולי יש עבודה
יותר קלה?

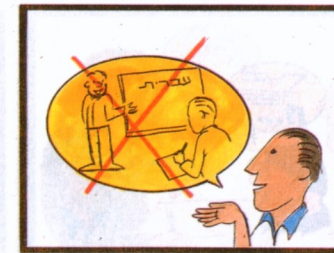
32. פקיד: כל עבודה קשה.

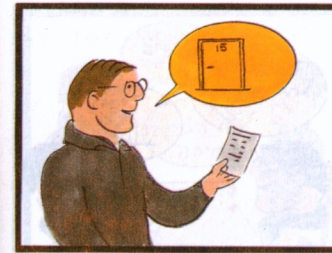
33. מר לוי: במשרד יותר קל
לעבוד.

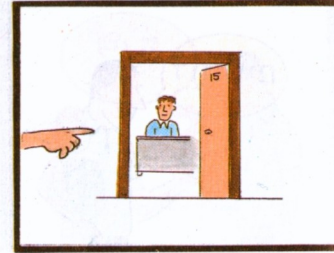
34. פקיד: נכון, אבל במשרד צריך
לדעת יותר עברית.

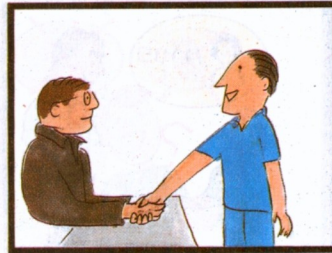
35. מר לוי: לא קשה ללמוד
עברית.

36. פקיד: קח את הטפס הזה,
ולך לחדר מספר חמש עשרה.

37. הפקיד שם יחפש לך
משהו.

38. מר לוי: תודה רבה אדוני.

39. פקיד: שלום. מי בתור?

שעור 9: המִשָּׁד

1. איש: מה שמך?
ילד: שמי אודי, אודי כרמלי.

2. איש: אתה עולה חדש?

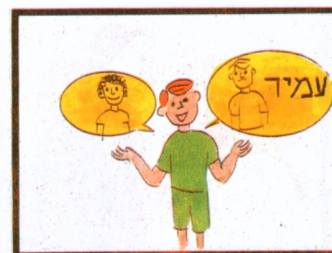
3. אודי: אני? אני צבר.

4. איש: יש לך אח?
אודי: כן.

5. איש: מה שמו?

6. אודי: שמו עמיר. יש לי גם
אחות.

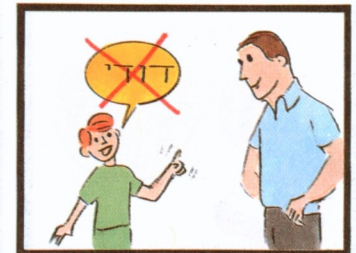
7. איש: ומה שם אחותך?

8. אודי: שמה פנינה. מה שמך?

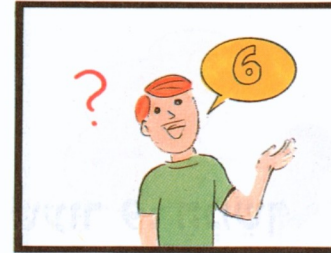
9. איש: שמי דוד חיים.

10. אודי: לא נכון, אתה לא דודי.

11. איש: לא יפה לדבר כך. בן כמה אתה?

12. אודי: אני בן שש. עוד משהו?

13. איש: רק עוד כמה שאלות.

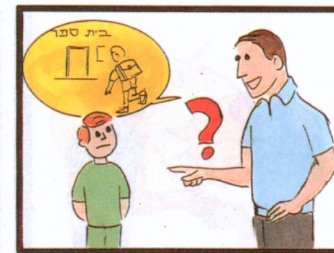
14. אודי: אבל רק שאלות קצרות, אני ממחר, יוסי מחכה לי ואנחנו רוצים לשחק.

15. איש: מה אתם משחקים? אודי: אנחנו משחקים כדורגל.

16. איש: ואיפה הכדור? אודי: הנה הכדור.

17. איש: אתה כבר הולך לבית הספר?

18. אודי: בוודאי.

19. איש: אתה תלמיד טוב?

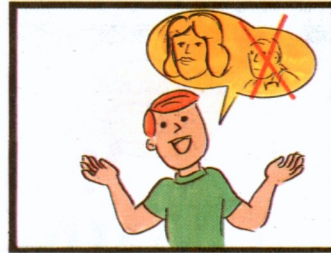
20. אודי: ככה, לא טוב מאד ולא רע.

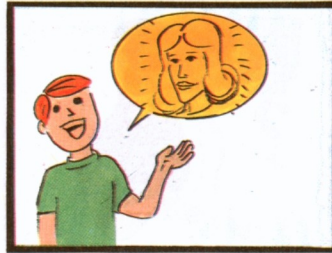
21. — מה? אתה מורה?

22. איש: לא, אני מהנדס. יש לך מורה טוב?

23. אודי: אין לי מורה. יש לי מורה. היא לא טובה ולא רעה,

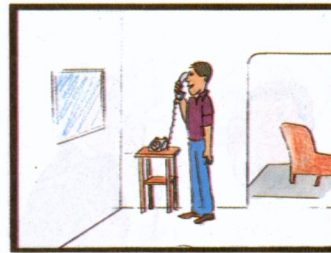

24. — אבל היא יפה.

שעור 10: שיחה טלפונית

1. קרין: ערב, המשפחה בבית. דוד קורא עתון. הילדים משחקים. רבקה מבשלת ארוחת-ערב.

2. דוד: הללו!

3. אורי: הללו! אפשר לדבר עם מר דורון?

4. דוד: מדבר.

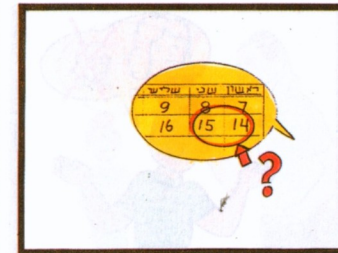
5. אורי: שלום דוד, כאן אורי, מה שלומך?
דוד: הכל בסדר תודה.

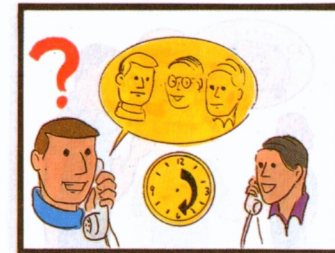
6. אורי: יש לי פה מכתב מדב, הוא רוצה לבוא לחיפה לדבר אתך.

7. דוד: אני שמח מאד. מתי?

8. אורי: אולי ביום ראשון או ביום שני בשבוע הבא.

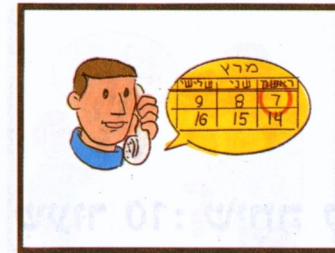
9. — אנחנו יכולים לקבוע פגישה?
דוד: בודאי. אחרי הצהריים!

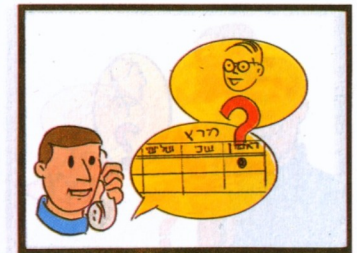
10. אורי: כן, בערך בארבע.

11. דוד: רגע, בשבוע הבא, ביום א', איזה תאריך זה?

12. אורי: יש לי לוח פה, מיד אסתכל. יום א' שבעה במרץ.

13. — אני אטלפן לדב ואברר אם יש לו זמן בתאריך זה.

14. דוד: ואחר כך תטלפן גם לי.

15. אורי: אדבר עם יצחק. גם הוא רוצה לפגוש את דב.

16. דוד: איפה תקבע את הפגישה? אולי במשרדי?

17. אורי: בסדר. להתראות, דרישת שלום לרבקה.
דוד: תודה רבה, להתראות.

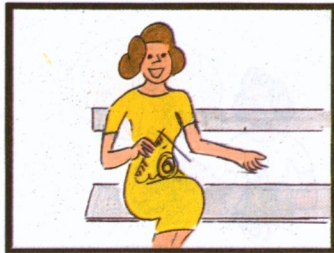
שעור 10: המשיך

1. עדנה: מה שלומך רחל?

2. רחל: טוב תודה, אני רק עיפה.

3. עדנה: שבי על הספסל.

4. רחל: מה את סורגת?

5. עדנה: סודר לאודי.

6. רחל: מתי תסימי את הסודר?

7. עדנה: אולי אסים בשבוע הבא.

8. — מדוע את שואלת?

9. רחל: צריך לסרג כובעים לחילים.

10. — את מוכנה לסרג כבע אחרי שתסיימי את הסדר?

11. עדנה: בסדר, למה לא? אני אוהבת לסרג.

12. רחל: גם דפנה מטילת עם הילדים בגן הזה, נכון?

13. עדנה: כן, היא בודאי תטיל עם הילדים היום.

14. רחל: עדנה, אני צריכה ללכת עכשיו, תספרי לדפנה על הכובעים לחילים, טוב?

15. עדנה: בסדר. אם היא מוכנה לסרג, היא תטלפן לך.

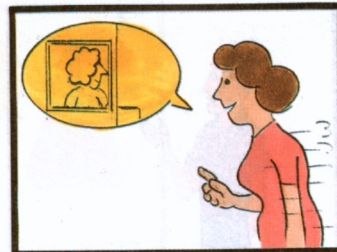
16. רחל: מצין. אולי דפנה תדבר גם עם רבקה?

17. עדנה: אני חושבת שאת תדברי עם רבקה,

18. — לך קל יותר לדבר עם רבקה, היא גרה קרוב אליך.

19. רחל: נכון, אני אמהר הביתה, אולי היא בבית עכשיו, שלום.

20. עדנה: שלום. אודי, חיים, מרים, בואו לאכל. בננות!

21. — איפה מרים?

22. אודי: אמא, לכי לחפש את מרים, אני אטפל בחיים.

23. עדנה: מי יטפל בך? אודי: חיים יטפל בי.

שעור 11: הולכים לקולנוע

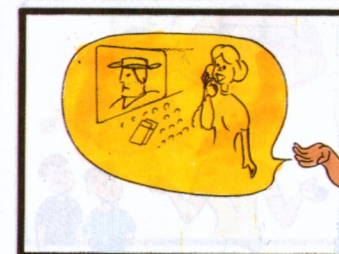
1. רבקה: דוד, מתי תזמין אותי לקולנוע?

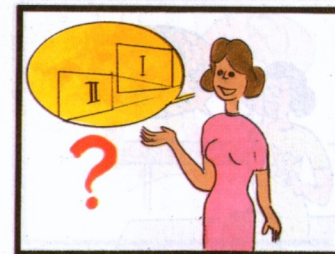
2. — יש סרט טוב בקולנוע "ארמון".

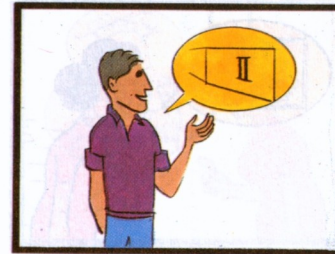
3. דוד: אני צריך להזמין אותך?

4. — טלפני ותבקשי כרטיסים להצגה של הערב.

5. רבקה: לאיזו הצגה? ראשונה או שנייה?

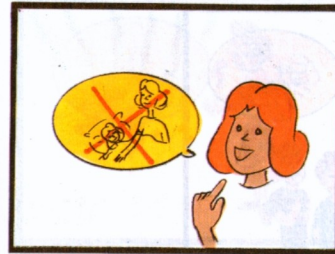
6. דוד: אני חושב שכדאי לבקש כרטיסים להצגה השנייה.

7. — ההצגה השנייה מתחילה בתשע, ועד אז נספיק לאכל ולהשכיב את הילדים לישון.

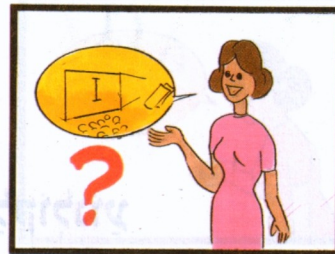
8. דן: מה? אותי צריך להשכיב לישון?

9. רות: גם אותי לא צריך להשכיב.

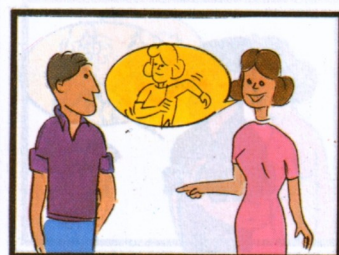
10. דוד: אתם צודקים, לפעמים אני שוכח שאתם כבר ילדים גדולים.

11. רבקה: אולי לבקש כרטיסים להצגה הראשונה?

12. דוד: לא, עכשיו כבר שש, את צריכה להתלבש ולהסתורק.

13. רבקה: אתה יודע שאני מתלבשת בחמש דקות.

14. דוד: בודאי, את תמיד אומרת זאת.

15. רבקה: אבל אתה צריך להתגלח.

שעור 11: המשך

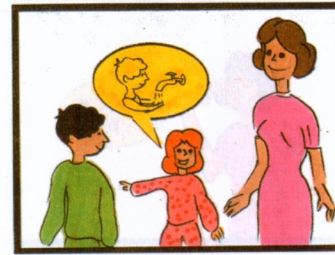
1. רבקה: ילדים, קומו!

2. כבר מאוחר, מי רוצה להתרחץ ראשון?

3. דן: רותי תתרחץ ראשונה. אני בינתיים אתלבש.

4. רות: לא אמא, דני יתרחץ ראשון.

5. דן: לא, אני אתרחץ אחר כך את התרחצי עכשיו.

6. דוד: ילדים, הפסיקו להתווכח, אין זמן.

7. גם אני צריך ללכת
לאמבטיה.

8. דן: בבקשה אבא, התרחץ
אתה ראשון, אנחנו נתרחץ אחר
כך.

9. רבקה: אם תדברו כליכך הרבה,
תאחרו!

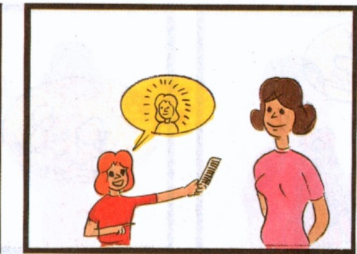
10. - הילדים יתרחצו ראשונים
ואבא יתרחץ אחרון.

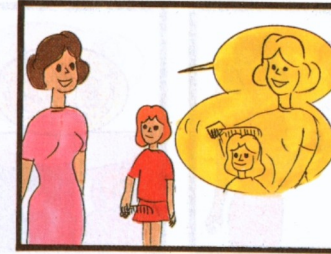
11. רות: אמא, סקקי אותי
בבקשה.

12. רבקה: את כבר גדולה רותי.
הסתרכי בעצמך.

13. רות: אמא, אכל את מסרקת
אותי יותר זפה.

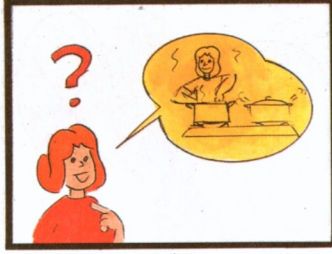
14. רבקה: טוב, הביאי לי את
המסרק ואסרק אותך.

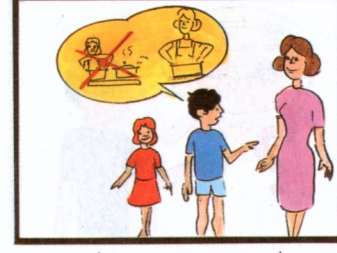
1. רבקה: ילדים, אני נוסעת לבקר
את סבתא.

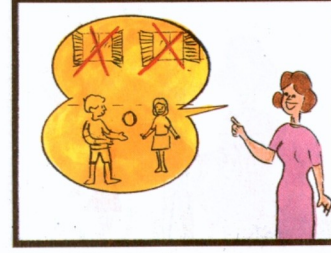
2. אני משאירה אכל מוכן
במקרר.

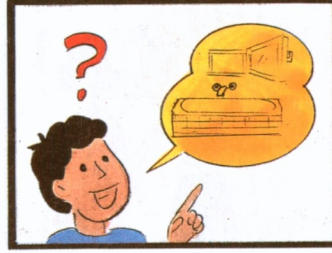
3. רות: אמא, אולי אני אבשל?

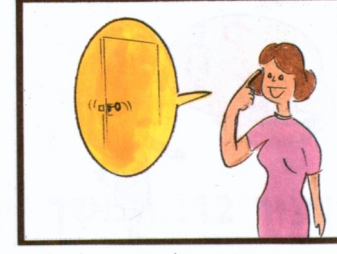
4. דן: לא, אמא, את תבשלי
בבקשה. האכל של רותי לא טוב.

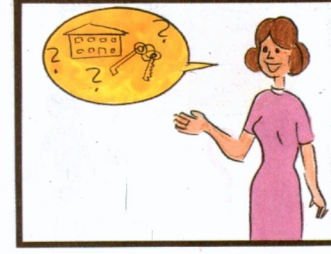
5. רבקה: ילדים, אל תשאירו
את החלונות פתוחים כשאתם
משחקים בחוץ.

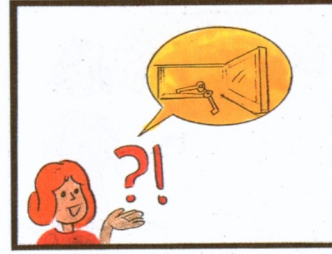
6. דן: אולי כדאי להשאיר את
החלון הקטן באמבטיה פתוח?

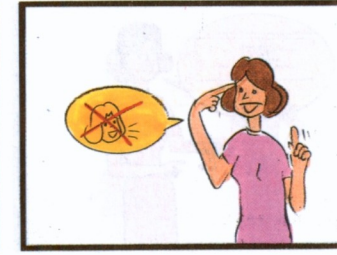
7. רבקה: בסדר. אל תשכחו לנעל
את הדלת!

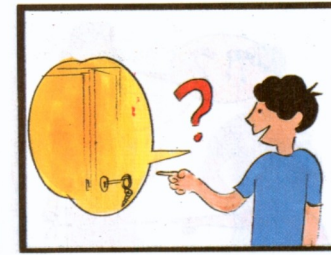
8. - איפה תשאירו את
המפתחות של הבית?

9. רות: אולי נשאיר אותם על
החלון של האמבטיה?

10. רבקה: בבקשה לא לדבר
שטיות.

11. דן: אולי נשאיר אותם בתוך
הדלת?

12. רבקה: אני אומרת לכם עוד
הפעם, אל תדברו שטיות.

שעור 12: אמא נוסעת

13. — מפתחות של בית לא משאירים ככה, תשאירו מפתח אחד אצל שרה.

14. דן: אצל אמא של חיים?

15. רבקה: כן, ועוד מפתח אצל מרים.
רות: בסדר, אמא.

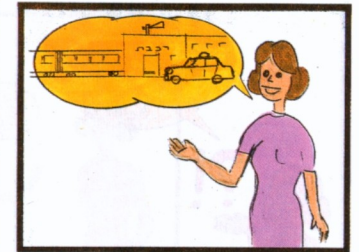
16. רבקה: דני, אל תפשט את החולצה כשאתה משחק בדורגל כי תצטנן.

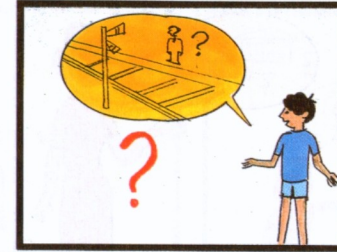
17. דן: אמא, אנחנו נסתדר.

18. — את נוסעת באוטובוס?

19. רבקה: לא דני, אני נוסעת ב"שרות" לתחנת הרכבת, ומשם ברכבת.

20. דני: מי יחכה לך בתחנה?

21. רבקה: אולי דוד משה יחכה לי. אם לא, יש "שרות" או מונית.

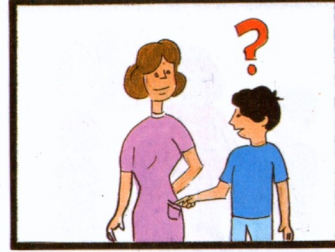
22. — רותי, אל תשכחי ללבש סוודר.
רות: טוב אמא.

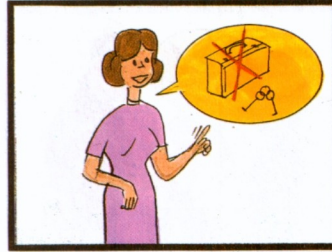
23. רבקה: איפה המפתחות שלי?
רות: הנה ביד שלך.

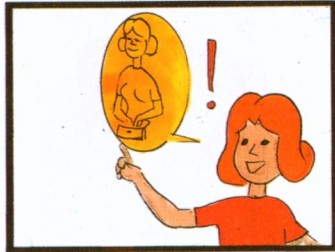
24. רבקה: המפתחות האלה הם של הבית.

25. דן: אולי בכיס שלך?

26. רבקה: לא, גם אלה לא של המזודה.

27. רות: חפשי בארנק.

28. רבקה: נכון. אלה באמת המפתחות של המזודה.

29. — ובכן ילדים, אל תריבו בבקשה ואל תפריעו לאבא.

30. רות: אמא, אנחנו תמיד ילדים טובים. למה את עוד לא נוסעת?

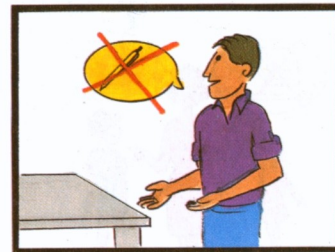
שעור 12: המשיך

1. דוד: רותי, איפה העט שלי?

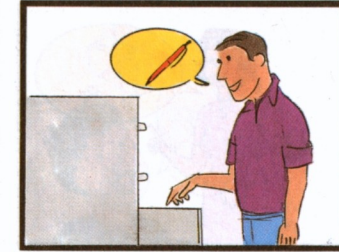
2. רות: אבא, העט שלך על השלחן שלך.

3. דוד: לא, העט שלי לא פה.

4. רות: איזה עט אתה מחפש?

5. דוד: אני מחפש את העט האדום שלי.

6. רות: הנה העט של אבא!

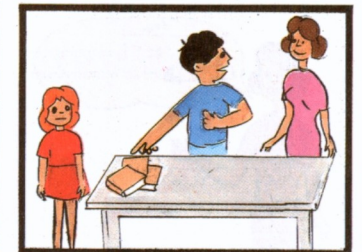
7. רבקה: לא, לא, העט הזה שלי.

8. דן: רותי, אל תשימי פה את הספרים שלך.

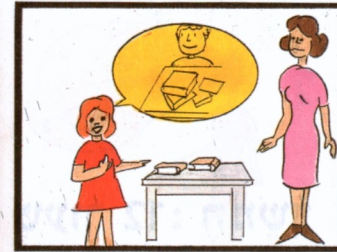
9. — השלחן הזה הוא שלי, לא שלך!

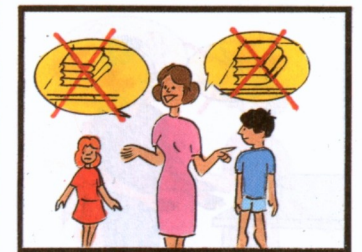
10. — אמא, הספרים שלה על השלחן שלי.

11. רבקה: רותי, למה הספרים שלך על השלחן של דני?

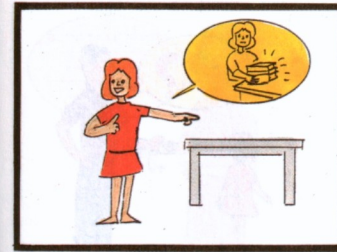
12. רות: ככה, כי הספרים שלו על השלחן שלי.

13. רבקה: ילדים, השלחנות שלכם תמיד לא מסודרים.

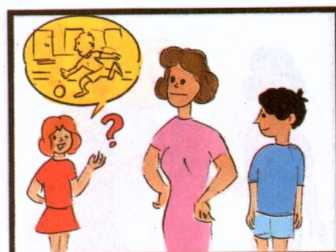
14. רות: דני לא מסדר את השלחן שלו,

15. — אבל את שלי אני מסדרת.

16. רבקה: רותי, תסדרי בבקשה גם את השלחן של דני.

17. רות: למה? ודני ישחק ברחובות?

18. דן: אני לא משחק ברחובות, רק ברחוב שלנו.

19. רבקה: דני, אולי תסדר את השלחן עכשיו?

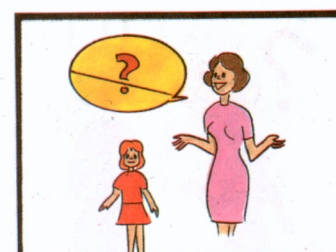
20. דן: אמא, אבל אני צריך לחפש מלים חדשות במלון!

21. רות: אין דבר, אמא, אני אסדר את השלחנות.

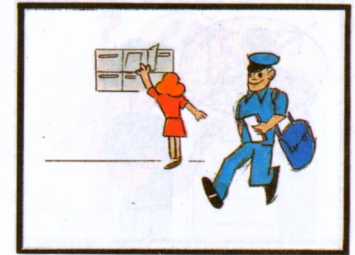
22. — לנקות גם את הקיר בחדר של דני?

23. רבקה: את הקיר, למה?

24. רות: אפילו הקירות מלוכלכים.

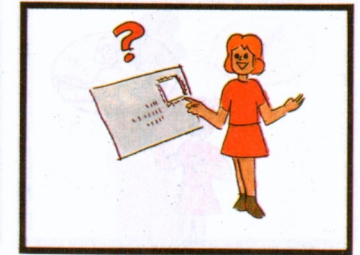
1. קרין: הדור בא. רותי הולכת לראות אם יש מכתב.

2. רות: אמא, יש מכתב! יש מכתב מדני!

3. רבקה: אני שמחה שדני החליט לכתב סוף סוף.

4. רות: אפשר לקבל את הבול?

5. רבקה: כן רותי, את יכולה לקבל את הבול.

6. — אבל קדם אני רוצה לקרוא את המכתב.

7. קרין: רבקה קוראת את המכתב, רותי מחכה.

8. רות: אמא, אני יכולה לקבל את המעטפה עכשיו?

9. רבקה: כן, בודאי, הנה הבולים.

10. — אני אצלצל לאבא ואספר לו שיש מכתב מדני. חמש, שלש, שש, חמש, תשע.

11. — הלו! אבקש את מר דוד דורון.

12. דוד: הלו! רבקה, מה נשמע?

13. רבקה: הכל בסדר, יש מכתב מדני.

14. דוד: כן? מה הוא כותב?

15. רבקה: הוא כותב שסבא וסבתא בריאים.

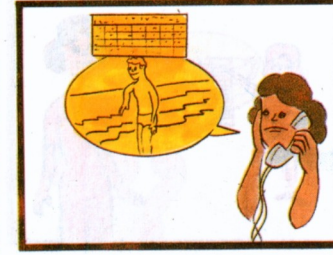
16. — סבא ספר לו על המושבה,

17. — הראה לו את הפרדס שלו וגם בקר אתו בלול.

18. דוד: כן? בים הוא כבר התרחץ?

19. רבקה: הוא כותב שהוא הולך לים יום-יום. אני דואגת.

20. דוד: אה, את תמיד דואגת. הוא הספיק לעבד קצת במשק?

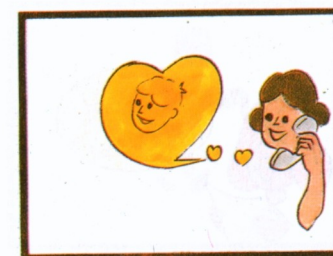
21. רבקה: כן, הוא השקה את הגן וטפל בסוסים.

22. — אל הפרות לא התקרב בכלל.

23. דוד: הגבור שלנו... אני חושב שהוא מרצה שם.

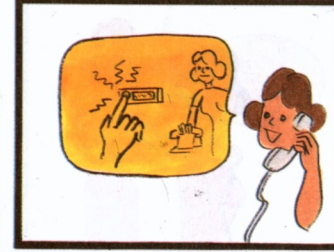
24. רבקה: כן. אבל אני מתגעגעת מאד.

25. דוד: אני מוכן לבקר אותם
במוצאי־שבת.

26. רבקה: אולי באמת נבקר
אותם?

27. דוד, אני צריכה להפסיק
עכשיו, מישוהו צלצל. להתראות.

שעור 13: המשך

1. רות: אמא, המורה בקש
שנתחיל בהכנות לטיול.

2. רבקה: טוב רותי, מה צריך
להכין?

3. רות: יש לי רשימה.

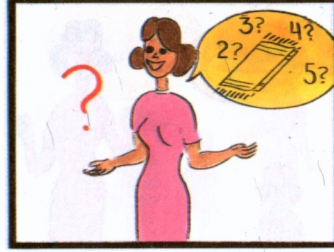
4. קרין: רות קוראת מהרשימה:
בגדים ליוזיום, בגד לשבת,
בגדים.

5. רבקה: לשבת קחי שמלה.

6. רות: מה פתאום? לטיול לא
לוקחים שמלות! מגבות...

7. רבקה: כמה?

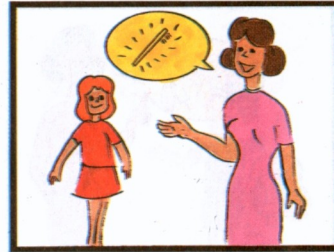
8. רות: אני חושבת ששלוש. אני
צריכה מגבת גדולה לים ואולי עוד
שתיים.

9. אמא, פה כתוב מברשות
שנים -

10. יש לי שתי מברשות, איזו
לקחת?

11. רבקה: קחי את החדשה.

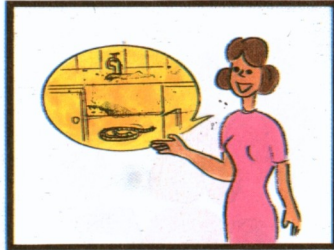
12. רות: ספל,

13. אני חושבת שיותר טוב
לקחת שני ספלים.

14. אמא, אני צריכה גם חבל,
יש לך?

15. רבקה: יש חבלים במטבח,
בארון תחת הכיור.

16. רות: אבל יש הרבה קשרים
בחבלים.

17. רבקה: הביאי לי חבל.

18. קרין: רות מביאה את החבל.

שעור 14: ליל שבת

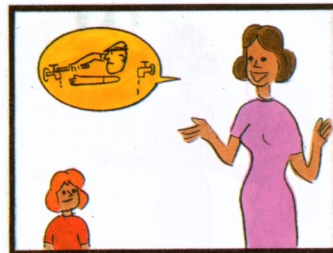
3. דן: יופי! אני אוהב לאכול אצל סבתא בליל שבת.

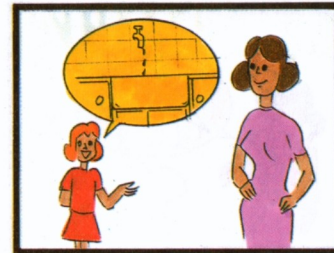
2. רות: למתי? רבקה: להערב.

1. רבקה: ילדים, סבתא הזמינה אותנו לארוחת-ערב.

21. רבקה: כן רותי, צריך לתקן את כל הברזים.

20. רות: אמא, את יודעת, הברז במטבח דולף.

19. רבקה: יש פה רק קשר אחד.

6. — כדאי לך לאכול אצל סבתא!

5. דן: אם תלכי לשם לא תקבלי דגים ממלאים.

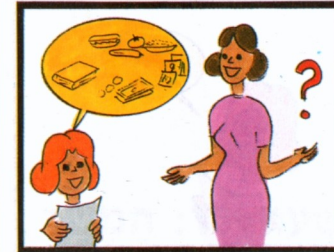
4. רות: אמא, אבל מרים ושולמית הזמינו אותי ליום הולדת.

24. — הנה עוד ממחטה.

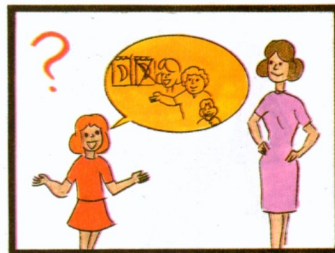
23. רבקה: לא רותי, לא כדאי לקחת ספרים לטיול.

22. רבקה: מה עוד את צריכה? רות: אכל ליומים, כסף ואולי גם ספר?

9. רבקה: אבל רותי, לא נעים לי להגיד לסבתא עכשיו שתזמין אותנו לערב אחר.

8. — אמא, אולי נבקש את סבתא שתזמין אותנו לערב אחר?

7. רות: באמת כדאי לי לאכול אצל סבתא, אבל חבל לי להפסיד חגיגה.

27. רות: המורה עוד לא החליט.

26. רבקה: לאן תטילו?

25. רות: יש לי כבר מספיק ממחטות.

12. — סבתא כבר בשלה והכינה אכל טוב.

11. — באמת לא נפה להגיד ברגע האחרון שלא באים לארוחה.

10. דן: בלי רותי, אמא!

29. רבקה: אני כבר רוצה לראות אותך בבית.

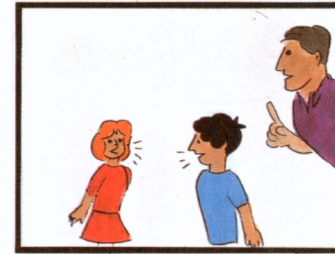
28. — העקר לטיל.

13. רות: אתה חושב רק על האכל.

14. — לך נח ללכת היום ולי לא נח!

15. דוד: ילדים, תפסיקו להתנכח!

16. דוד: רותי, אי אפשר לבטל הזמנה ברגע האחרון,

17. — אבל יש לי הצעה! — אם אמא תסכים,

18. — תלכי גם לחגיגה וגם לסבתא.

19. רבקה: מתי החגיגה?

20. רות: אחרי הצהרים בארבע וחצי.

21. רבקה: אבא צודק. אני מסכימה. אם תמהרי תצליחי לבוא הביתה בזמן,

22. — ואחר כך נלך לסבתא.

23. — סבא וסבתא הזמינו אותנו לשעה שבע.

24. — תתלבשי עכשיו, רותי.

25. רות: את מתק, אמא!

26. — מתר לי ללבש את השמלה החדשה?

27. רבקה: כן, רותי, תלבשי את השמלה החדשה אבל אל תתכלכי.

28. קרין: סבתא מדליקה נרות שבת. על השלחן מפה לבנה, חלות בקבוק יין וכוס.

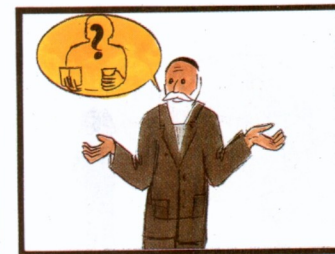
29. דן ורות: שבת שלום, סבתא. סבתא: שבת שלום ומברך.

30. דן: סבתא, רותי הביאה לך פרחים.

31. סבתא: תודה ילדים. צבי, בוא תראה, הילדים הגיעו והביאו פרחים.

32. סבא: מי יקדש?

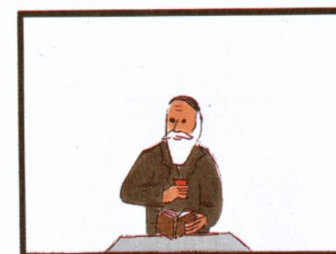
33. דוד: איזו שאלה? אתה תקדש.

34. רות: אולי תקדשו שניכם?

35. דן: לא, סבא יקדש.

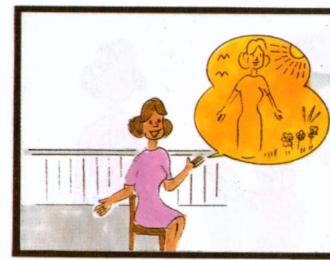
36. קרין: סבא מקדש.

1. קרין: השעה היא ארבע וחצי
אחרי-הצהרים. רות ורבקה
יושבות במרפסת.

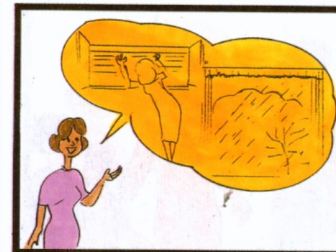
2. דוד: רבקה, לא קדאי לשבת
במרפסת ביום חורף.

3. רבקה: דוד, כל כך נעים לשבת
פה. השמש זורחת. חם כמו
באביב.

4. דוד: אם את אומרת שחם,
אבוא גם אני. לא נוח לי לשבת
בקסא הזה. איפה קסא הנוח שלנו?

5. רבקה: בחרף אני שמה את
קסאות הנוח במחסן.

6. אפשר להביא כרסה מן
החדר.

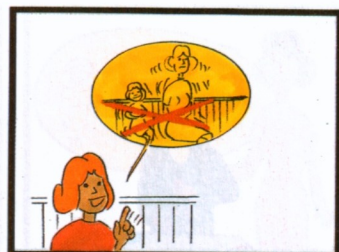
7. דוד: חבל לשבת על הכרסה
במרפסת.

8. דן: מתר גם לי לשבת אתכם?

9. דוד: בודאי, אבל אני חושב
שקר פה. בואו נכנס פנימה.

10. רות: לא קר לנו לשבת פה.
נכון אמא?

11. דוד: דני, מה השעה?
דן: חמש פחות חמש דקות.

12. דוד: רצוי לפתח את הרדיו.
עוד מעט החדשות.

13. דן: קשה להקשיב שם
לרדיו אולי קדאי להביא את
הטרנזיסטור?

14. דוד: לא רצוי להביא את
הטרנזיסטור החוצה. קר לי לשבת
במרפסת. אני נכנס פנימה.

15. דן: אמא, גם אני נכנס. אני
רוצה לשמע ברדיו את התוצאות
של המשחק.

16. רבקה: בואי רותי, נכנס גם
אנחנו. לא רצוי לשבת פה לפנות
ערב.

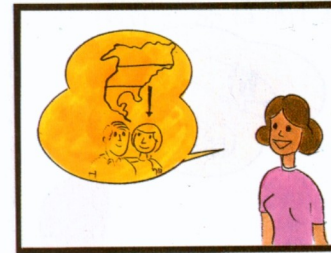
17. קרין: רות ורבקה נכנסות
לחדר.

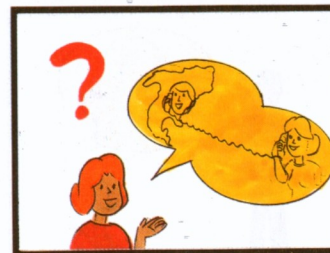
18. רבקה: דוד, אתה יודע מי
טלפן היום? שרון!

19. רות: מי היא?

20. רבקה: בת-דודה של אבא
מאמריקה!

21. רות: והיא דברה איתך בטלפון
מאמריקה?

22. רבקה: לא רותי, היא מבקרת
עכשיו בישראל.

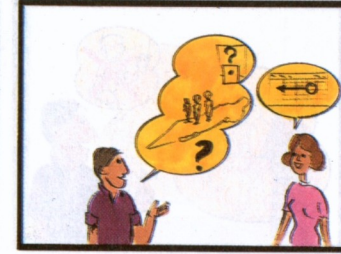
23. דן: בת כמה היא?
רבקה: בת שבע-עשרה.

24. רות: היא באה לבדה?

25. רבקה: לא, היא אמרה שהיא באה עם שתי חברות.

26. דוד: רבקה, מתי הן הגיעו לארץ?
רבקה: הן הגיעו לפני כמה ימים.

27. רות: שרון הגיעה באניה?

28. רבקה: הן ספרו שהן טסו.

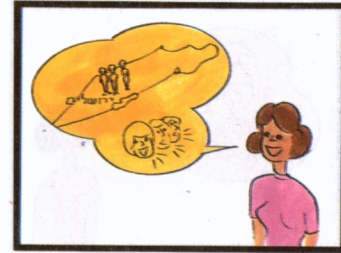
29. דוד: איפה הן עכשיו? צריך להזמין אותן לחיפה.

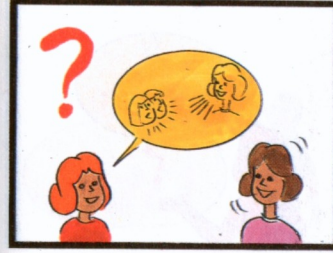
30. רבקה: בודאי, היא תבקר אצלנו ביום רביעי.

31. דוד: מה עוד ספרה?

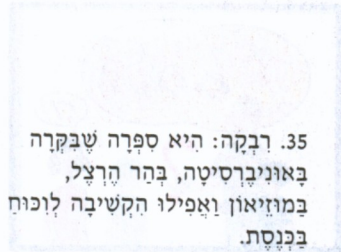
32. רבקה: הן ספרו שבקרו בירושלים.

33. רות: מה? גם החברות שלה דברו אתך?
רבקה: כן רותי.

34. דוד: מה שרון ספרה עוד?

35. רבקה: היא ספרה שבקרה באוניברסיטה, בהר הרצל, במוזיאון ואפילו הקשיבה לזכרונות בנסות.

36. רות: מה, כל אחד יכול להכנס לנסות?

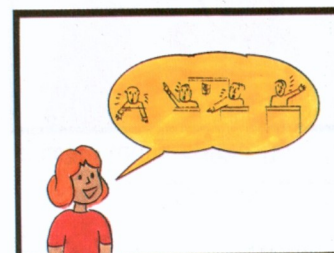
37. דוד: כן, צריך לקבל רשות ואז אפשר להכנס.

38. רות: מי דבר כששרון בקרה בנסות?

39. רבקה: ראש הממשלה דבר.

40. רות: גם השרים דברו?

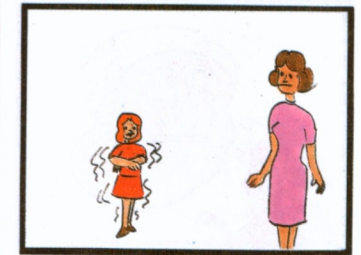
41. דוד: בדרך כלל באים כל השרים, אבל לא כל שר משתתף בזכות. בודאי דברו כמה שרים.

42. רות: הן הבינו את הנאום?

43. רבקה: שרון הבינה. היא מבינה עברית.

1. רות: אמא, קר לי.

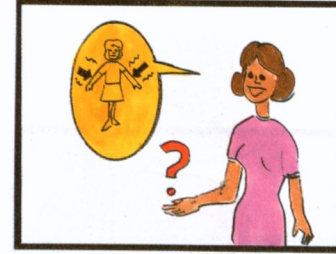
2. רבקה: אבל היום לא קר לי חם.

3. רות: כואב לי הראש וגם הגרון. הכל כואב לי.

4. רבקה: הבטן כואבת לך? רות: כן.

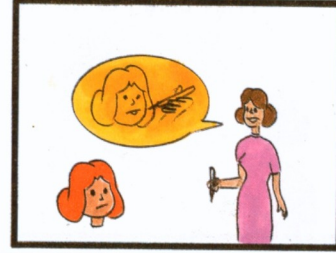
5. רבקה: והידיים כואבות לך?

6. רות: לא, הידיים לא כואבות, אבל הרגלים כואבות.

7. רבקה: בואי ואמדד לך את החם.

8. הנה. שימי את המדחם בפה.

9. רות: שלא יבוא רופא.

10. רבקה: אם יש לך חם, הרופא צריך לבוא.

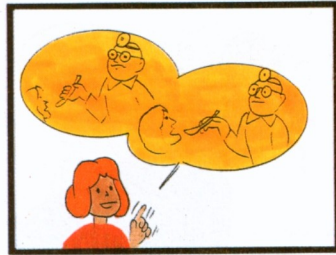
11. רות: אני מפחדת. מה יעשה לי הרופא?

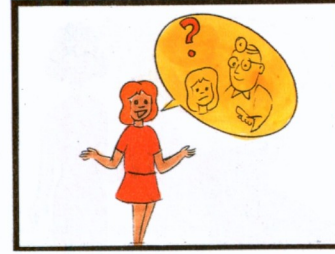
12. רבקה: רותי, צריך לשים את המדחם.

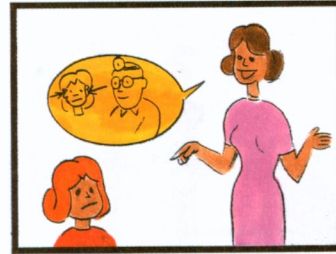
13. את לא צריכה לפחד. הרופא יגיד לך לפתח את הפה ואת תפתחי.

14. אבל שלא ישים לי כפית. כשהוא בא לפני חדש הוא שם לי כפית בפה.

15. רות: מה יעשה הרופא אחר כך?

16. רבקה: אחר כך הוא יסתכל באזניים שלך.

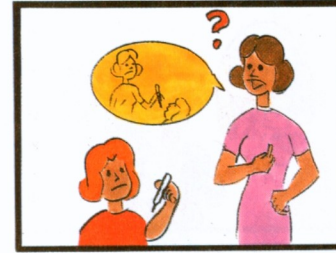
17. רבקה: רותי, את לא תינקת.

18. רות: שלא יסתכל באזניים. האזניים לא כואבות לי.

19. הרופא יסתכל גם בעיניים?

20. רבקה: רות, אולי תשימי כבר את המדחם? לא יותר טוב שאני אשים לך.

21. רות: הרופא יעשה לי זריקה? אני לא רוצה זריקה.

22. רבקה: אולי נבקש תרופה במקום זריקה, טוב רותי?

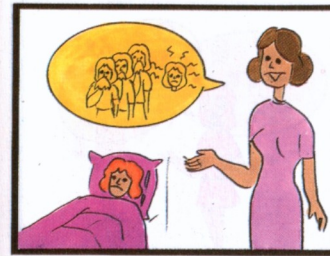
23. רות: אבל תרופות תמיד מרות.

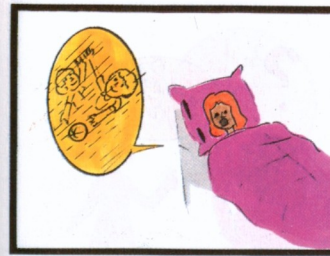
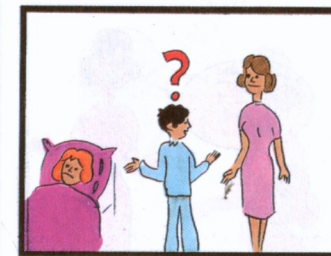
24. רות: לא כואב לי כלום. אני כבר בריאה.

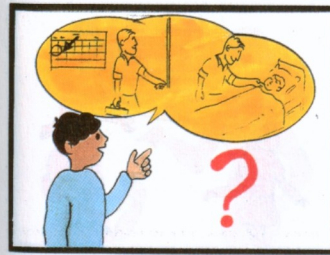
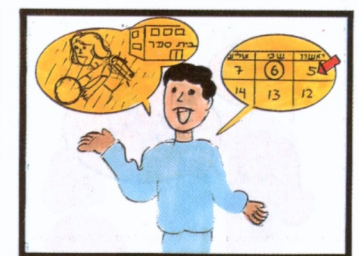
1. רבקה: דני קום!
2. דן: אִמָּא, למה לי לקום?
3. רבקה: דני, רותי חולה. צריך לרוץ לקפת־חולים לקבל מספר.

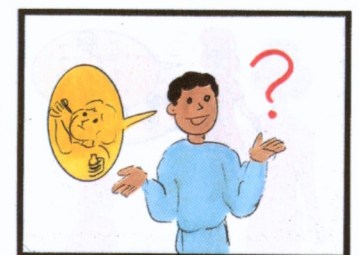
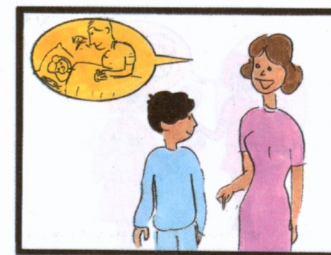
4. דן: בסדר אמא. אני אקום מיד וארוץ לקפת חולים.
5. מה יש לרותי?
6. רבקה: יש לה כאב ראש ונזלת. היא תמיד מצטננת.

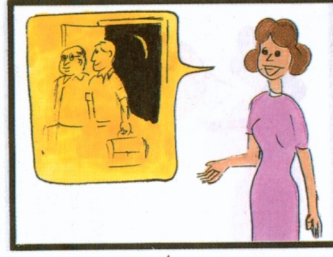
7. דן: אתמל, בדרך מבית הספר רותי שחקה בחוץ, בגשם.
8. בלי מעיל ובלי כבע, לכן היא הצטננה.
9. רות: אבל כל החברות שלי שחקו בגשם.

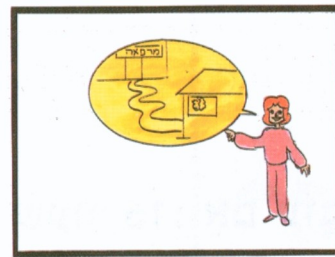
10. דן: היא כבר שמה טפות אף?
11. רבקה: אבא שם לה עכשיו.
12. דן: מה? אבא שב אתמל מתל-אביב? הוא הבטיח להעיר אותי כשיבוא.

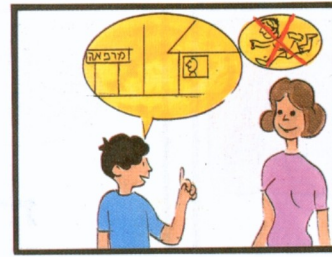
13. רבקה: כן, אבל אבא וסבא שבו אתמל מאחר בלילה.
14. דן: אִמָּא, מה את רוצה? שהרופא יבוא אלינו, או שאתם תבואו אליו לקפת־חולים?

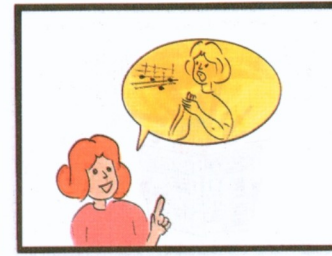
15. — או שאתם תבואו אליו לקפת־חולים?
16. רבקה: לרותי אין חם גבוה. מוטב שנבוא אליו לקפת־חולים. רק בערב. ובערב בית־המרקחת סגור.
17. — הרופא יכול לבוא אלינו
18. — אבל אני צריכה קדם לקבל מספר.

19. — רות: אני דוקא רוצה לגור רחוק מקפת־חולים. אמא בואי. לקבל מספר.
20. דן: אמא, כדאי לגור קרוב למרפאה, ואז לא צריך לרוץ לקבל מספר.
21. רות: אני דוקא רוצה לגור רחוק מקפת־חולים. אמא בואי.

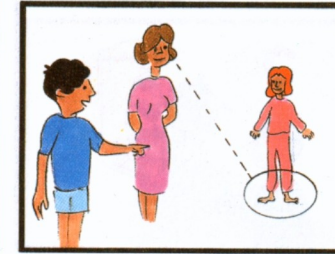

22. רבקה: אני מיד באה. מה את רוצה רותי?
23. רות: אני רוצה שתשירי לי שיר.
24. דן: רותי, בשש בבקר לא שרים שירים.

25. רות: אמא, אולי תספרי לי ספור?

26. דן: אמא הביטי, היא עומדת יחפה!

27. רבקה: רותי, רוצי מהר למטה, ואבוא לספר לך ספור.

28. רות: אמא הביטי איך דני הולך בלי כבע ובלי מעיל ובחוצ' יורד גשם.

29. רבקה: דני, גם לך צריך להזכיר לקחת מעיל? קח גם מטריה.

30. אם תרוץ בגשם בלי מעיל, תצטנן גם אתה.

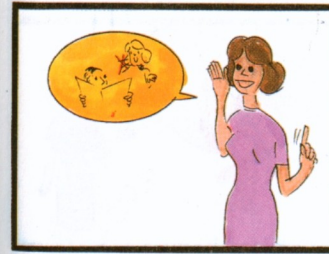
שעור 16: אם עובדת

1. רבקה: דוד, יש לי חדשות! התחלתי לעבד!

2. דוד: או, כן, מעגנן מאד.

3. רבקה: דוד, לא הקשבת! קשאתה קורא עתון אי אפשר לדבר אתך!

4. — התחלתי לעבד!

5. דוד: מה? מי התחיל לעבד?

6. רבקה: מי? אני! אני התחלתי לעבד.

7. דוד: את התחלת לעבד? איפה? מתי?

8. מדוע לא מספרים לי שום דבר בבית הזה?

9. רבקה: לא נכון שלא מספרים לך שום דבר. מספרים לך הכל, לא נכון שלא מספרים לך שום דבר.

10. — ספרתי לך לפני רגע שהתחלתי לעבד. קבלתי עבודה בבית-ספר. מורה אחת הפסיקה לעבד והמנהל בקש שאבוא ללמד.

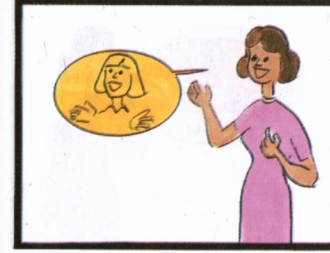
11. דוד: אבל רבקה, את הפסקת לעבד לפני שמונה שנים! זה קשה מאד.

12. — איך תסתדרי? גם ללמד גם לעבוד בבית וגם לטפל בילדים.

13. רבקה: גם רחל הפסיקה לעבוד והתחילה שוב ללמד לפני שנה.

14. — אם היא מסתדרת אסתדר גם אני.

15. רבקה: הבעל והילדים צריכים לעזור קצת.

16. — טלפנתי כבר לחברות שלי.

17. דוד: למה טלפנתי?

18. רבקה: כי אני צריכה עוזרת!

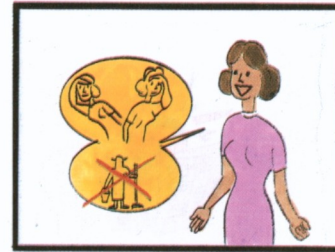
19. דוד: כל החברות שלך חפשו עוזרת בשבילך?

20. רבקה: לא, רק רחל חפשה וגם אני חפשתי.

21. דוד: יש לך כבר עוזרת?

22. רבקה: לא, חפשנו אבל לא הצלחנו למצא.

23. — אין דבר, נסתדר.

24. דוד: אבל רבקה, אני תמיד התנגדתי שתעבדי.

25. רבקה: נכון, כל בעל מתנגד.

26. — גם הבעל של רחל התנגד, אבל הוא התרגל.

27. — אל תשכח דוד, יותר קל להסתדר עם עוד משכרת. דוד: כן בודאי, אבל...

28. רבקה: רחל כבר שלמה בעד המקרר ותנור הבשול. ואנחנו עוד לא שלמנו.

29. דוד: נכון, אבל התחלנו לשלם לפני חדש.

30. רבקה: אתה קבלת משכרת בחמשה בחדש.

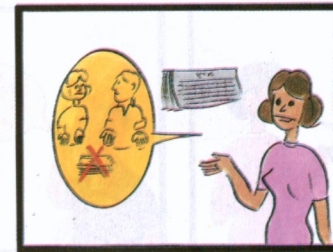
31. — שלמתי חשבון-חשמל, שכר דירה, ואתה שלמת מסים לעירייה, וכבר לא נשאר לנו כסף.

32. דוד: בזבזת את כל הכסף?

33. רבקה: לא בזבזתי את כל הכסף, רק שלמתי חובות.

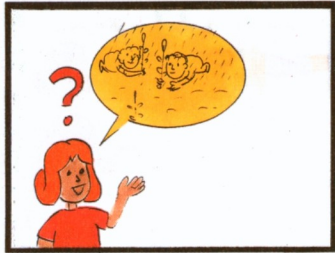

34. — בכל חדש חסר לנו כסף!

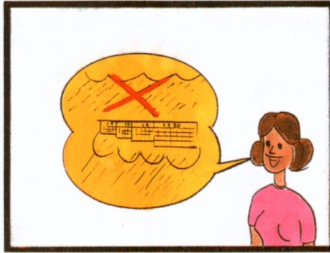

35. דוד: הכל נכון. אבל רבקה, את תמיד התנגדת שאם תעבד.

שעור 16: המשך

3. רות: מה זה חשוב? אנחנו יכולים לנטע גם בגשם!

2. רבקה: יפה מאד רותי, אני רק מקנה שלא ירד גשם. בכל שנה יורד גשם בט"ו בשבט.

1. רות: אמא, יש לי חדשות! אנחנו יוצאים לנטוע עצים בט"ו בשבט.

6. רות: אני עוד לא יודעת מה צריך להביא. יגידו לנו מחר או מחרתים.

5. רבקה: צריך לקנות לך פירות, רותי?

4. גם בשנה שעברה ירד גשם ובכל-זאת נטענו.

9. רות: את לא צריכה ללכת אמא, אני אלוך. איפה דני?

8. רבקה: אני צריכה לדעת מה להכין, כי אני רוצה לרדת לקנות.

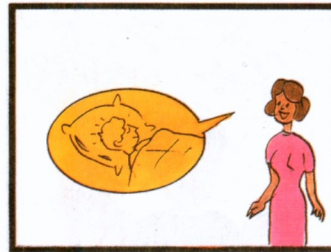
7. מדוע את רוצה לדעת?

12. רבקה: לא רותי, הוא לא חולה אבל הוא נפל והראש כואב. נתתי לו גלולה,

11. רות: דני ישן אחרי-הצהריים? מה קרה, הוא חולה?

10. רבקה: דני ישן.

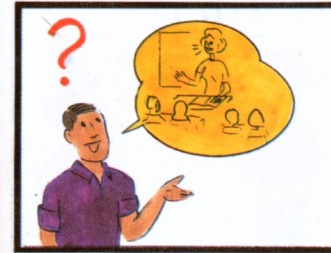
38. דוד: כל האמהות עובדות, בודאי, כל אם עובדת בבית שלה.

37. רותי ספרה לי כי בפתה שלה כמעט כל האמהות עובדות.

36. רבקה: אתה צודק. תמיד התנגדתי, אבל הילדים כבר גדולים.

41. דוד: איזה מקצוע תלמדי?

40. רבקה: ספרתי לדני והוא ספר לרותי.

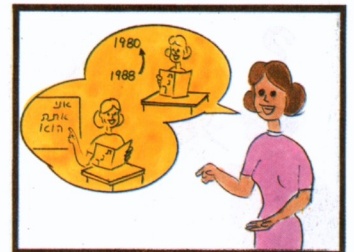
39. ספרת כבר לרותי שהתחלת לעבד?

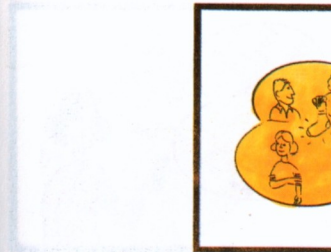
44. רבקה: תמיד תקנתי לך את כל השגיאות!

43. דוד: אוי ואבוי, עכשיו תתקני לי את כל השגיאות!

42. רבקה: לפני שמונה שנים למדתי תנ"ך. עכשיו אלמד תנ"ך ודקדוק עברי.

46. רבקה: אמא שלי תקנה לך את הגרבים. לי אין זמן, אני אשה עובדת!

45. דוד: אה, טוב שהזכרת לי. עוד לא תקנתי לי את הגרבים.

27. רבקה: דני, מתי אתה יוצא למחנה?

26. דן: מי לא יכול לרדת? אני לא יכולתי לרדת?

25. רות: אני יודעת איך נפלת. טפסת על העץ ולא יכולת לרדת.

30. רות: אמא, באמת כדאי לכם לנסע, אבל אל תסעו לאילת בלעדי, טוב?

29. רבקה: רותי תצא לטיול ואתה למחנה. אולי גם אבא ואני נסע קצת לטיול?

28. דן: אני אדע רק בעוד שבוע. אנחנו נצא בודאי בט"ו בשבט.

33. דן: איפה? בכרמל? תזהרי שלא תפלי!

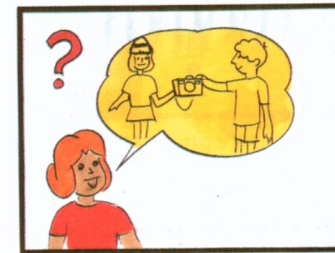
32. רות: גלד ברגל, אנחנו רק הולכים לנטוע עצים.

31. דן: רותי, האם תלכו ברגל או תסעו באוטובוס?

36. דן: את יודעת שאסור לך לנגע במצלמה שלי! אם תגעי בה, אני...

35. — דני, תתן לי את המצלמה בשביל הטיול?

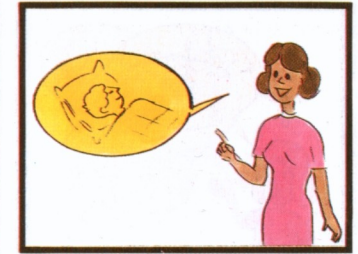
34. רות: אתה עוד מדבר? רק היום נפלת!

15. — הוא לא יוכל לצאת למחנה?

14. רות: איפה הוא נפל? בודאי טפס על העץ הגבוה בבית הספר.

13. — ואמרתי לו שילך לישון.

18. דן: אתה דברתו ולא נתת לי לישון.

17. רבקה: דני, מדוע יצאת מן המטה? איך אתה מרגיש? ישנת קצת?

16. דן: מדוע לא אצא?

21. רבקה: מה לתת לך?

20. דן: לא, אל תתני לי מיץ אשכוליות.

19. רבקה: בוא, שב אתנו, אני אתן לך כוס מיץ.

24. דן: לא חשוב איך נפלתי. כל אחד צריך לפל פעם.

23. רבקה: דני, איך נפלת?

22. רות: תני לו עגה ותפוז. הוא אוהב תפוזים.

3. דב: הם בכל זאת עושים הרבה בשביל המדינה.

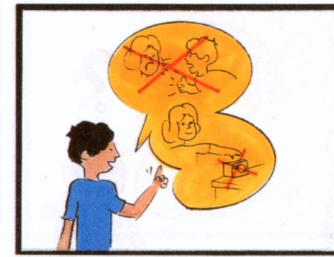
2. צבי: לדעתי הצעירים לא בסדר. הם כל כך שונים מאתנו.

1. קרין: צבי ודב משוחחים, הנשים יעל ותמר מדברות יחד בפנה של החדר. צבי ודב מתווכחים, הם מדברים על הדור הצעיר בישראל.

39. רות: לא נגעתי בה! רק בקשתי מדני שיתן לי את המצלמה כשנצא לטיול.

38. דן: לא רבנו, אבל אינני רוצה שרותי תגע במצלמה שלי.

37. דוד: ילדים, אתם שוב רבים?

6. דב: ואתה לא רוצה להרויח כסף? לא קנית דירה חדשה?

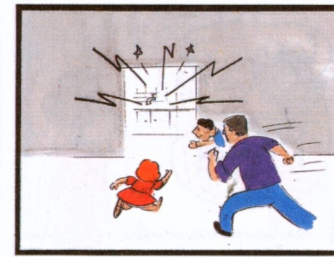
5. — כל אחד רוצה לבנות בית, לקנות רהיטים, כל אחד רוצה מכוננית.

4. צבי: מה הם עושים? כל אחד מנסה להרויח הרבה כסף.

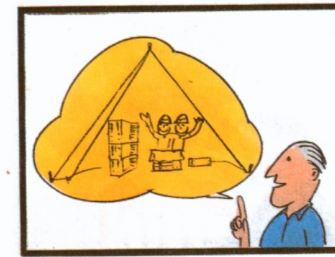
42. רות: הביטו, חתול על השלחן. רד מפה, צא מהר!

41. קרין: רעש חזק נשמע מן המטבח. דוד והילדים רצים למטבח.

40. דוד: דני, תן לרותי את המצלמה לרגע.

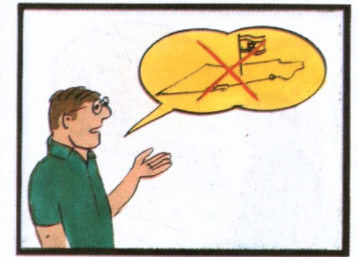
9. צבי: אני שמח דב, אבל אנחנו חיינו באהלים. עשינו ארון מארגז של תפוזים. כסינו ארגז במפה לבנה והיה לנו שלחן! היינו מאושרים.

8. — צריך לשמח שטוב בישראל.

7. — ברוך השם, כלם מרויחים וכלם קונים.

10. דב: אז היתה אחרת. לא היתה לנו מדינה.

11. — הצעירים עדין עושים הרבה. מי נלחם במלחמת השחרור?

12. — תאמין לי, ישנם צעירים שהחיים שלהם קשים גם היום.

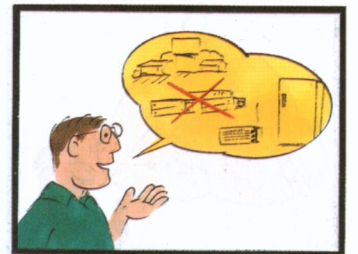
13. דב: בשבוע שעבר הייתי בחצרים וראיתי איך הצעירים בונים את הארץ. עוד יש לנו חלוצים.

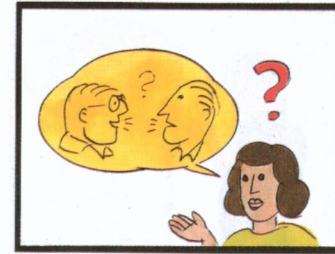
14. צבי: אולי אני טועה.

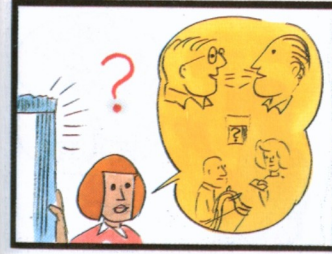
15. דב: גם אנחנו השתנינו.

16. — אפילו בקבוצ לא תראה כיום ארגונים של תפוזים במקום רהיטים. עכשיו רואים שם מקרר ורדיו.

17. תמר: מה קרה לבעלים שלנו? על מה הם מתוככים?

18. יעל: תני להם להתוכח! יש לך וילון יפה. מתי קנית אותו?

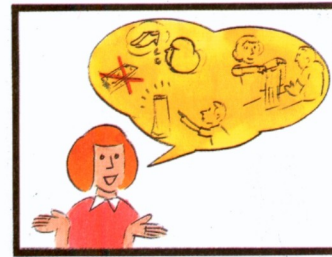
19. תמר: הוא מוצא-חן בעיניך? תליתי אותו רק הבקר, קניתי אותו כשהיינו בתל-אביב.

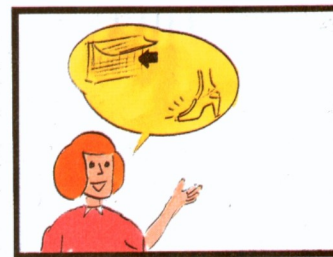
20. — אני רוצה לקנות עוד חתיכה של בד כחל ולעשות גם כר קטן. זה יהיה יפה, נכון?

21. — ואת יעל, קנית משהו במכירה?

22. יעל: רציתי לקנות נעלים, אבל דפנה שלי קנתה שמלה כחלה. אורי רצה מכנסים כחלים, וכבר לא היה לנו כסף.

23. — אין דבר אקנה נעלים בחדש הבא.

24. תמר: יש עכשיו מה לקנות! החניית מלאות!

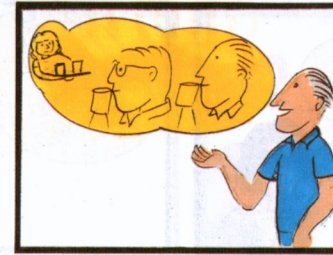
25. יעל: כשאני נזכרת איך היה לפני עשר שנים. כשדפנה היתה קטנה רציתי לקנות לה שמלה. חפשתי בכל החנויות, אבל לא היו שמלות ולא היה בד. היה כל-כך קשה.

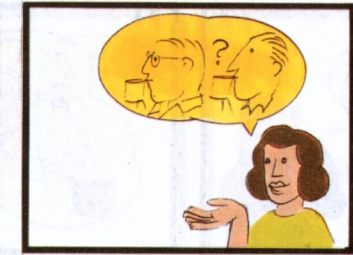
26. תמר: צבי ודב התוכחו מספיק. אני אתן להם לשתות משהו. מה תשתי יעל, תה או קפה?

27. יעל: שתינו כבר קפה היום. אולי יש לך כוס תה?

29. צבי: נשתה מה שתתני!

28. תמר: דב, צבי, מה תשתו?

שעור 17: המשך

3. סבתא: נכון, באמת הארנק בתיק. אבל איפה המשקפים שלי?

2. רבקה: חפשי בתיק, אולי הוא בתיק.

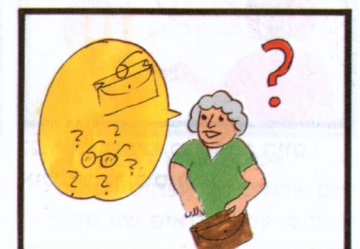
1. סבתא: איפה הארנק שלי? הוא היה פה על השלחן לפני רגע.

6. סבתא: את צודקת, הנה הם. אני כבר זקנה, תמיד אני מאבדת משהו.

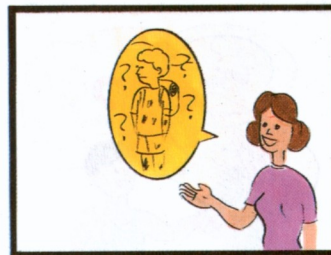
5. רבקה: אם היו בתיק, הם בודאי עוד שם. חפשי היטב.

4. הם היו בתיק, איפה הם יכולים להיות?

9. דן: הייתי במחנה.

8. רבקה: מי בא, דני? איפה היית? למה אתה כל כך מלכלך?

7. קרין: דני, תרמילו על גבו פותח את הדלת. הוא עיף ומלכלך.

12. דן: אין לי כח לעשות אמבטיה!

11. — אתה עיף? קדם כל תעשה אמבטיה.

10. רבקה: איך היה דני? לפני שתספר לי, בוא, תוריד את התרמיל. תאכל משהו.

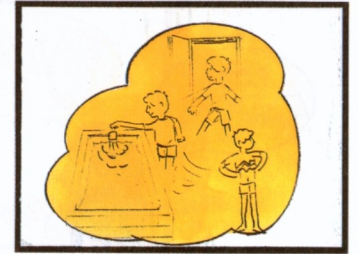
15. רבקה: הבקר המים היו חמים. אני חושבת שיש עוד מים חמים. חממתי את הדוד כל היום כדי שיהיו מים חמים בשבילך.

14. דן: בודאי. אמא, יש מים חמים?

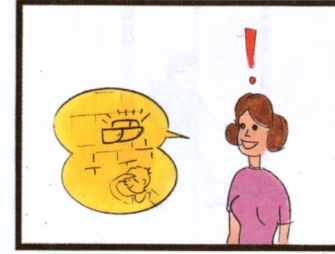
13. סבתא: במחנה היה לך כח לעשות הכל, נכון?

16. קרין: דני הולך לאמבטיה, פותח את הברז של המים החמים. הוא מתחיל להתפשט.

17. דן: אמא, איפה הסבון? מה זה, אין סבון באמבטיה?

18. רבקה: הסבון במקום, דני חפש אותו.

19. דן: כבר חפשתי, אבל הוא איננו.

20. רבקה: הסבון היה על הכיור, הוא צריך להיות שם.

21. דן: בסדר, מצאתי, מצאתי.

22. סבתא: רבקה, את חושבת שיהיה לו כח לספר על המחנה היום? הייתי רוצה לשמע, אבל אין לי זמן.

23. רבקה: אני מכירה את דני שלי. אחרי האמבטיה, הוא ישכב מיד לישון.

24. הוא יספר לך הכל מחר. מדוע את ממהרת?

25. סבתא: כי כבר מאוחר. הבקר לא היה לי זמן ללכת לקניות.

26. כשבאתי אליך השארתי סל בחנות הירקות. לא היה לי כלום בבית,

27. — אם לא אמהר יהיה מאוחר והחנות תהיה סגורה.

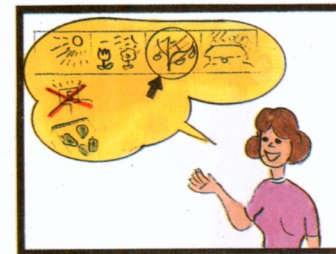
28. רבקה: מה את צריכה? היינו היום בשוק וקנינו הרבה ירקות.

29. סבתא: תודה רבקה, אני בכל זאת אלך ואקנה עכשיו.

30. — אני צריכה הרבה דברים. גזר, מלפפונים, תפוחי-אדמה. איך היו הפלפלים בשוק, יקרים מאוד?

31. רבקה: כמו תמיד בעונה הזאת — לא יקרים!

32. סבתא: מתי רותי תהיה בבית?

33. רבקה: רותי בבית עכשיו!

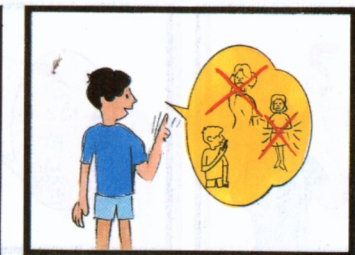
34. סבתא: לא, היא לא בבית.
הייתי בחדר שלה, והיא לא
היתה שם.

35. — כשתבוא, תתני לה את
זה.

36. רבקה: שוב הבאת שוקולד
וסכריות! אם היא תאכל הכל,
יהיה לה כאב בטן.

37. דן: אל תדאגי, לא יהיה
לריתי כאב בטן. אני אכל גם כן
קצת.

38. סבתא: לבריאות! תאכלו
שניכם.

שעור 18: בדאר

1. רבקה: אני רוצה לשלוח את
החבילה הזאת לצרפת.

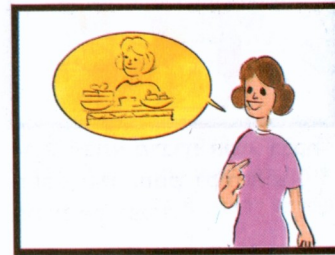
2. הפקיד: בדאר אויר או בדאר
רגיל?

3. רבקה: בדאר אויר, כמה זה?

4. הפקיד: מיד אמר לך, אני צריך
קדם לשקל.

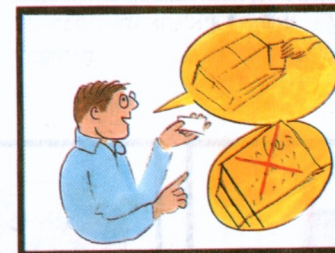
5. רבקה: אני כבר שקלתי את
החבילה בבית.

6. הפקיד: מיד אשקל אותה
גם אני. מאה גרם — עשרים
ושמונה שקלים.

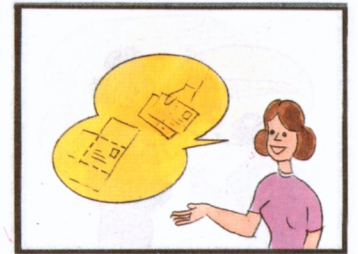
7. רבקה: מיד אתן לך את הכסף.

8. הפקיד: הנה תדביקי את
הפתק הזה על החבילה. את
הכתבת של השולח לא רשמתי.

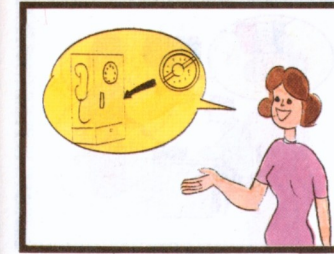
9. רבקה: אני תמיד רושמת את
הכתבת, אבל הפעם באמת לא
רשמתי. מיד ארשם.

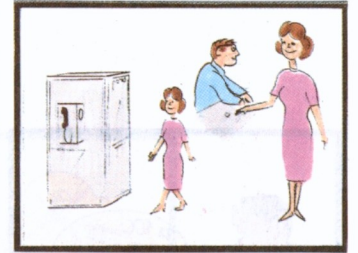
10. תן לי גם שתי גלויות ואגרת אחת.

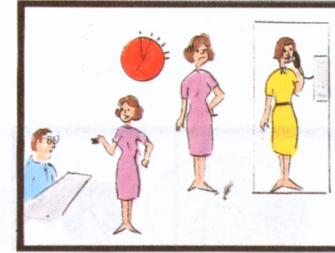
11. הפקיד: אגרת אויר לחוץ לארץ?

12. רבקה: כן, ותן לי בבקשה גם אסימון.

13. קרין: רבקה משלמת, לוקחת את האסימון והולכת לתא הטלפון.

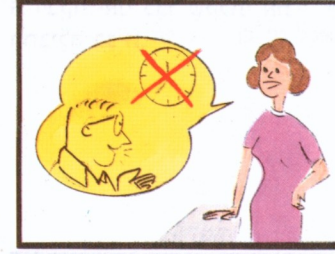
14. בתא מדברת אשה. רבקה מחכה. אחרי חמש דקות היא חוזרת אל הפקיד.

15. רבקה: אדוני, הגברת בתא הטלפון מדברת כבר חצי שעה.

16. הפקיד: מה לעשות? את יודעת, הגברות תמיד מדברות הרבה!

17. רבקה: תראה, אין לי פנאי לבדיחות.

18. הפקיד: אני מצטער מאד, אבל מה אני יכול לעשות? היא תגמר עוד מעט...

19. או, או, הנה היא גמרה כבר לדבר.

20. רבקה: סוף סוף.

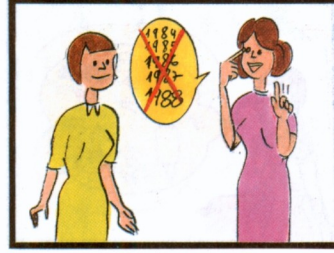
21. קרין: רבקה נגשת לתא. מתוך התא יוצאת רחל, היא מחיכת אל רבקה וקוראת:

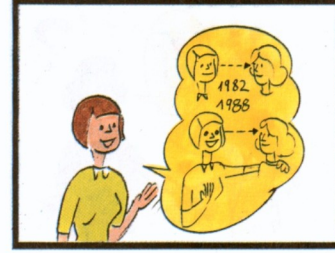
22. רחל: מה, את לא מכירה אותי?

23. רבקה: רחל! באמת לא הכרתי אותך, מה את עושה בחיפה?

24. — כבר שנים לא ראיתי אותך!

25. רחל: בפעם האחרונה פגשתי אותך לפני שש שנים. אני כל כך שמחה לראות אותך.

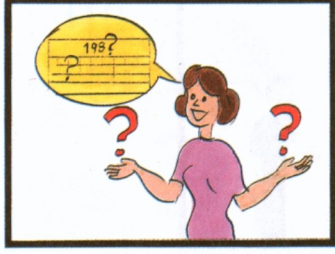
26. — את נראית מצוין!

27. רבקה: תודה. גם את באת לבקור?

28. רחל: את לא יודעת שאני גרה בחיפה?

29. רבקה: באמת? ממתי?

30. רחל: אני גרה פה זה ארבע שנים.

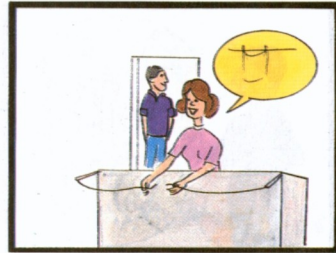

31. — בואי נשתה משהו ונשב לדבר קצת.

שעור 18: המשך

3. דוד: אבל אני קשרתי אותו אתמול.

2. רבקה: אני קושרת את חבל הכביסה.

1. דוד: רבקה, מה את עושה שם?

6. רבקה: היה לי מזל. היו רק שתי שמיות.

5. דוד: וכל הכביסה נפלה?

4. רבקה: אתה קשרת אותו, אבל כשתליתי כביסה הבקר, הוא נקרע.

9. דוד: לחמניות? מתי אמרת לי להביא לחמניות?

8. רבקה: הבאת לחמניות?

7. דוד: תני לי את החבל, אני אקשר אותו.

12. דוד: עם מי דברת?

11. בקשתי שימסרו לי.

10. רבקה: לא מסרו לי? הבקר טלפנתי אליך ולא היית במשרד.

34. ספרי לי קצת על עצמך...

33. — ואני צריכה עוד להספיק ללכת למספרה. אולי נקבע פגישה למחר?

32. רבקה: הייתי באמת רוצה לעשות זאת, אבל הערב אנחנו הולכים לקונצרט.

37. רחל: תודה. אני נשואה כבר חמש שנים ויש לי שתי בנות.

36. רבקה: מתי? מזל טוב!

35. רחל: מה יש לספר? התחתנתי.

39. רבקה: רגע אדוני, מדוע אתה דוחף, אתה לא רואה שאני רוצה לטלפן?

38. אדון: סליחה, אפשר לטלפן?

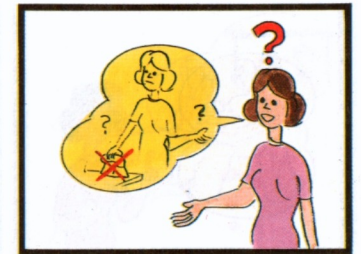
13. רבקה: עם המזכירה שלך.
היא הבטיחה למסור לך.

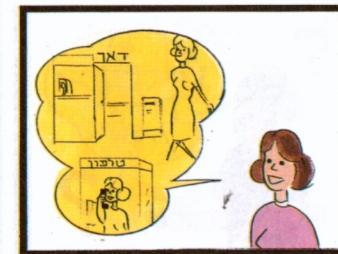
14. דוד: היא לא מסרה לי כלום.
אני מתפלא, היא תמיד מוסרת לי.

15. — אולי רצית לטלפן ואחר-כך שכחת?

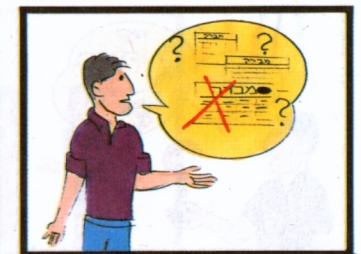
16. רבקה: מה זאת אומרת?
כשרציתי לטלפן הטלפון היה מקלקל,

17. הלכתי לדאר וטלפנתי משם.

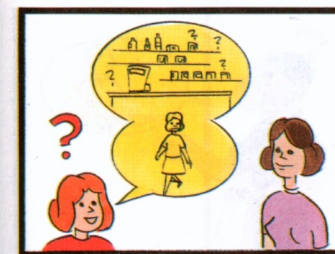
18. — וגם על המברק היא לא מסרה?

19. דוד: לא, איזה מברק?

20. רבקה: תסתכל על השלחן שלך השארתי אותו שם.

21. רות: אמא, את צריכה משהו מהמכלת? אני יכולה ללכת עכשיו.

22. רבקה: בסדר רותי, תרשמי לך בבקשה: צנצנת שמנת, שתי חבילות גפרורים, תשע לחמניות.

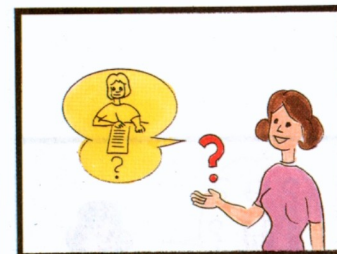
23. רות: אני צריכה גם שלש מחברות.

24. רבקה: שוב? רק אתמל קנית מחברות.

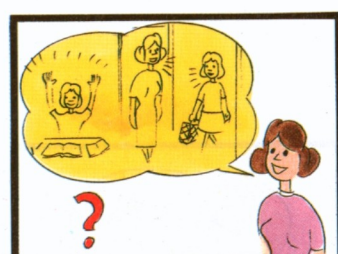
25. רות: רק רציתי לקנות, אבל לא קניתי.

26. רבקה: רותי, רשמת הכל?

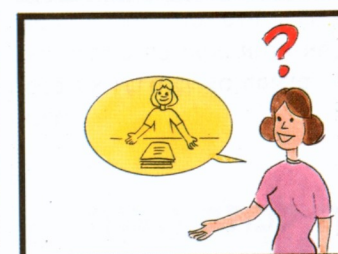
27. רות: אני כבר רושמת. אמא, כשאחזור תרשי לי לשחק?

28. רבקה: כשתחזרי נדבר על כך. גמרת להכין את השעורים?

29. רות: כן.

30. רבקה: גמרת הכל?

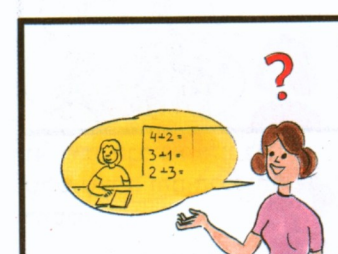
31. רות: רק תנ"ך לא למדתי. אני אלמד בערב.

32. רבקה: מה את צריכה ללמוד בתנ"ך?

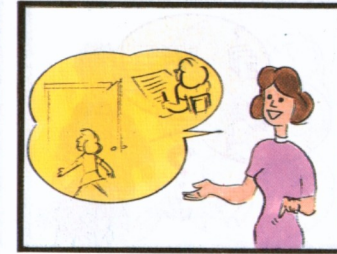
33. רות: אני צריכה ללמוד בעל-פה את עשרת הדברות.

34. רבקה: בחשבון אין לך שיעורים?

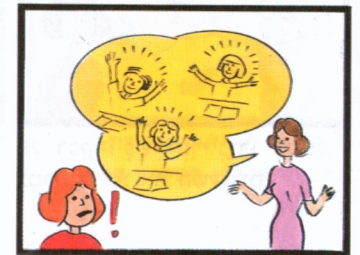
35. רות: כן. המורה נתן שמונה שאלות אבל הן קלות. שלש כבר גמרתי, ואת חמש האחרות אגמר בערב.

36. רבקה: קדם תגמרי את השעורים. אחר-כך תצאי.

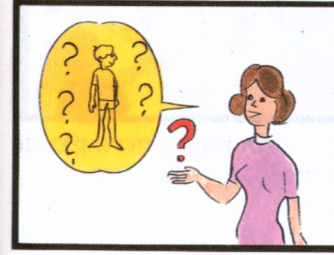
37. רות: אבל כל החברות שלי כבר יצאו לחצר.

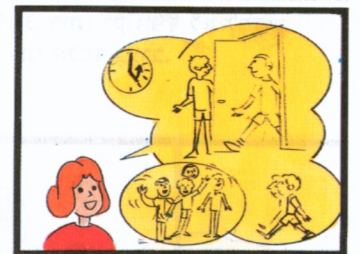
38. רבקה: הן בודאי כבר גמרו להכין את השעורים. רות: אוף!

39. דוד: רותי, בקשי סליחה, כך אין מדברים עם אמא. אנחנו אף פעם לא דברנו כך עם ההורים שלנו.

40. רבקה: איפה דני?

41. רות: חבר בא אליו לפני שלש שעות, והם הלכו יחד למסכה.

42. דוד: הוא גמר להכין את השעורים?

43. רבקה: לא שאלתי אותו. גם אותו צריך לשאול?

44. דוד: איך היתה המסכה, דני?

45. דן: יופי! שחקנו, שרנו ורקדנו.

46. דוד: ואת השעורים כבר גמרתי להכין?

47. דן: עוד לא התחלתי לא היה לי זמן.

שעור 19: רותי מנסה לכתב הצגה

1. רבקה: רותי, מדוע את מזיעה כל-כך? מדוע רצת?

2. רותי: רצתי הביתה כי יש לי משהו לספר לך.

3. רבקה: קבלת ציון טוב בבית הספר?

4. רות: לא. את יודעת שבסוף כל שנה אנחנו מציגים הצגה.

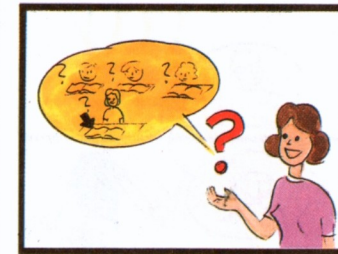
5. — המורה בקשה היום שהשנה נבחר להצגה איזה נושא מהתנ"ך.

6. רבקה: כן? ומה בחרתם?

7. רות: כל הילדים הציעו הצעות שונות, אני הצעתי שנציג את מכירת יוסף.

8. רבקה: ומה החלטתם?

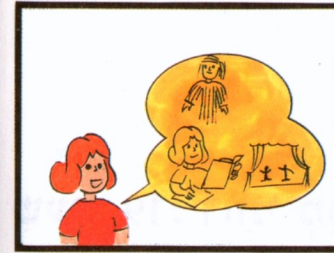
9. רות: המורה קבלה את הצעתי.

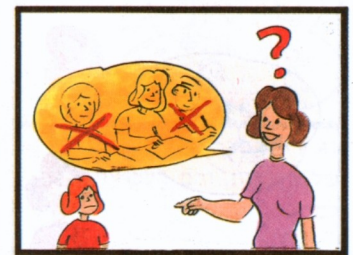
10. — ואפילו בחרה אותי להיות יוסף בהצגה.

11. רבקה: אני גאה מאד.

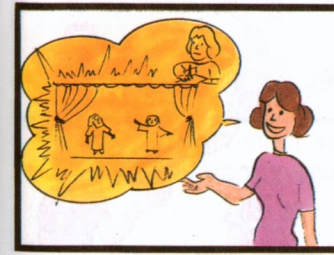
12. רות: אבל עכשיו אני צריכה לקרא על יוסף בתנ"ך ולכתב הצגה!

13. רבקה: רק את תכתבי?

14. רות: לא, כל הילדים יכתבו והמורה תבחר בהצגה הטובה ביותר.

15. רבקה: אם כן, תנסי לכתב הצגה טובה.

16. רות: טוב, אבל זה לא יועיל. היא תמיד בוחרת בחבורים של גיל.

17. רבקה: גיל כנראה כותב חבורים יפים.

18. — אבל את יודעת רותי, אני חושבת שהמורה תקרא את כל ההצגות ואחר-כך היא תחבר מכלן יחד הצגה אחת.

19. רות: אמא, בואי שבי על-ידי אני לא רוצה שתעזרי לי, רק שתשבי על-ידי. רבקה: ברצון, רותי.

20. רות: אמא, באיזה פרק בספר בראשית מספר על יוסף? רבקה: פתחי בפרק של שים ושבע.

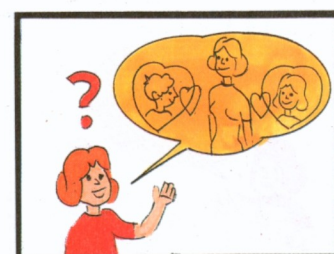
21. קרין: רותי יושבת, פותחת את ספר התנ"ך ומחפשת.

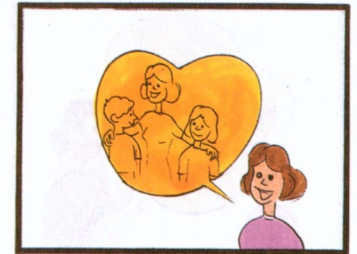
22. רות: אמא, פה כתוב: "וישראל אהב את יוסף מכל בניו... ועשה לו כתנת פסים". אבל יוסף היה בנו של יעקב!

23. רבקה: ליעקב קראו גם ישראל.

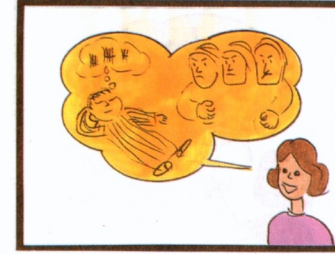
24. רות: את מי את אוהבת יותר, את דני או אותי?

25. רבקה: אני אוהבת את שניכם במדה שזה.

26. רות: אני חושבת שאחיו של יוסף שנאו אותו מפני שיעקב אהב את יוסף יותר מאשר אהב אותם.

27. רבקה: הם שנאו אותו גם בגלל החלומות שלו.

28. רות: קראו לו בעל החלומות. שמעי, איזה חלום...

29. קרין: רותי קוראת מן התנ"ך: "הנה חלמתי עוד חלום. השמש והירח עשר כוכבים משתחווים לי".

30. רות: הוא מתכוון לאמא ואבא שלו ואחד עשר האחים שלו, נכון אמא? רבקה: כן, רותי.

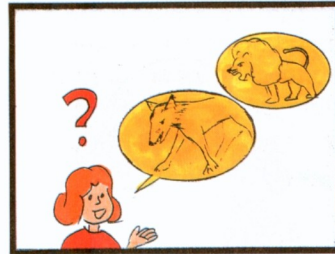
31. רות: זה ספור עצוב. האחים רצו להרג את יוסף אבל ראובן, האח הגדול, לא נתן להם להרג אותו.

32. רות: הוא הציע שיזרקו אותו לתוך בור

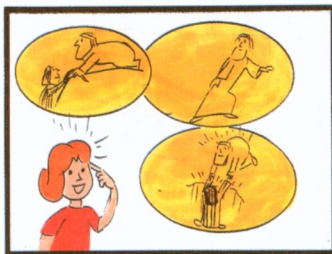
33. — ויגידו ליעקב שחיה רעה אכלה אותו.

34. — איזו חיה, אריה?

35. רבקה: אריה או נמר.

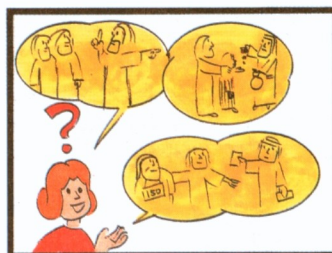
36. רות: אני חושבת שהוא רצה להציל את יוסף. הוא בודאי רצה לחזור אל הבור ולהוציא את יוסף משם.

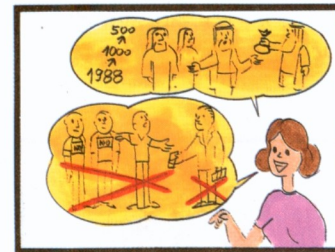
37. רבקה: קראי ותראי מה קרה.

38. — זה מענין מאד.

39. רות: אח אחד בשם יהודה הציע שימכרו את יוסף. אפשר למכור בן-אדם?

40. רבקה: עכשיו כבר לא מוכרים בנאי-אדם, אבל לפני הרבה שנים מכרו בנאי-אדם.

41. רות: זה כל כך עצוב! הם טבלו את הכתנת של יוסף בדם והביאו אותה אל יעקב הזקן.

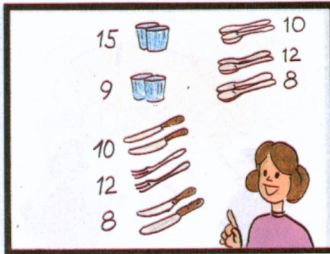

42. — לפני שנה כשהמורה ספרה לנו את הספור, בכיתי.

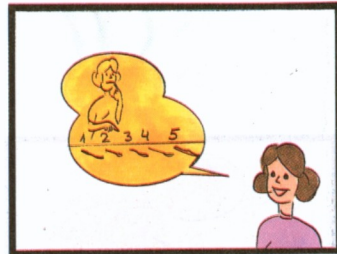
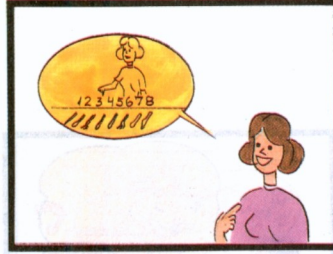
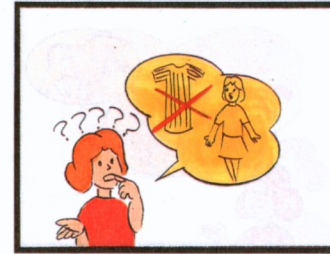
שעור 19: המשך

2. רות: אמא, מה את סופרת?

1. רבקה: עשר כפיות של דינה.
שתיים-עשרה כפיות של אמא.
שמונה כפיות שלי. חמש-עשרה
כוסות של דינה. תשע כוסות
שלי. עשרה סכינים של דינה.
שנים-עשר מזלגות של אמא.
שמונה סכינים שלי.

5. רבקה: כן, ועכשיו אצטרך
לספר מהתחלה.4. רות: את מתחילה בהכנות
לבר-מצוה של דני?3. רבקה: אני סופרת סכינים
ומזלגות.8. רות: הבאתי לך מכתב. אמא,
אל תשכחי לתת לי את הבולים.7. רבקה: מה את מביאה לי
רותי?6. רות: אין דבר, אני אעזר לך
לספר.11. רבקה: אני פותחת מכתבים
בזהירות. הנה פתחתי ולא
קרעתי את הבולים.10. רות: אמא, פתחי את
המעטפה, אבל אל תקרעי את
הבולים!9. רבקה: אני אף פעם לא
שוכחת לתת לך את הבולים.45. רות: אני לא יודעת. אין לי
כתנת פסים.

44. — רותי, מה תלבשי בהצגה?

43. רבקה: כל אחד בוכה כשהוא
שומע את הספור הזה בפעם
הראשונה. אבל את לא תבכי,
נכון?48. רות: סבתא תמיד תופרת לי
בגדים לחגיגות.47. רבקה: לא רותי, סבתא
תתפר לך כתנת פסים.46. — אולי ללבש את השמלה
שלבשתי בשנה שעברה בחגיגה?49. — אני מקוה שדני לא ישנא
אותי בגלל כתנת הפסים.

12. המכתב הזה הוא מדוד חיים מאנגליה

13. דוד, אתה רוצה לבוא לרגע? דוד: אני בא מיד. שוב את צריכה עזרה?

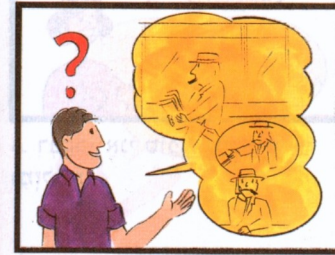
14. רבקה: לא קראתי לך לעזר לי. יש מכתב מדוד חיים, תשמע מה הוא כותב.

15. דוד: אם דוד חיים כתב מכתב בודאי קרה משהו. הוא שונא לכתב מכתבים.

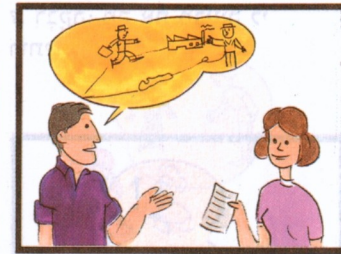
16. רבקה: באמת קרה משהו. הוא רוצה למכר את החנות שלו, לעלות לישראל ולפתח פה בית-חרשת.

17. דוד: הוא רק רוצה למכר או שהוא כבר מכר את החנות?

18. רבקה: הוא כותב שהוא ימכר אותה אחרי שישמע ממך.

19. דוד: הראי לי את המכתב! כן, הוא רוצה לעלות לישראל ולפתח פה בית-חרשת.

20. רבקה: אולי תכתב לו שיבוא קדם לבקור ויתעצץ פה עם אנשים.

21. הוא צריך לקבל רשיון וצריך לבדק איזה בית-חרשת ואיפה כדאי לבנות אותו.

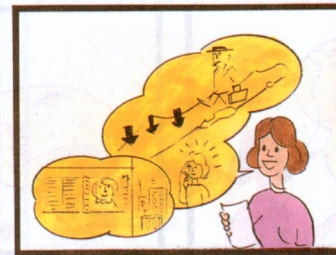
22. דוד: הוא כותב שדבר כבר עם אנשים אחדים והם בדקו את המצב.

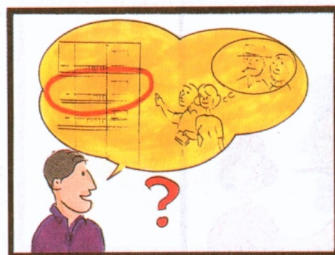
23. רבקה: בכל זאת כדאי לדבר עם עורך-דיון שהוא יבדק גם כן את הענין.

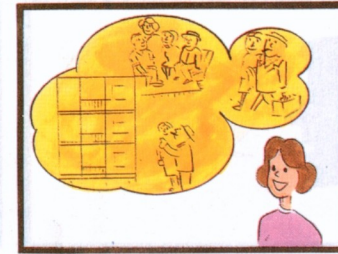
24. דוד: את חושבת שהוא כבר בחר את המקום?

25. רבקה: את המקום יבחר כשיבוא. אני מתארת לעצמי שהדודה מרים תרצה לגור בעיר.

26. דוד: מה בקשר לדירה? אולי ננסה לשכר דירה בשבילם?

27. רבקה: הם יבואו, יגורו זמן מה אצלנו, ואחר-כך ישכרו דירה.

28. — צריך לכתב להם להביא רהיטים.

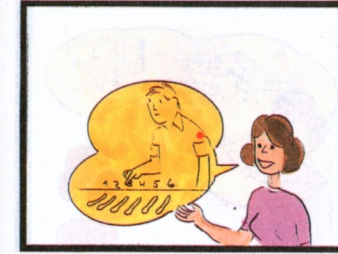
29. דוד: את הדברים האלה את תכתבי לדודה. את תמיד כותבת להם מכתבים.

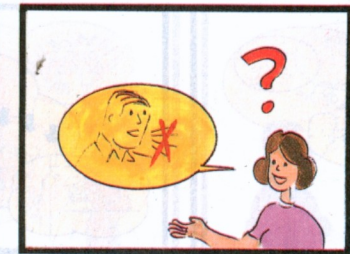
30. רבקה: אני? מתי אכתב לה? אני כותבת עכשיו הזמנות לבר מצוה של דני ויש לי כל כך הרבה דברים לעשות!

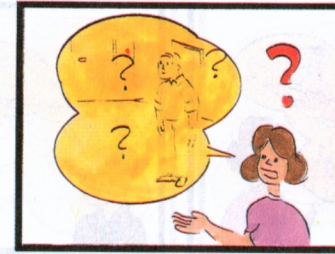
31. דוד, זה מזכיר לי משהו. האם סדרת כבר את הכל בבית הכנסת וקניית יין לקידוש?

32. רבקה: הנה תספר את הכפיות האלה.

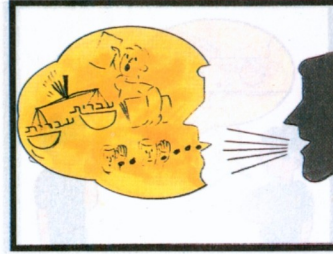

33. דוד, מדוע אתה לא עונה?

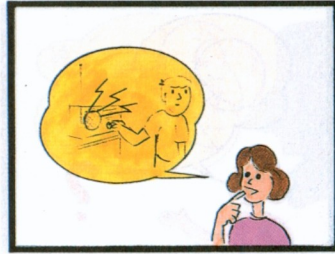

34. איפה אתה?

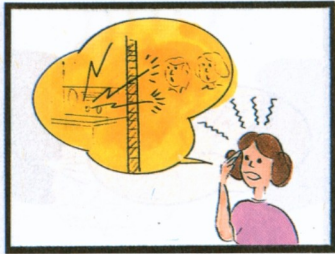
שעור 20: חדשות

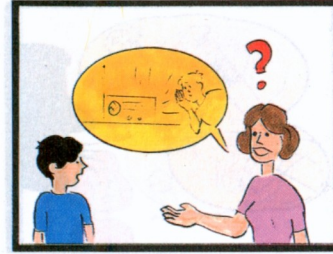
1. קרין: שמעו עכשיו את החדשות בעברית קלה, מפי אברהם בן יצחק.

2. רבקה: דני הקול חזק מדי,

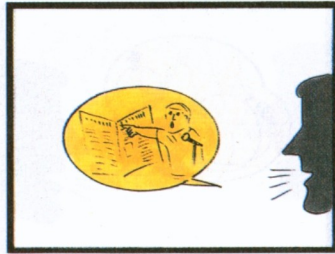
3. יש לי כאב ראש והרעש יפריע גם לשכנים.

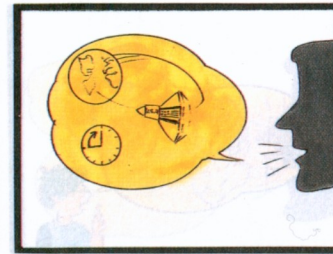
4. דן: אמא, אבל... רבקה: דני, מה פתאום אתה מקשיב לחדשות בעברית קלה?

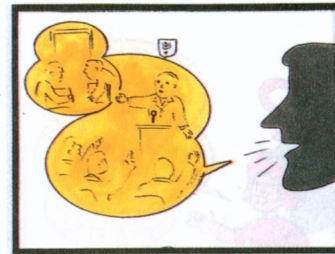
5. דן: אחרי החדשות ישדרו משחק כדורסל בין הקבוצה שלנו והקבוצה של בלגיה

6. קרין:וקדם עקר החדשות:

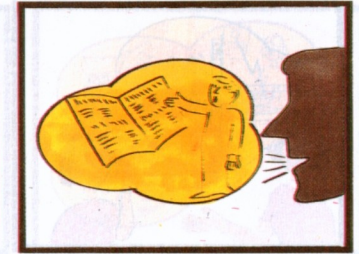
7. בעוד רבע שעה תחזור החללית האמריקנית עם שני הטיסים לכדור הארץ אם לא תהיה התפתחות מיוחדת ברגע האחרון.

8. ראש הממשלה גמר היום בכנסת את הוכוח על פעולות משדרו.

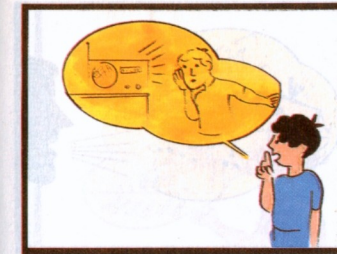
9. בשיחות פירנצה ידונו השנה בנושא: ישראל והמדינות הערביות.

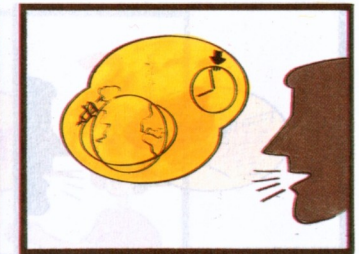
10. — והנה כל החדשות.

11. רות: אמא, מתי תשלח ישראל חללית סביב העולם?

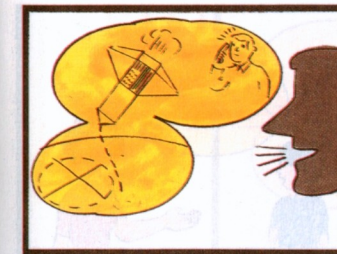
12. דן: שש... אני רוצה להקשיב.

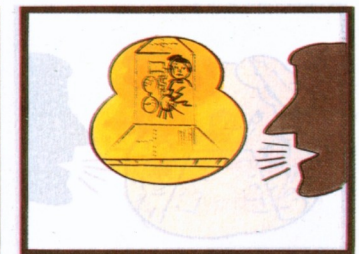
13. קרין: ברגעים אלה עומדת החללית לגמור את הסבוב האחרון סביב כדור הארץ.

14. — לפי התכנית צריכה החללית לחזור לכדור הארץ מדרום לאי ברמודה שבאוקיינוס האטלנטי.

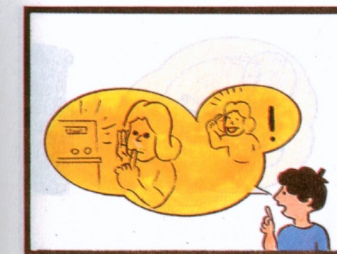
15. — חושבים שהיא תחזור לארץ לא בדיוק במקום שנקבע לה.

16. — הסבה היא שהתקלקל מכשיר.

17. רות: מה יהיה עכשיו? הם יפלו?

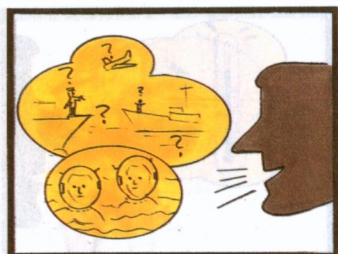
18. דן: תשמעי בשקט ואז תדעי.

19. — את חושבת שאני יודע?

20. קרין: באיזור, פועלים מאות מטוסים ואניות שכלם יחפשו את החללית בתוך הים.

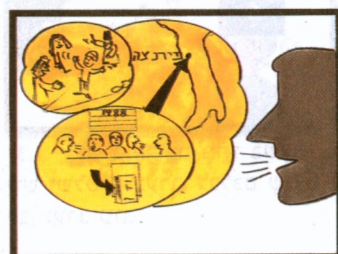
21. — אם לא ימצאו את שני הטייסים.

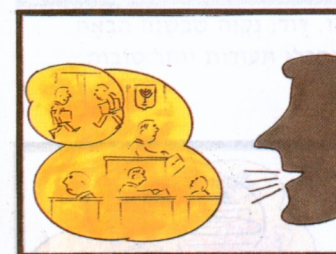
22. רות: מסכנים, וגם הנשים שלהם והילדים שלהם מסכנים.

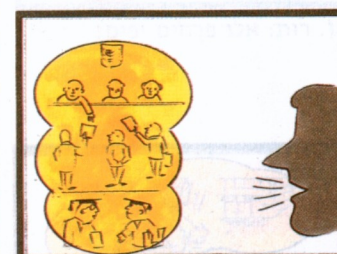
23. דן: אל תדאגי, הם יגיעו.

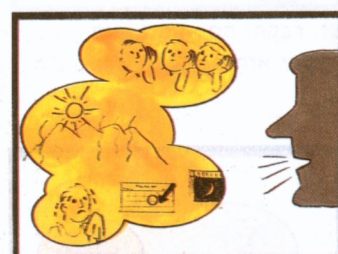
24. קרין: בכנוס בפרנצה שבאטליה ידונו השנה בנושא: הסכסוך בין ישראל לבין הערבים. הכנוס יתקיים בסוף הקיץ.

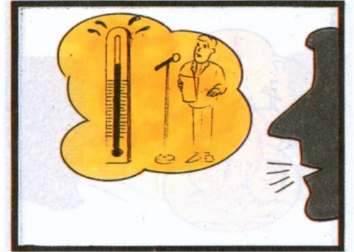
25. — ראש הממשלה גמר היום בכנסת את הוכוח על פעולות משדרו.

26. — הוא אמר כי הועדה לענייני החינוך הגבוה תמסר לממשלה על התוצאות של עבודתה.

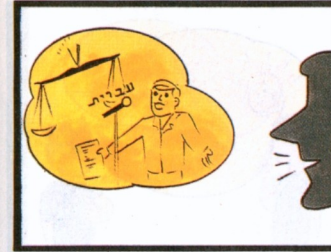
27. — ועכשיו תשמעו פרטים על מזג האוויר: באיזורי ההרים ובפנים הארץ ימשך השרב גם הלילה ומחר. אחר כך תהיה זריחה קלה בחום.

28. קרין: ואלה הטמפרטורות הלילה ומחר:
בירושלים - מ' 25 עד 35°

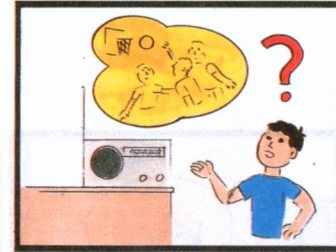
29. - בתל-אביב - מ' 21 עד 29°
בחיפה - מ' 22 עד 33°
ובטבריה - מ' 23 עד 40°

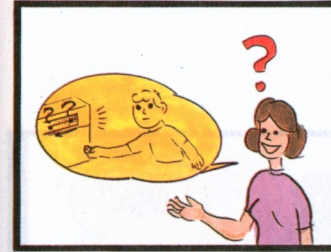
30. - וזהו סוף החדשות בעברית קלה.

31. - נשוב אליכם מחר בשעה שש ושלושים בערב. לכלכם שלום רב, וערב טוב.

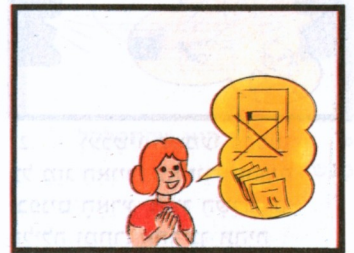

32. דן: אוף, מה עם המשחק?

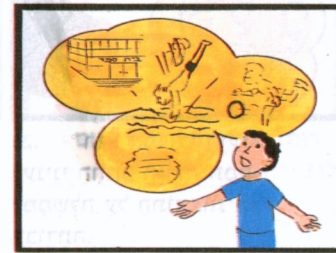

33. רבקה: אולי תנסה בתחנה אחרת, דני?

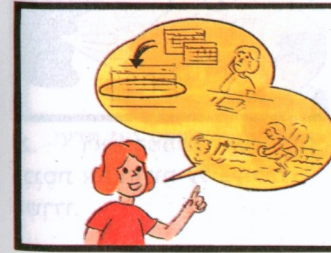
שעור 20: המשך

1. רות: תודה לאל ששנת הלמודים נגמרה.

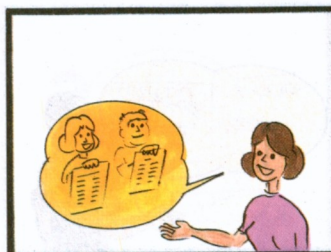
2. דן: חבל רק שהחפץ עובר כל כך מהר.

3. רות: אתה צודק. חדשים של למודים זה זמן ארוך, אבל בחפץ נדמה כאלו זה שבועים.

4. - לפני שמספיקים להנות, כבר צריך להתחיל ללמד שוב.

5. רבקה: הראו לי את התעודות שלכם.

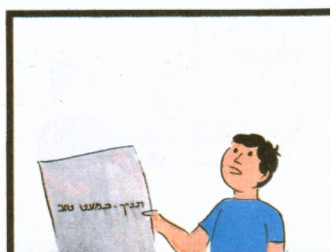
6. רות: קויתי שתשכחי לבקש. הנה התעודה שלי.

7. רבקה: אה, בתנ"ך קבלת "טוב".

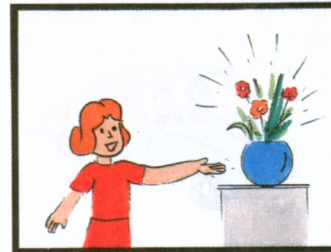
8. רות: אבל בחשבון קבלתי "טוב מאוד".

9. דן: לי יש רק "כמעט טוב" בתנ"ך.

10. דוד: נקוה שבשנה הבאה תקבלו תעודות יותר טובות.

11. רות: אלו פרחים יפים!

12. רבקה: הם באמת יפים, קבלתי אותם מהכיתה שלי.

13. רות: גם אנחנו קנינו מתנה למורה שלנו. קנינו לה ספר.

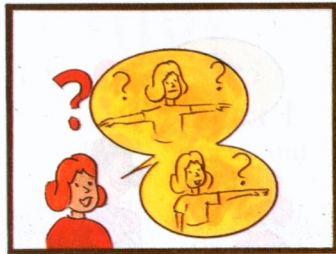
14. רבקה: הורדי את הילקוט רותי!

15. רות: הוא באמת כבד, איפה לשים אותו?

16. דן: מה נעשה היום? גלך לים?

17. דוד: אני מזמין אתכם למסעדה, לכבוד גמר שנת הלימודים.

18. רות: יופי, אני רוצה גלידה, אבל לא בגביע. דני: ואני רוצה פלפל.

19. דוד: רגע, אני לא המלצר, קשנניע למסעדה תזמינו מה שתמצאו.

20. רבקה: לאיזו מסעדה גלך?

21. דוד: פתחו מסעדה חדשה קטנה. את יודעת איפה, בסוף רחוב הנביאים.

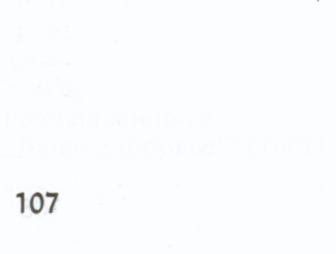
22. רבקה: בסדר, בואו נסע. קרין: המשפחה יושבת במכונית.

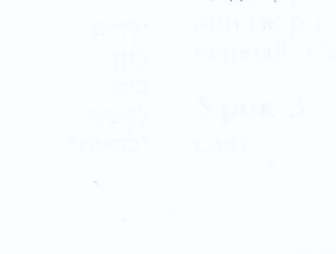
23. קרין: המשפחה יושבת במכונית.

24. רבקה: כדי להגיע לרחוב הנביאים, אתה נוסע קדם ישר ואחר כך ימינה.

25. דן: אחרי כך שמאלה.

26. רות: מה פתאום שמאלה? ימינה!

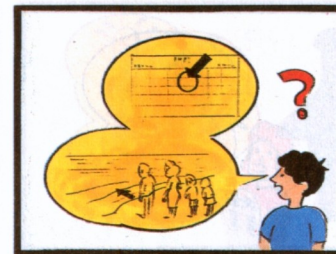
27. דוד: ילדים, אתם מפריעים לי לנהג. אני יודע את הדרך, אל תדאגו.

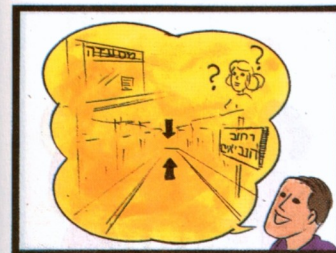
28. דוד: ילדים, אתם מפריעים לי לנהג. אני יודע את הדרך, אל תדאגו.

29. רות: מה פתאום שמאלה? ימינה!

30. דן: לא, הנה בצד ימין בפנה, אני כבר רואה! יש מקום חניה פה.

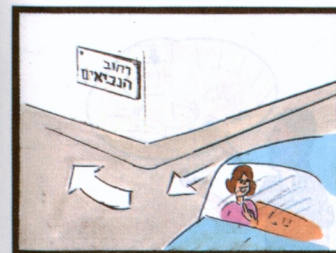
31. קרין: דוד, רבקה והילדים נכנסים למסעדה, הם יושבים על-יד החלון ומחכים למלצרית.

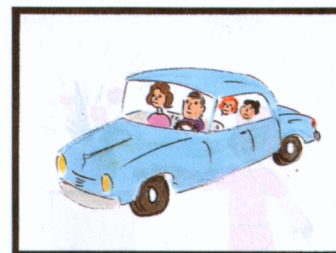
32. המלצרית: בבקשה, הנה התפריט.

33. דוד: על מה את ממליצה היום?

34. המלצרית: יש לנו צלי טוב. רבקה: צלי בקר או צלי עוף?

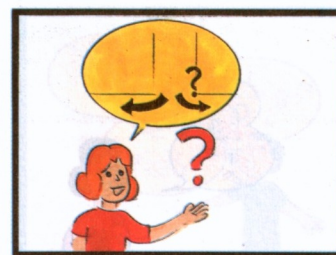
35. המלצרית: היום יש לנו צלי בקר, אבל יש גם עוף מבשל. אולי איזה מרק טוב?

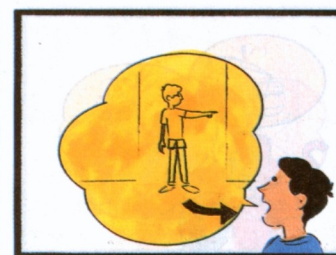
36. דן: אני לא רוצה מרק! אני מבקש כבד קצוץ, ולמנה אחרונה גלידה.

37. דוד: ילדים, אתם מפריעים לי לנהג. אני יודע את הדרך, אל תדאגו.

38. רות: מה פתאום שמאלה? ימינה!

39. דן: אחרי כך שמאלה.

свет
итак, тогда
утро
большой
слово, начинающее вопрос
сегодня
много
друзья
комната
столовая
спальня
Хайфа
окно
жарко
сiju, сидишь, сидит (к м.р.)
сiju, сидишь, сидит (к ж.р.)
сидим, сидите, сидят (к м.р.)
сидим, сидите, сидят (к ж.р.)
Очень хорошо
есть (находится)
что
кухня
достаточно места
возле, около
киббуц (кооперат. с/х поселение)
маленький
только
солнце

אור
אם כן
בקר
גדול
האם
היום
הרבה
חברים
חדר
חדר אכל
חדר שנה
חיפה
חלון
חס
יושב
יושבת
יושבים
יושבות
יפה מאד
יש
מה
מטבח
מספיק מקום
על-יד
קבוץ (кооперат. с/х поселение)
קטן
רק
שמש

Урок 1

господин
я
ты (ж.р.)
ты (м.р.)
госпожа
вот
да
семья ...
Здравствуй! До свидания!

המשך שיעור 1

живет (к м.р.)
живет (к ж.р.)
она
и
не

Урок 2

отец
где?
мать
в
дом
в доме
также
это
кто?
число
прошу прощения
здесь, тут
второй этаж
улица „Маада“
три (ж.р.)
там
большое спасибо
девять (ж.р.)

המשך שיעור 3

ест (к м.р.)
ест (к ж.р.)
нет
Где здесь едят?
стул

אוכל
אוכלת
אין
איפה אוכלים?
כסא

Урок 4

или
может быть
пожалуйста
подойдите, приходите
мой муж
дядя
вино
дети
здесь
стакан
познакомись
„Ваше здоровье!“ (тост)

שיעור 4

או
אולי
בבקשה
בואו
בעלי
דוד
יין
ילדים
כאן
כוס
להכיר
"לחיים"

Урок 3

едят

שיעור 1

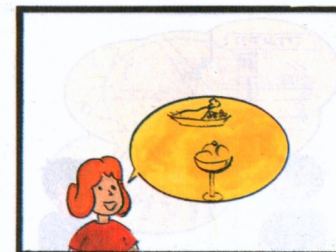
אדון
אני
את
אתה
גברת
הנה
כן
משפחת
שלום

39. דוד: רבקה, מה את רוצה?
רבקה: מרק עוף, צלי בקר עם
שעועית, ומרק פירות.

38. רבקה: רותי, את לא רוצה
מנה ראשונה?
רות: לא.

37. רות: אני מבקשת עוף עם
ארז ואפונה, וגלידה.

42. דוד: לחיים!
דן: יחי החפש!

41. המלצרית: בבקשה אדוני.

40. דוד: גם אני רוצה צלי, אבל
קדם תביאי לנו משהו לשתות.

המשך שיעור 2

אנחנו
אתם
גרים
הוא
הם
הן
קומה א'

мы
вы (м.р.)
живете
он
они (м.р.)
они (ж.р.)
первый этаж

שיעור 3

אוכלים

пока, покамест
могу, можешь, может (к м.р.)
Иерусалим
сколько?
билеты
приготовлять
Что такое? Что случилось?
продаю (-ешь -ет) (к м.р.)
чемоданы
ожидаю (-ешь, -ет) (к м.р.)
зарезервированное место
зарезервированные места
Нагария
еду, едешь, едет (к ж.р.)
мелочь, сдача
еще, не... еще нет
у тебя (м.р.) еще нет
двадцать пять (ж.р.)
вижу, видишь, видит (к м.р.)
поезд
сохраняю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
три (м.р.)
тридцать
шекель, шкалим-изр. монета
очередь
станция, остановка
Тель-Авив

ביתיים
יכול
ירושלים
כמה
כרטיסים
להכין
מה יש?
מוכר
מזודות
מחכה
מקום שמור
מקומות שמורים
נהריה
נוסעת
עדף
עוד לא
עוד אין (לך)
עשרים וחמש
רואה
רכבת
שומרת
שלושה
שלושים
שקל, שקלים-изр. монета
תור
תחנה
תל אביב

המשך שיעור 8

автобус
Эйлат
Где купить?
На самом деле
Конечно
полчаса
могу, можешь, может (к ж.р.)
можем, можете, могут (к м.р.)
написано
закрывать
подниматься
садиться, сидеть
над
закрыто (ый)
открыта (я)
нужно, следует
касса
холодный, холодно
мне холодно
занят (ый)

אוטובוס
אילת
איפה קונים?
באמת
בודאי
חצי שעה
יכולה
יכולים
כתוב
לסגר
לעלות
לשבת
מעל
סגור
פתוחה
צריך
קפה
קר
קר לי
תפוס

Урок 9

отец
иная
1924
אלף תשע מאות עשרים וארבע

שיעור 9

אב
אחרת
אלף תשע מאות עשרים וארבע

отчего? почему?
правильно (ты прав, а)
помидоры

Урок 7

Ай-яй-яй!
которая, какая?
к... (кому-то)
шкаф
предлог перед прямым
дополнением
прихожу, приходишь,
приходит (к м.р.)
прихожу, приходишь,
приходит (к ж.р.)
точно, именно
домой
иду, идешь, идет (к ж.р.)
подруга
уже
подземная дорога в Хайфе
куда
До свидания!
поздно
Который час?
ищу, ищешь, ищет (к м.р.)
спешу, спешишь, спешит (к м.р.)
когда
работа
вечер
десять с половиной
газета
встречаю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
кафе
четверть девятого
(буквально — восемь с четвертью)
шесть (ж.р.)

Порядок!

рубашка
коричневый
положить, класть
глажу (-дишь -дит) (к ж.р.)
свитер
без четверти (четверть до...)

Урок 8

агора, агорот-изр. монета
один
четыре (м.р.)
сорок
длинный
кошелек

למה
נכון
עגבניות
שיעור 7

אוי ואבוי
איזו
אל, ל...
ארון
את
בא
באה

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

את
בא
באה

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

בדיוק
הביתה
הולכת
חברה
כבר
כרמית
לאן
להתראות
מאוחר
מה השעה?
מחפש
ממהר
מתי
עבודה
ערב
עשר וחצי
עתון
פוגשת
קפה
שמונה ורבע
שש

сахар
корзинка
ручка (для письма)
(он) хочет пить
(ей) нужен, должна
возьми! (к ж.р.)
килограмм
одна секунда
хочу, хочешь, хочет (к м.р.)
(она) голодна
черные (м.р.)

большие (м.р.)
белая (ж.р.)
играть
кто-то (м.р.)
(она) хочет пить
возьмите!
хочу, хочешь, хочет (к ж.р.)
мы, вы, они голодны (к м.р.)
дай! (м.р.)

Урок 6

говору, говоришь,
говорит (к м.р.)
Ничего, пустяки!
завтрак
яйцо
каждый (ая)
Доброе утро!
здорово
Приятного аппетита!
яичница
Хорошо!
свежая
что-то (м.р.)
помидор
на
маленькая
варенье
что, который (ая)
Садись! (к м.р.)
стол
Дай! (к ж.р.)

пища, еда
хорошие (ж.р.)
свежий
поскольку
Дане (Даниилу)
ей
ему
тебе (ж.р.)

סכר
סל
עט
צמא
צריכה
קחי
קילו
רגע
רוצה
רעבה
שחורים

המשך שיעור 5

גדולים
לבנה
לשחק
מישהו
צמאה
קחו
רוצה
רעבים
תן

שיעור 6

אומר
אין דבר
ארוחת בקר
ביצה
בכל
בקר טוב
בריא
בתיאבון
חביתה
טוב
טריה
משהו
עגבניה
על
קטנה
רבה
ש...
שב
שלוש
תני

המשך שיעור 6

אכל
טובות
טרי
כי
ל... דני
לה
לו
לך

из Америки
я хотел бы (я прошу)
я хотела бы (я прошу — ж.р.)
говорю, говоришь,
говорит (к м.р.)
Что бы Вы хотели?
Звонят
Ну, пожалуйста...
Очень приятно
(познакомиться)
иврит
с, со
кофе
немного
чай

המשך שיעור 4

Господин (обращение)
английский
Бельгия
Израиль
говору, говоришь, говорит (к ж.р.)
говорим, говорите, говорят (к ж.р.)
говорим, говорите, говорят (к м.р.)
Марокко
сейчас, теперь
Франция
французский (язык)

Урок 5

но
какой
бутылка
сыр
грамм
определенный артикль
оливы
время
молоко
масло
хорошие (м.р.)
деньги
есть, кушать
белый
готовить, варить
хлеб
мне
стирать
иди! (к ж.р.)
идти, ходить
покупать
записывать
сто
бумага

מ... אמריקה
מבקש
מבקשת
מדבר
מה להגיש?
מצלצלים
נא...
נעים מאד
עברית
עם
קפה
קצת
תה

שיעור 5

אדוני
אנגלית
בלגיה
ישראל
מדברת
מדברות
מדברים
מרוקו
עכשיו
צרפת
צרפתית

שיעור 5

אבל
איזה
בקבוק
גבינה
גרם
ה...
זיתים
זמן
חלב
חמאה
טובים
כסף
לאכל
לבן
לבשל
לחם
לי
לכבס
לכי
ללכת
לקנות
לרשום
מאה
נייר

(я) оденусь
(я) приму ванну, выкупаюсь
ты (ж.р.) сама
Принеси! (ж.р.)
Прекратите!
Помойтесь!
(он) помоеется
(они) помогутся
спорить, препираться
принимать ванну, купаться
гребенка
вставайте!
первые (м.р.)
вы опоздаете
Вымойся! (к ж.р.)

Урок 12

(я) сварю, приготовлю
их (м.р.)
не снимайте, не раздевайте
не забудьте
эти
если нет...
у
снаружи
внутри
дверь

таким образом, тогда
рука
(он) будет ждать
карман
навещать
запереть
готов
такси
ключ
холодильник
оставляю (-ешь, -ет) (к м.р.)
(мы) справимся
(мы) оставим

бабушка
открыт
глупости
мой, моя, мое, мои
твой, твоя, твоё, твои (ж.р.)
маршрутное такси

приготовь, сварь (к ж.р.)
жел.-дор. станция
(вы) помешаете (кому-то)
(ты) простудишься
(вы) будете ссориться
(вы) оставите, покинете

אתלבש
אתרחץ
בעצמך
הביאי
הפסיקו
התרחצו!
יתרחץ
יתרחצו
להתוכח
להתרחץ
מסרק
קומו
ראשונים
תאחרו
תתרחצי

שעור 12

אבשל
אותם
אל תפשט
אל תשכחו
אלה
אם לא
אצל
בחוץ
בתוך
דלת

ובכן
יד
יחכה
כיס
לבקר
לנעל
מוכן
מונית
מפתח
מקרר
משאיר
נסתדר
נשאיר

סבתא
פתוח
שטיות
שלי
שלך
"שרות"

תבשלי
תחנת רכבת
תפריעו
תצטנו
תריבו
תשאירו

вязать (рукоделие)
почему?
(я, ты, она) готова (к ж.р.)
гуляю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
Кто будет тебя (к м.р.)
обслуживать?
Чудно! Превосходно!
скамыя
устала (я)
возле, вблизи от...
(ты) будешь говорить
(ты) позвонишь по телефону
ты (ж.р.) закончишь;
заканчивай!
ты (ж.р.) расскажешь;
расскажи (к ж.р.)

Урок 11

говорю (-ишь, -ит) (ж.р.)
меня
тебя (м.р.)
минуты
представление
эта
знаю, знаешь, знает (м.р.)
стоит, имеет смысл
так, до такой степени
приглашать
решать
причесываться
укладывать спать
бриться
одеваться
спать
Вам (м.р.)
иногда
начинаю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
одеваюсь
(-ешься, -ется) (к ж.р.)
(мы) успеем
фильм
до того (времени)
мы, вы, они правы (к м.р.)
кино
забываю (-ешь, -ет) (к м.р.)
предлог „принадлежности“
ты (ж.р.) спроси (шь),
попроси (шь)
вы решите (решайте!)

מתלבשת
נספיק
סרט
עד אז
צודקים
קולנוע
שוכח
של
תבקשי
תחליטו

המשך שעור 11
אחרון
אמבטיה
אסרק אותך

שעור 11

אומרך
אותי
אותך
דקות
הצגה
זאת
יודע
כדאי
כל כך
להזמין
להחליט
להסתירך
להשכיב
להתגלח
להתלבש
לישון
לכם
לפעמים
מתחילה

מתלבשת
נספיק
סרט
עד אז
צודקים
קולנוע
שוכח
של
תבקשי
תחליטו

המשך שעור 11
אחרון
אמבטיה
אסרק אותך

мяч
футбол
так себе...
говорить так
инженер
учитель
учительница
играю (-ешь, -ет) (к м.р.)
играем (-ете, -ют) (к м.р.)
Что-нибудь еще?
„Сабра“ — местный уроженец
короткие (ж.р.)
плохая
вопросы
(её) имя
(его) имя
(моё) имя

Урок 10

(я) выясню
после, позднее
после полудня
(я) позвоню по телефону
(я) увижу, присмотрюсь
можно...?
ужин
с тобой (м.р.)
примерно, приблизительно
на следующей неделе
привет (кому-либо)
все в порядке
воскресенье
воскресенье
понедельник
доска, календарь
устанавливать, назначать
Как твое (к м.р.) здоровье?
немедленно
письмо
господин
седьмого марта
счастливый

אהבתי
אחרי
אטפל ב...
אליך
אסים
בננות
חושבת
חילים
כבוע

שעור 10

אברך
אחר כך
אחרי הצהריים
אטלפון
אסתכל
אפשר...?
ארוחת ערב
אתך
בערך
בשבוע הבא
דרישת שלום
הכל בסדר
יום א'
יום ראשון
יום שני
לוח
לקבוע
מה שלומך?
מיד
מכתב
מר...
שבועה במרץ
שמח

המשך שעור 10

אהבתי
אחרי
אטפל ב...
אליך
אסים
בננות
חושבת
חילים
כבוע

אלף תשע מאות ששים ושלש 1963
אולפן (для занятий ивритом)
אשה
אשתך
אשתך
"בלי עין הרע"
בן
בנים
בת
בנות
גן
חמש עשרה
טפס
יותר
יותר קלה
יחפש
כביש
כותב
כרגע
כתבת
לדעת
ללמד
לנו
מה שמך
מקצוע
משרד
עובד
עובדת
עולה חדש
פועל
פקיד
פקידות
צבא
קדם
קורא
קשה
שבע עשרה
שבעה בפברואר
שם המשפחה
שם פרטי
שנת העליה
תאריך לידה
תלמיד
תעודת זהות

המשך שעור 9

אח
אחות
אחותך
בית ספר
בן כמה אתה?
בן שש
יפה
יפה

до, перед
слушать
музей
склад
балкон, веранда
игра
участвую (-ешь, -ет) (к м.р.)
(она) рассказывала
(они) рассказывали
еще немного, немного погода
вовнутрь, внутри
премьер-министр
радио
желательно
семнадцать (ж.р.)
министр
результаты

לפני
לשמע
מוזיאון
מחסן
מרפסת
משחק
משתתף
ספרה
ספרו
עוד מעט
פנימה
ראש ממשלה
רדיו
רצוי
שבע-עשרה
שר
תוצאות

пятничный вечер
(перед субботой)
надевать
зажигаю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
соглашаюсь
(-ешься, -ется) (к ж.р.)
скатерть
Дорогая!
можно, допустимо
удобно
свечи
в другой вечер
цветы
вопрос
Благословенная
суббота!
вы вдвоем (м.р.)
ты (ж.р.) поспешишь, поспеши!
ты (ж.р.) преуспеешь
ты (ж.р.) получишь
(получать)

Урок 15

уши
(я) измерю
(я) положу
живот
вместо
горло
инъекция, укол
м-сяц
жара, температура
(он) скажет
руки
(он) сделает
(он) сделает укол
(он) положит
болит (к м.р.)
болит (к ж.р.)
ничего
чайная ложка
бояться
термометр
боюсь, боишься, боится (к ж.р.)
горькие (ж.р.)
(мы) попросим
глаза
рот
ноги
врач (м.р.)
дитя, младенец
Открой! (к ж.р.)
лекарство
Положи! (к ж.р.)

שעור 15

אזנים
אמדד
אשים
בטן
במקום
גרון
זריקה
חדש
חום
יגיד
ידים
יעשה
יעשה זריקה
ישים
כואב
כואבת
כלום
כפית
לפחד
מדחום
מפחדת
מרות
נבקש
עינים
פה
רגלים
רופא
תינקת
תפתחי
תרופה
תשימי

весна
университет
их (ж.р.)
тогда
корабль, судно
у нас (дома)
с вами (м.р.)
обычно
кузина
Сколько ей лет?
(она) говорила, высказывалась
(они) поняли
(она) слушала
гора в Иерусалиме,
где захоронен Герцль
спор, диспут
(она) сияет
новости
без пяти пять
зима
(они) летели самолетом

המשך שיעור 14

אביב
אוניברסיטה
אותן
אז
אניה
אצלנו
אתכם
בדרך כלל
בת דודה
בת כמה היא?
דברה
הבינו
הקשיבה
הר הרצל
וכוח
זרחת
חדשות
חמש פחות חמש דקות
חרף
טסו

טרנסזיסטור
כמו
כנסת
כסא נוח
כרסה
לארץ
לבדה
להכנס
להקשיב
לפנות ערב

транзистор
как, подобно
Кнессет (изр. парламент)
шезлонг
кресло
в Израиль
одна, сама по себе
входить
вслушиваться, слушать
предвечерние часы

המשך שיעור 15

איך
אלי

читаю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
(я, ты, она) счастлива

קוראת
שמחה

המשך שיעור 13

одежда
купальный костюм
кран, краны
протекает (к м.р.)
приготовления
главное, основное
веревка
веревки
прогулка, экскурсия
два дня
раковина
братъ
исправлять, чинить
зубная щетка
полотенце (а)
Что вдруг?!

בגד
בגדיים
ברז, ברזים
דולף
הכנות
העקר
הכל
הכלים
טיול
יומים
כיוור
לקחת
לתקן
מברשת שניים
מגבת, מגבות
מה פתאום?
ממחקה
נתחיל
ספל, ספלים
קשר
רשימה
שבת
שמלה, שמלות
תחת

Урок 14

нас
невозможно
Не пачкайся! (к ж.р.)
во время
бутылка
в последний момент
фаршированная рыба
(они) прибыли
приглашение
предложение
жаль
празднование
халы

שעור 14

אותנו
אי אפשר
אל תתלכלכי
בזמן
בקבוק
ברגע האחרון
דגים ממלאים
הגיעו
הזמנה
הצעה
הכל
הגינה
חלות

день рождения
Великолепно!
(он) произнесет благословение
не красиво
приходить
отменять
говорить
потерять, проиграть
мне

יום הולדת
"יופי"
יקדש
לא נעים
לבוא
לבטל
להגיד
להפסיד
לי

המשך שיעור 12

красный...
(я) это устрою
даже
новости
чистить
грязные (м.р.)
словарь
слова
навожу (-дишь, -ит)
(к м.р.) порядок
приведенные в порядок (м.р.)
книги
стена
стены
чьё) eë
(чьё) ego
столы
твой, твоя, твоё, твои (м.р.)
наш, наша, наше,
наши (мн.ч., ж.р.)

Урок 13

с ним
марка
вообще, всего
(он) посетил
здоровые (м.р.)
герой
сад
(я, ты, она) обеспокоена
почтальон
(он) решил (ся)
(он) поливал
(он) приближался
море
ежедневно
курытник
получать
видеть
Что слышно?
исход субботы
(субботний вечер)
колония
конверт
(я, ты, он) доволен
ферма, хозяйство
(я, ты, она) скучаю (к ж.р.)

שעור 13

אתו
בול
בכלל
בקר
בריאים
גבור
גן
דואגת
דגור
החליט
השקה
התקרב
ים
יום יום
לול
לקבל
לראות
מה נשמע?
מוצאי שבת
מושבה
מעטפה
מרוצה
משק
מתגעגעת

дедушка
лошади
в конце концов
цитрусовая плантация
коровы

סבא
סוסים
סוף סוף
פרדס
פרות

пионеры, застрельщики חלוצים
 магазины חנויות
 красота חתיכה
 ошибаюсь(-ешься, -ется) (к м.р.) טועה
 (он) будет יהיה
 вместе יחד
 есть, находятся ישנם
 синий כחול
 все (каждый) כלם
 (мы) накрыли כסינו
 подушка כר
 Это — не в порядке. "לא בסדר"
 строить לבנות
 по-моему לדעתי
 им (м.р.), к ним להם
 заработать להרויח
 делать לעשות
 пить לשתות
 (мы, вы, они) מאושרים
 счастливы (к м.р.) מאתנו
 от нас מדינה
 государство מוצא חן בעיניך
 тебе (ж.р.) это нравится מכונית
 автомобиль מכירה
 продажа מכנסים
 брюки מלאות
 полны (к ж.р.) מלחמת השחרור
 Война за Независимость (1948 г.)
 пытаюсь מנסה
 (-ешься, -ется) (к м.р.) מרויחים
 зарабатываем נזכרת
 (-ете, -ют) (к м.р.) נלחם
 помню (-нишь, -ит) (к ж.р.) נעלים
 (он) сражался נשים
 ботинки, туфли נשתה
 женщины עדין
 (мы) будем пить עושים
 еще על מה
 делаем (-ете, -ют) (к м.р.) עשינו
 о чем פנה
 (мы) сделали פניה
 угол קנית
 (ты) купил קנית
 (ты) купила קנית
 я купил(а) קנתה
 (она) купила קנתה
 я видел(а) ראיתי
 мебель רהיטים
 я хотел(а) רציתי
 разные (мн.ч.) שונים
 (мы) выпили, пили שתינו
 ты поверишь (к м.р.) תאמין
 поверь мне תאמין לי

сильный חזק
 важный חשוב
 кот חתול
 15-ое месяца Шват ט"ו בשבט
 (день посадки деревьев) טפס
 (он) забрался, влез יוצאים
 выходим (-ите, -ят) (м.р.) ירד גשם
 пойдет дождь ישן
 (я, ты, он) спит לנגע
 дотрагиваться לנטע
 сажать לקניות
 за покупками מה קרה?
 Что случилось? מחנה
 лагерь, стоянка מחור
 завтра מחרתיים
 послезавтра מיץ
 сок מפה
 отсюда מצלמה
 фотокамера מקנה
 надеюсь (-ешься, -ется) (к ж.р.) מרגיש
 чувствую (-ешь, -ет) (к м.р.) נפל
 (он) упал נצא
 (мы) выйдем ענה
 пирожное עצים
 деревья פעם
 однажды, один раз פרות
 фрукты רבנו
 (мы) ссорились רעש
 шум שילך
 что он пойдет, чтобы он пошел תגעי בה
 дотронься (ж.р.) до нее תפוז
 апельсин תצא
 (она) выйдет

Урок 17

шатры, палатки אהלים
 его, это אותו
 (я) куплю אקנה
 ящик ארגז
 (я) дам אתן
 материал, материя בד
 вместо במקום
 Слава Б-гу! ברוך השם
 для בשביל
 молодое поколение דור צעיר
 квартира דירה
 он был, оно было היה
 мы были היינו
 я был(а) הייתי
 она была היתה
 (мы) изменились השתנינו
 занавеска(ка) ולון
 жизнь חיים
 (мы) жили חיינו

שעור 17

я (м.р.) не хочу אינני רוצה
 не (с повелительной формой) אל...
 (я) пойду אלך
 запрещено אסור
 грейпфруты אשכוליות
 с нами אתנו
 и все же בכל זאת
 без меня בלעדי
 в прошлом году בשנה שעברה
 таблетка, пилюля גלולה

она) начала התחילה
 (я) начал התחלתי
 (ты) была против התנגדת
 я (был, была) против התנגדתי
 (он) привык התרגל
 долги חובות
 не хватает (к м.р.) חסר
 (она) искала חפשה
 (они) искали חפשו
 (мы) искали חפשנו
 (я) искал, искала חפשתי
 счет за электричество חשבון חשמל
 (ты) звонила по телефону טלפנת
 я(звонил, звонила)по телефону טלפנתי
 почти כמעט
 справиться (с проблемой) להסתדר
 обучать ללמד
 находить למצא
 работать לעבוד
 помогать לעזור
 Кто начал? מי התחיל
 руководитель, начальник מנהל
 налоги מסים
 интересно מעניין
 зарплата משכורת
 (он, это) остался (ось) נשאר
 помощница по хозяйству עוזרת
 муниципалитет עיריה
 снова שוב
 Ничего. שום דבר
 арендная плата за квартиру שכר דירה
 (она) платила שלמה
 (мы) платили שלמנו
 (я) платил, платила שלמתי
 годы שנים
 газовая плита תנור הבשול
 Танах תנ"ך
 (она) починила תקנה
 (ты) починила תקנת
 (я) починил, починила תקנתי
 ты (м.р.) забудешь תשכח
 ты (ж.р.) починишь תתקני

המשך שעור 16

я (м.р.) не хочу אינני רוצה
 не (с повелительной формой) אל...
 (я) пойду אלך
 запрещено אסור
 грейпфруты אשכוליות
 с нами אתנו
 и все же בכל זאת
 без меня בלעדי
 в прошлом году בשנה שעברה
 таблетка, пилюля גלולה

нам (к нам) אלינו
 нос אף
 вчера אתמול
 аптека בית מרקחת
 высокий גבוה
 дождь גשם
 как раз наоборот דוקא
 дорога, путь דרך
 (он) обещал הבטיח
 Смотри! (к ж.р.) הביטי
 „любовь моя” (жарг.) חביבי
 (я, ты, она) больна חולה
 капли в нос טפול אף
 идет дождь יורד גשם
 (я, ты, она) босиком (к ж.р.) יחפה
 когда... כש...
 напоминать להזכיר
 разбудить להעיר
 ночь לילה
 поэтому לכן
 бежать לרוץ
 лучше מוטב
 кровать מטה
 зонтик מטריה
 пальто מעיל
 (я, ты, она) простужена מצטננת
 поликлиника מרפאה
 насморк נזלת
 история, рассказ ספור
 (я, ты, она) стоит עומדת
 Встань! (к м.р.) קום
 больничная касса קפת חולים
 Садись! (к м.р.) שב
 (он) вернулся שב
 (они) вернулись שבו
 песня שיר
 (он) положил שם
 (она) положила שמה
 (она) споет תשיר

Урок 16

одна אחת
 Не забудь! (к м.р.) אל תשכח
 матери אמהות
 (ты) растратила בזבזת
 за בעד
 для тебя (ж.р.) בשבילך
 носки גרביים
 грамматика иврита דקדוק עברי
 (ты) напонила הזכרת
 (она) прекратила הפסיקה
 (ты) прекратила הפסקת
 (нам) удалось הצלחנו
 (ты) прислушивался, слушал הקשבתי

שעור 16

אחת
 אל תשכח
 אמהות
 בזבזת
 בעד
 בשבילך
 גרביים
 דקדוק עברי
 הזכרת
 הפסיקה
 הפסקת
 הצלחנו
 הקשבתי

кланяемся
(-етесь, -ются) (к м.р.)
имею в виду
(имеешь, имеет в виду)
(мы) выберем
тема
тигр
(он) дал, позволил
(ты) привел в порядок
Книга „Бытия”
(первая книга Танаха)
(я, ты, он) печален
глава, раздел
оценка, отметка
(он) хотел
различные (ж.р.)
тридцать семь (ж.р.)
солнце
(они) ненавидели
что ты (ж.р.) поможешь
ты (ж.р.) будешь плакать
Попытайся! (к ж.р.),
ты (ж.р.) попытаешься
(она) сошьет

משתחיים

מתכוון

נבחר

נושא

נמר

נתן

סדרת

ספר בראשית

עצוב

פרק

ציון

רצה

שונות

שלושים ושבע

שמש

שנאו

שתעזרי

תבכי

תנסי

תתפר

המשך שיעור 19

у нас
осторожно
производство, завод
синагога
бар-мицва, достижение
совершеннолетия мальчиком
для них (м.р.)
приглашения
положение, ситуация
некоторое время
(он) посоветуется
проверять
иммигрировать
в Израиль
снимать в аренду
а что с...?
вилки
от тебя (м.р.)
(я, ты, она)
представляет себе
(мы) попытаемся
(я, ты, она) считает
ножи
адвокат
город
разрешение, права
двенадцать (ж.р.)
ты (ж.р.) напишешь

אצלנו

בזהירות

בית חרושת

בית כנסת

בר מצוה

בשבילם

הזמנות

המצב

זמן מה

יתיעץ

לבדק

לעלות לישראל

לשכר

מה בקשר...

מזלגות

ממד

מתארת לעצמי

ננסה

סופרת

סכינים

עורך דין

עיר

רשיון

שתיים עשרה

תכתבי

Десять Заповедей
банка, бутылъ
завязываю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
легкие (ж.р.)
(мы) танцевали
(здесь) матем. задачи
одеяла
сметана
уроки (домашние задания)
ты выйди (к ж.р.)

עשרת הדברות
צנצנת
קושרת
קלות
רקדנו
שאלות
שמכות
שמנות
שעורים
תצאי

Урок 19

(он) любил
одиннадцать (м.р.)
(я) напишу
лев
из-за
(они) проверяли
яма
(я) заплакал(а)
в равной мере
человек
чей-то (м.р.) сын
в первый раз
с желанием, охотно
по имени
(я, ты, она) горда
кровь
дикий (злой) зверь
сны, мечты
(они) погрузили
(они) скажут
(он, это) поможет,
принесет пользу
более, чем...
(они) бросят, выбросят
луна
(он) возненавидит
звезды
возможно
рубашка в полоску
вынимать
быть
спасать
убивать
возвращаться
потее (-ешь, -ет) (к ж.р.)
более, чем других
(его) сыновей
рассказывают
потому что
представляем
(-ете, -ют) (к м.р.)

שיעור 19

אהב
אחדעשר
אכתב
אריה
בגלל
בדקו
בור
בכיתי
במדה שזה
בן-אדם
בנו של
בפעם הראשונה
ברצון
בשם
גאה
דם
חיה רעה
חלומות
טבלו
יגידו

יועיל

יותר מאשר

יזרקו

ירח

ישנא

כוכבים

כנראה

פתנת פסים

להוציא

להיות

להציל

להרג

לחזור

מזיעה

מכל בניו

מספר

מפני ש...

מציגים

почтовые открытки
(я, ты, она) закончила
авиапочта
почта
(я, ты, он) толкаешься
(я) узнал(а);
познакомился (-лась)
(я) поженился, вышла замуж
отправитель
посылка
возвращаюсь
(-ешься, -ется) (к ж.р.)
за границу (ей)
посылать
взвешивать
Пожелание счастья
улыбаюсь(-ешься, -ется)(к ж.р.)
парикмахерская
сожалею (-ешь, -ет) (к м.р.)
Отлично! Чудесно!
подхожу (-дишь, -ит) (к ж.р.)
выгляжу (-дишь, -ит) (к ж.р.)
замужем
свободное время, досуг
записка
концерт
телефонная будка
ты, она закончишь(ит)
ты приклеешь (к ж.р.)
смотри,
обрати внимание (к м.р.)

גליות
גמרה
דאר אויר
דאר רגיל
דוחף
הפכתי
התחתנתי
השולח
חבילה
חוזרת
חוי לארץ
לשלח
לשקל
מזל טוב
מחזיקת
מספרה
מצטער
מצוין
נגשת
נראית
נשואה
פנאי
פתק
קונצרט
תא טלפון
תגמר
תדביקי

המשך שיעור 18

ни разу
наизусть
спички
родители
бельевая веревка
двор
(здесь) арифметика
стирка
тебе (м.р.) не передали?
булочки
телеграмма
Что это значит?
секретарша
счастье
тетради
гастроном
вечеринка
испорчен
(я, ты, он) удивлен
порван
(он) дал

חוזרת
חוי לארץ
לשלח
לשקל
מזל טוב
מחזיקת
מספרה
מצטער
מצוין
נגשת
נראית
נשואה
פנאי
פתק
קונצרט
תא טלפון
תגמר
תדביקי

המשך שיעור 18

אף פעם
בעל פה
גפרורים
הורים
חבל כביסה
חצר
חשבון
כביסה
לא מסרו לך?
לחמניות
מברק
מה זאת אומרת?
מזכירה
מזל
מחברות
מכלת
מסבה
מקלקל
מתפלא
נקרע
נתן

אף פעם
בעל פה
גפרורים
הורים
חבל כביסה
חצר
חשבון
כביסה
לא מסרו לך?
לחמניות
מברק
מה זאת אומרת?
מזכירה
מזל
מחברות
מכלת
מסבה
מקלקל
מתפלא
נקרע
נתן

ты увидишь (к м.р.)
Вы будете пить
выпьете
ты выпьешь (к ж.р.)
ты дашь (к ж.р.), дай! (к ж.р.)

תליתי אותו
תראה
תשתו
תשתי
תתני

המשך שיעור 17

Как было?
он не (этого нет)
(я) буду есть
(его) спина
морковь
вещи
бойлер (котел)
хорошо
(я) хотела бы услышать
старая
(я) нагревал, нагрел
овощной магазин
дорогие (м.р.)
овощи
он будет лежать
чтобы
сила
На здоровье!
быть
раздеваться
теряю (-ешь, -ет) (к ж.р.)
вода
горячая вода
огурцы
(я) нашел
очки
мыло
конфеты
сезон
перец (разные сорта)
прежде всего
рынок
шоколад
Вы оба (м.р.)
(вы) будете есть
она будет
ты снимешь (к м.р.)
ты примешь
ванну (к м.р.)
картофель
(его) рюкзак

איך היה?
איננו
אכל
גבו
גזר
דברים
דוד
היטב
הייתי רוצה לשמוע
זקנה
חממתי
חנות ירקות
יקרים
ירקות
ישכב
כדי
כח
"לבריאות"
להיות
להתפשט
מאבדת
מים
מים חמים
מלפפונים
מצאתי
משקפים
סבון
ספריות
עונה
פלפלים
קדם כל
שוק
שוקולד
שניכם
תאכלו
תהיה
תוריד

ты увидишь (к м.р.)
Вы будете пить
выпьете
ты выпьешь (к ж.р.)
ты дашь (к ж.р.), дай! (к ж.р.)

תליתי אותו
תראה
תשתו
תשתי
תתני

Урок 18

письмо „авиа”
жетон для телефона
ты знакома со мной
шутки

שיעור 18

אגרת אויר
אסימון
את מכירה אותי
בדיחות

урок. (Если у Вас есть и пособие для учителя, то пользуйтесь указаниями, приведенными в нем).

15. Перед тем, как приступить к новой части или к новому уроку, повторите пройденный ранее материал. Чем чаще Вы будете его повторять, тем быстрее и лучше Вы продвинетесь в изучении иврита.

16. Старайтесь составлять новые предложения из выученных ранее слов и словосочетаний. Попросите кого-нибудь, кто знает иврит лучше Вас, проверить составленные Вами предложения.

17. Пользуйтесь учебником „Читай и пиши” в соответствии с указаниями к данной книге.

Желаем успеха!

внутри (внутри) страны פנים הארץ
действия פעולות
детали פרטים
группа קבוצה
голос קול
лето קיץ
беседы שיחות
Всего доброго! שלום רב
(встреча, прощание) שלשים ושלש
тридцать три (ж.р.) שלשים וחמש
тишина, молчание שקט
сильная жара שרץ
шесть тридцать(о времени) שש ושלשים
другая остановка תחנה אחרת

המשך שיעור 20

мясная лавка אטליז
горох אפונה
рис ארז
кубок גביע
мороженое גלידה
два месяца חודשים
отпуск חופש

Да здравствует! יחי!
ранец ילקוט
направо מינה
прямо ישר
рубленая печенка כבד קצוץ
„почти хорошо” (оценка) "כמעט טוב"
получать удовольствие להנות
Уважаемому (ой) לכבוד
учеба למודים
вести (машину) לנהג

официант מלצר
рекомендую (-ешь, -ет) (ж.р.) ממליצה
первое блюдо מנה ראשונה
десерт מנה אחרונה
суп מרק
фруктовый суп מרק פירות
подарок מתנה
кажется, что... נדמה
прохожу (-дишь, -дит) (м.р.) עובר

„фалафель” (вареный кунжут, популярный в Израиле) פלפל
жареное мясо צלי
ростбиф צלי בקר
цыпленок на вертеле צלי עוף
улица Пророков רחוב הנביאים
две недели שבועים
фасоль שעועית
Слава Б-гу! תודה לאל

(она) захочет תרצה
Урок 20 שיעור 20
район, область אזור
остров אי
Италия אטליה
вам (м.р.) אליכם

в Атлантическом океане באוקיינוס האטלנטי
между בין
Бермудские острова ברמודה
юг דרום
горы הרים
развитие התפתחות
комиссия ועדה
вот это (м.ч., ср. род) זהו
слишком сильно (ый) חזק מדי
космический корабль חללית
высшее образование חינוך גבוה
летчики טייסים
температуры טמפרטורות
(фни) обсудят ידונו
(это) будет продолжаться ימשך
(он, это) будет мешать יפריע
(они) будут передавать ישדרו

(по радио, ТВ) יתקיים
(это) состоится כדור הארץ
земной шар כלכם
все вы (м.р.) כנוס
съезд, совещание לפי
в соответствии с... מאות
сотни מה פתאם

Что вдруг? מזג האוויר
погода מטוסים
самолеты מיוחדת
особая צבשיר
прибор מסכנים
несчастные (м.р.) מעלות
градусы מפי

читает (на радио) מקשיב
слушаю (-ешь, -ет) (к м.р.) נשוב
(мы) возвратимся סבה
причина סביב
вокруг, кругом סכסוך

конфликт עומדת לגמר
вот-вот кончит (к ж.р.) עקר
главное ערביות
арабские (ж.р.) עשרים ואחת
двадцать одна עשרים ושתים
двадцать две עשרים ושלש
двадцать три (ж.р.) עשרים וחמש
двадцать пять (ж.р.) עשרים ותשע
двадцать девять (ж.р.) פירנצה
Флоренция

Мы выражаем глубокую признательность всем учителям, которые пользовались в своей работе пособиями „Абет у-шма“. В частности, мы крайне благодарны тем из них, кто вступил с нами в переписку, вносил предложения и пожелания относительно упражнений и текстов для чтения, неустанно стараясь добиться успеха.

ДОРОГОЙ УЧАЩИЙСЯ,

если Вы учились читать на иврите по нашему пособию „Слушай и читай“, или уже читаете на иврите, то метод „Абет у-шма“ („Смотри и слушай“) поможет Вам изучить основы языка иврит самостоятельно.

Хотя наш метод предназначен для занятий в классе с учителем или человеком, знающим иврит, тем не менее, он несомненно поможет Вам при самостоятельном изучении языка.

Мы советуем Вам следующее:

1. Прослушать урок полностью, одновременно глядя на картинки в книге или на кадры фильма.
2. Разделить для себя урок на несколько частей (в соответствии с имеющимся в Вашем распоряжении временем) и учить каждый урок по частям.
3. Прослушайте снова только первую часть урока, который Вы для себя наметили, одновременно глядя на картинки или на кадры.
4. Возьмите словарь. Найдите в нем значения слов из той части урока, которую Вы собираетесь учить. Перепишите слова и их перевод.
5. Снова прослушайте текст, глядя на картинки или на кадры.
6. Останавливайте кассету после каждого предложения и старайтесь его повторить. Опять прослушайте и остановите кассету. Произнесите вслух прослушанное только что предложение.
7. Если Вам трудно, верните кассету к началу предложения, прослушайте его и повторите. По мере надобности смотрите и на написанное предложение.
8. После того, как Вы усвоили каждое предложение в отдельности, прослушайте снова всю часть урока.
9. Старайтесь смотреть на картинки в книге (если у Вас нет фильмов) и постарайтесь „продекламировать“ выученные предложения. Если Вы что-либо не запомнили, включите кассету и загляните в книгу.
10. Загляните снова в указание №9. Постарайтесь „инсценировать“ диалог, меняя голос в соответствии с „ролью“.
11. При изучении очередной части урока обращайтесь к указаниям №2-10.
12. Выучив весь урок, прослушайте его от начала до конца, глядя на кадры (или картинки).
13. Постарайтесь „продекламировать“ на память весь урок.
14. Постарайтесь найти друзей или родственников, которые, как и Вы, учили иврит самостоятельно. Соберитесь вместе, и с помощью кадров (или картинок) инсценируйте

Посвящается памяти Пауля Эноха

Предисловие

Уважаемый студент,
Перед Вами новое издание „Смотри и слушай” („Абет у-шма”) — учебного пособия для начинающих изучать иврит. Оно включает:
Диафильмы
Кассеты
Иллюстрации — книга для учащихся,
„Читай и пиши” („Кра у-хтов”) — тексты для чтения учащихся,
Книга для учителя.

Это пособие предназначено для тех, кто хочет самостоятельно изучать современный иврит. Наша задача дать студенту возможность научиться вести свободную беседу на простом иврите, писать и читать. Учебный материал дан в форме, удобной для прослушивания свободной беседы, наговоренной на кассету уроженцами страны в обычном темпе, что позволяет учащемуся включиться в беседу и участвовать в ней. Начинаящий учащийся услышит на кассетах правильную речь в правильном произношении тех, для кого иврит является родным языком. Усваивая эту речь, Вы сможете быстро научиться понимать разговорный иврит и сами в нем практиковаться. Диафильмы помогут Вам быстрее и глубже понять беседу.

В книге, предназначенной для студента, Вы найдете иллюстрации и под ними краткие диалоги. Диалоги возвращают Вас к уже услышанным в записи и усвоенным в классе текстам. Если Вы занимаетесь самостоятельно, то для успешного овладения языком, это пособие Вам тем более необходимо. „Кра у-хтов” представляет собой сборник неогласованных текстов — именно такие тексты приняты в Израиле.

Книга для учителя поможет вести занятия в классе максимально эффективно. Мы надеемся, что Вы будете заниматься по нашему пособию с удовольствием и что оно окажется для Вас полезным.

Желаем успеха!

Доктор Юдит Кейс

**Директор отдела учебных программ
Педагогического факультета
Хайфского Университета**

ТРЕТЬЕ ИЗДАНИЕ

Уважаемый студент,
Перед Вами новое издание „Смотри и слушай“ („Абет у-
лима“) — учебного пособия для начинающих изучать иврит.
Оно включает:
Диафильм
Кассеты
Иллюстрации — книга для учащихся,
„Читай и пиши“ („Кра у-хтов“) — тексты для чтения
учащихся.

Книга для учителя.

Это пособие предназначено для тех, кто хочет самостоя-
тельно изучать современный иврит. Наша задача дать
студенту возможность научиться вести свободную беседу
на простом иврите, писать и читать. Учебный материал дан
в форме, удобной для прослушивания свободной беседы,
изготовленной на кассету уроженцами страны в обычном
темпе, что позволяет учащемуся включиться в беседу и
участвовать в ней. Начинающий учащийся услышит на кас-
сетах правильную речь в правильном произношении тех,
для кого иврит является родным языком. Усваивая эту
речь, Вы сможете быстро научиться принимать разговорный
иврит и сами в нем практиковаться. Диафильм поможет
Вам быстрее и глубже понять беседу.

В книге, предназначенной для студента, Вы найдете ил-
люстрации и под ними краткие диалоги. Диалоги возара-
щают Вас к уже услышанному в записи и усвоенному в
классе текстам. Если Вы занимаетесь самостоятельно, то
для успешного овладения языком, это пособие Вам тем бо-
лее необходимо. „Кра у-хтов“ представляет собой сборник
несогласованных текстов — именно такие тексты приняты
в Израиле.

Книга для учителя поможет вести занятия в классе мак-
симально эффективно. Мы надеемся, что Вы будете зани-
маться по нашему пособию с удовольствием и что оно
окажется для Вас полезным.

Лингвистическая консультация: Хаим Б. Розен

Иллюстрации: Шломо Бен-Шмуэль

Оформление обложки: издательство „Гестелит“

Фотография на обложке: Шай Гинот — Управление заповедников

© Все права на издания 1966 г. и 1971 г. сохраняются за Юдит Кейс и Паулем
Энохом.

© Все права на третье издание сохраняются за Юдит Кейс.

**„АБЕТ У-ШМА”
(СМОТРИ И СЛУШАЙ)**

Аудио-визуальный курс изучения иврита

Юдит Кейс

Пауль Энох

**Издательство-Гестелит
1989**